

14

LEGISLACIÓ LINGÜÍSTICA

VOLUM I

USOS INSTITUCIONALS I FUNCIO PÚBLICA

eines

Institut d'Estudis Autònoms

eines 14

LEGISLACIÓ LINGÜÍSTICA

VOLUM I

USOS INSTITUCIONALS I FUNCIÓ PÚBLICA

Edició preparada per

Antoni Llabrés Fuster

Professor titular de dret penal
de la Universitat de les Illes Balears

Maria Ballester Cardell

Professora contractada doctora de dret constitucional
de la Universitat de les Illes Balears

Institut d'Estudis Autonòmics

1a edició: 31 de desembre de 2021

© D'aquesta edició:

G CONSELLERIA
O PRESIDÈNCIA,
I FUNCIO PÚBLICA
B I GUALTAT
/ INSTITUT ESTUDIS
AUTONÒMICS

C/ de Sant Pere, 7, 4t
07012 - Palma
<http://iea.caib.es>

SUMARI

I. MARC GENERAL

§1 CONSTITUCIÓ ESPANYOLA (fragment)	11
Preàmbul	11
Títol preliminar	11
Títol I – Dels drets i dels deures fonamentals	11
Capítol II – Drets i llibertats	11
Secció 1a – Dels drets fonamentals i de les llibertats públiques	12
Títol VIII – De l'organització territorial de l'Estat	12
Capítol III – De les comunitats autònomes	12
Disposició final	13
§2 LLEI ORGÀNICA 1/2007, DE 28 DE FEBRER, DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE LES ILLES BALEARS (fragment)	15
Preàmbul	15
Títol I – Disposicions generals	15
Títol II – Dels drets, els deures i les llibertats dels ciutadans de les Illes Balears	16
Títol III – De les competències de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears	16
Títol IV – De les institucions de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears	17
Capítol VI – Els òrgans de consulta i assessorament	17
Títol V – Dels mitjans de comunicació social	18
Títol VI – Del poder judicial a les Illes Balears	18
Títol VII – De les relacions institucionals	19
Capítol IV – Relacions amb les comunitats autònomes	19
Disposicions addicionals	19
Disposicions transitòries	19
§3 LLEI 3/1986, DE 29 D'ABRIL, DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA A LES ILLES BALEARS	21
Exposició de motius	21
Títol preliminar	23
Títol I – De l'ús oficial	25
Títol II – De l'ensenyament	28
Títol III – Dels mitjans de comunicació social	31
Títol IV – De la funció normalitzadora dels poders públics	32
Disposicions addicionals	34
Disposicions transitòries	35
Disposició derogatòria	36
Disposicions finals	36
§4 DECRET 64/2002, DE 3 DE MAIG, DE CREACIÓ DEL CONSELL SOCIAL DE LA LLENGUA CATALANA	37
Disposicions transitòries	41
Disposició derogatòria única	42
Disposicions finals	42

§5 DECRET 89/2019, DE 29 DE NOVEMBRE, PEL QUAL ES CREA I ES REGULA L'OFICINA DE DEFENSA DELS DRETS LINGÜÍSTICS A LES ILLES BALEARS	43
Disposició addicional única	51
Disposició transitòria única	51
Disposicions finals	51

II. USOS INSTITUCIONALS

ESTAT

§6 LLEI 29/2005, DE 29 DE DESEMBRE, DE PUBLICITAT I COMUNICACIÓ INSTITUCIONAL (fragment)	53
Capítol I – Disposicions generals	53

§7 LLEI 39/2015, D'1 D'OCTUBRE, DEL PROCEDIMENT ADMINISTRATIU COMÚ DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (fragment)	55
Títol II – De l'activitat de les administracions públiques	55
Capítol I – Normes generals d'actuació	55

§8 REIAL DECRET 2568/1986, DE 28 DE NOVEMBRE, PEL QUAL S'APROVA EL REGLAMENT D'ORGANITZACIÓ, FUNCIONAMENT I RÈGIM JURÍDIC DE LES ENTITATS LOCALS (fragment)	57
Títol III – Funcionament dels òrgans necessaris dels ens locals territorials	57
Capítol I – Funcionament del Ple	57
Secció 1a – Dels requisits de celebració de les sessions	57
Secció 5a – De les actes	57
Títol VI – Procediment i règim jurídic	58
Capítol II – De la publicitat i constància dels actes i acords	58
Secció 2a – De la formalització de les actes i certificacions	58

§9 REIAL DECRET 489/1997, DE 14 D'ABRIL, SOBRE PUBLICACIÓ DE LES LLEIS EN LES LLENGÜES COOFICIALS DE LES COMUNITATS AUTÒNOMES	59
Disposició addicional única	59
Disposicions finals	60

§10 REIAL DECRET 1465/1999, DE 17 DE SETEMBRE, PEL QUAL S'ESTABLEIXEN CRITERIS D'IMATGE INSTITUCIONAL I ES REGULA LA PRODUCCIÓ DOCUMENTAL I EL MATERIAL IMPRÈS DE L'ADMINISTRACIÓ GENERAL DE L'ESTAT (fragment)	61
Capítol III – Utilització de llengües cooficials	61
Capítol IV – Material imprès	62
Capítol V – Publicacions, publicitat institucional i utilització d'altres suports	62
Disposicions addicionals	63

§11 REIAL DECRET 905/2007, DE 6 DE JULIOL, PEL QUAL ES CREEN EL CONSELL DE LES LLENGÜES OFICIALS A L'ADMINISTRACIÓ GENERAL DE L'ESTAT I L'OFICINA PER A LES LLENGÜES OFICIALS	65
Disposició addicional única	68
Disposicions finals	68

ILLES BALEARS

§12 LLEI 3/2003, DE 26 DE MARÇ, DE RÈGIM JURÍDIC DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (fragment)	69
Títol IV – Drets dels ciutadans	69
Títol V – L'activitat administrativa	69
Capítol I – La llengua	69
§13 LLEI 13/2010, DE 9 DE DESEMBRE, DE PUBLICITAT INSTITUCIONAL DE LES ILLES BALEARS (fragment)	71
§14 DECRET 68/2012, DE 27 DE JULIOL, PEL QUAL ES REGULA EL BUTLLETÍ OFICIAL DE LES ILLES BALEARS (fragment)	73
Capítol I – Disposicions generals	73
Capítol III – Procediment de publicació	73
§15 DECRET 49/2018, DE 21 DE DESEMBRE, SOBRE L'ÚS DE LES LLENGÜES OFICIALS EN L'ADMINISTRACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS	75
Preàmbul	75
Capítol I – Disposicions generals	79
Capítol II – Identitat institucional	80
Capítol III – Actuacions internes	81
Capítol IV – Relacions amb els ciutadans	82
Secció 1a – Regles generals	82
Secció 2a – Procediments administratius	84
Secció 3a – Actuacions amb suport institucional	84
Capítol V – Documentació jurídica	85
Capítol VI – Relacions amb altres institucions	85
Capítol VII – Autoritats i empleats públics	85
Disposicions addicionals	86
Disposició transitòria única	87
Disposició derogatòria	88
Disposicions finals	88

III. FUNCIO PÚBLICA

ESTAT

§16 LLEI 7/1985, DE 2 D'ABRIL, REGULADORA DE LES BASES DEL RÈGIM LOCAL (fragment)	89
Títol VII – Personal al servei de les entitats locals	89
Capítol III – Selecció i formació dels funcionaris amb habilitació de caràcter nacional i sistema de provisió de places	90

§17 LLEI 55/2003, DE 16 DE DESEMBRE, DE L'ESTATUT MARC DEL PERSONAL ESTATUTARI DELS SERVEIS DE SALUT (fragment)	93
Capítol VI – Provisió de places, selecció i promoció interna	93
Capítol XII – Règim disciplinari	93
§18 REIAL DECRET LEGISLATIU 5/2015, DE 30 D'OCTUBRE, PEL QUAL S'APROVA EL TEXT REFÓS DE LA LLEI DE L'ESTATUT BÀSIC DE L'EMPLEAT PÚBLIC (fragment)	95
Títol III – Drets i deures. Codi de conducta dels empleats públics	95
Capítol VI – Deures dels empleats públics. Codi de conducta	95
Títol IV – Adquisició i pèrdua de la relació de servei	95
Capítol I – Accés a l'ocupació pública i adquisició de la relació de servei	95
Títol VII – Règim disciplinari	96
§19 REIAL DECRET 33/1986, DE 10 DE GENER, PEL QUAL S'APROVA EL REGLAMENT DE RÈGIM DISCIPLINARI DELS FUNCIONARIS DE L'ADMINISTRACIÓ DE L'ESTAT (fragment)	97
Títol I – Règim disciplinari	97
Capítol II – Faltes disciplinàries	97
§20 REIAL DECRET 128/2018, DE 16 DE MARÇ, PEL QUAL ES REGULA EL RÈGIM JURÍDIC DELS FUNCIONARIS D'ADMINISTRACIÓ LOCAL AMB HABILITACIÓ DE CARÀCTER NACIONAL (fragment)	99
Títol II – Dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional	99
Capítol I – Estructura de l'escala de funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional i accés a aquesta escala	99
Capítol IV – Provisió per concurs de mèrits	100
Capítol V – Provisió per lliure designació	101
<u>ILLES BALEARS</u>	
§21 LLEI 5/2003, DE 4 D'ABRIL, DE SALUT DE LES ILLES BALEARS (fragment)	103
Títol I – Drets i deures dels ciutadans en l'àmbit sanitari	103
Capítol II – Drets bàsics	103
Disposicions addicionals	103
§22 LLEI 3/2007, DE 27 DE MARÇ, DE LA FUNCIÓ PÚBLICA DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (fragment)	105
Títol I – Objecte, principis i àmbit d'aplicació de la Llei	105
Títol IV – Estructura i ordenació de la funció pública	106
Capítol II – Instruments d'ordenació dels llocs de feina	106
Títol V – Naixement i extinció de la relació de servei	107
Capítol I – Selecció de personal	107
Títol VII – Mobilitat i ocupació dels llocs de feina	107
Capítol II – Provisió de llocs de feina i mobilitat	108
Secció 1a – Sistemes ordinaris de provisió de llocs de feina	108
Capítol V – Mobilitat interadministrativa	108

Títol VIII – Situacions administratives	109
Títol IX – Drets, deures i incompatibilitats	109
Capítol III – Deures i règim d’incompatibilitats	109
Títol X – Règim disciplinari	109
Capítol II – Infraccions i sancions disciplinàries	109
Disposicions addicionals	110
§23 LLEI 4/2016, DE 6 D’ABRIL, DE MESURES DE CAPACITACIÓ LINGÜÍSTICA PER A LA RECUPERACIÓ DE L’ÚS DEL CATALÀ EN L’ÀMBIT DE LA FUNCIÓ PÚBLICA (fragment)	111
Exposició de motius	111
Disposicions addicionals	114
Disposicions transitòries	116
Disposició derogatòria única	119
Disposicions finals	120
§24 DECRET 2/2017, DE 13 DE GENER, D’EXIGÈNCIA DEL CONEIXEMENT DE LA LLENGUA CATALANA EN ELS PROCEDIMENTS DE PROVISIÓ DE LLOCS DE TREBALL DE LES ENTITATS LOCALS DE LES ILLES BALEARS RESERVATS A PERSONAL FUNCIONARI DE L’ADMINISTRACIÓ LOCAL AMB HABILITACIÓ DE CARÀCTER NACIONAL	121
Disposició derogatòria única	122
Disposicions finals	122
§25 DECRET 11/2017, DE 24 DE MARÇ, D’EXIGÈNCIA DEL CONEIXEMENT DE LA LLENGUA CATALANA EN ELS PROCEDIMENTS SELECTIUS D’ACCÉS A LA FUNCIÓ PÚBLICA I PER OCUPAR LLOCS DE TREBALL DE L’ADMINISTRACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS	125
Capítol I – Disposicions generals	125
Capítol II – Coneixements que s’han d’exigir per ingressar a la funció pública i per ocupar llocs de treball corresponents als empleats públics	126
Capítol III – Acreditació del coneixement de la llengua catalana i prova específica	127
Disposicions addicionals	128
Disposició transitòria única	130
Disposició derogatòria única	130
Disposició final única	130
ÍNDIX ANALÍTIC	131

§1

CONSTITUCIÓ ESPANYOLA

(fragment)

(BOE núm. 311, de 29 de desembre de 1978)

PREÀMBUL

La Nació espanyola, amb el desig d'establir la justícia, la llibertat i la seguretat i de promoure el bé de tots els qui la integren, en ús de la seva sobirania, proclama la voluntat de:

(...)

Protegir tots els espanyols i els pobles d'Espanya en l'exercici dels drets humans, les seves cultures i tradicions, llengües i institucions

(...)

TÍTOL PRELIMINAR

(...)

Article 3

1. El castellà és la llengua espanyola oficial de l'Estat. Tots els espanyols tenen el deure de conèixer-la i el dret d'usar-la.

2. Les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives Comunitats Autònomes d'acord amb els seus Estatuts.¹

3. La riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció.

(...)

TÍTOL I

DELS DRETS I DELS DEURES FONAMENTALS

(...)

CAPÍTOL II

DRETS I LLIBERTATS

Article 14

Els espanyols són iguals davant la llei, sense que pugui prevaler cap discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.²

¹ Vid. article 4.1 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2) i article 2.1 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

² Vid. article 4.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2) i article 2.4 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

SECCIÓ 1a
DELS DRETS FONAMENTALS I DE LES LLIBERTATS PÚBLIQUES

(...)

Article 20

(...)

3. La llei regularà l'organització i el control parlamentari dels mitjans de comunicació social que depenguin de l'Estat o de qualsevol entitat pública i garantirà l'accés a aquests mitjans dels grups socials i polítics significatius, respectant el pluralisme de la societat i de les diferents llengües d'Espanya.

(...)

(...)

**TÍTOL VIII
DE L'ORGANITZACIÓ TERRITORIAL
DE L'ESTAT**

(...)

**CAPÍTOL III
DE LES COMUNITATS AUTÒNOMES**

(...)

Article 148

1. Les Comunitats Autònomes podran assumir competències en les matèries següents:

(...)

17a. El foment de la cultura, de la investigació i, en el seu cas, de l'ensenyament de la llengua de la Comunitat Autònoma.³

(...)

(...)

³ Vid. article 35 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); article 1.2 c i títol II (articles 17 a 26) de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); disposició addicional 38a de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació (BOE núm. 106, de 4 de maig de 2006; versió en català publicada en el suplement del BOE núm. 11, de 16 de maig de 2006); Decret 92/1997, de 4 de juliol, que regula l'ús i l'ensenyament de i en llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, en els centres docents no universitaris de les Illes Balears (BOCAIB núm. 89, de 17 de juliol de 1997); Ordre del conseller d'Educació, Cultura i Esports, de 12 de maig de 1998, per la qual es regulen els usos de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, com a llengua d'ensenyament en els centres docents no universitaris de les Illes Balears (BOCAIB núm. 69, de 26 de maig de 1998), i article 8 de la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, feta a Estrasburg el 5 de novembre de 1992 (BOE núm. 222, de 15 de setembre de 2001; versió en català publicada en el suplement del BOE núm. 15, d'1 d'octubre de 2001).

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Constitució entrarà en vigor el mateix dia que en sigui publicat el text oficial al *Butlletí Oficial de l'Estat*. Serà publicada també en les altres llengües d'Espanya.⁴

⁴ En el [BOE núm. 311, de 29 de desembre de 1978](#), es publicaren fins a tres versions en llengua catalana: la referida a les Illes Balears en el suplement núm. 2 (p. 29345-29360), a Catalunya en el suplement núm. 3 (p. 29361-29376) i al País Valencià en el suplement núm. 5 (p. 29393-29408). Actualment, el BOE manté dues versions diferenciades: una per a les Illes Balears i Catalunya (referència: [BOE-A-1978-40004](#)), i, separatament, una altra per al País Valencià (referència: [BOE-A-1978-40007](#)).

§2

LLEI ORGÀNICA 1/2007, DE 28 DE FEBRER, DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE LES ILLES BALEARS¹

(fragment)

(BOIB núm. 32 Ext., d'1 de març de 2007; BOE núm. 52, d'1 de març de 2007; correccions d'errades BOE núm. 77, de 30 de març de 2007 i BOE núm. 173, de 20 de juliol de 2007, i BOIB núm. 29, de 28 de febrer de 2008)

PREÀMBUL

(...)

D'aquesta manera, aquest Estatut declara que:

(...)

- La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, i la nostra cultura i tradicions són elements identificadors de la nostra societat i, en conseqüència, són elements vertebradors de la nostra identitat.

(...)

TÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

(...)

Article 4. La llengua pròpia

1. La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, té, juntament amb la castellana, el caràcter d'idioma oficial.²

2. Totes les persones tenen el dret de conèixer-la i d'usar-la, i ningú no pot ser discriminat per causa de l'idioma.³

3. Les institucions de les Illes Balears han de garantir l'ús normal i oficial dels dos idiomes, han de prendre les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i

¹ Versions en català publicades en els suplementes del [BOE núm. 9, de 16 de març de 2007](#), del [BOE núm. 13, de 31 de març de 2007](#), i del [BOE núm. 24, de 21 de juliol de 2007](#). Cal tenir en compte que aquesta és la versió que es va publicar en compliment de la Resolució del secretari de la Presidència de 2 de desembre de 2008, per la qual s'encomana a l'Institut d'Estudis Autonòmics l'edició de la versió catalana, corregida i actualitzada, de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears ([BOIB núm. 176, de 16 de desembre de 2008](#)).

² *Vid.* article 3.2 de la Constitució (§1) i article 2.1 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

³ *Vid.* article 14 de la Constitució (§1); article 2.1, 2 i 4 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); Decret 89/2019, de 29 de novembre (§5); article 1 c del Decret 49/2018, de 21 de desembre (§15); article 95.2 b del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre (§18); article 6 b del Reial decret 33/1986, de 10 de gener (§19), i article 137.1 b de la Llei 3/2007, de 27 de març (§22).

han de crear les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears.⁴

Article 5. Els territoris amb vincles lingüístics i culturals amb les Illes Balears

El Govern ha de promoure la comunicació, l'intercanvi cultural i la cooperació amb les comunitats i els territoris, pertanyents o no a l'Estat espanyol, que tenen vincles lingüístics i culturals amb les Illes Balears. A aquests efectes, el Govern de les Illes Balears i l'Estat, d'acord amb les seves competències respectives, poden subscriure convenis, tractats i altres instruments de col·laboració.⁵

(...)

**TÍTOL II
DELS DRETS, ELS DEURES I LES LLIBERTATS
DELS CIUTADANS DE LES ILLES BALEARS**

(...)

Article 14. Drets en relació amb les administracions públiques

(...)

3. Els ciutadans de les Illes Balears tenen dret a adreçar-se a l'Administració de la Comunitat Autònoma en qualsevol de les seves dues llengües oficials i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada.⁶

(...)

(...)

**TÍTOL III
DE LES COMPETÈNCIES
DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS**

(...)

Article 35. Ensenyament de la llengua pròpia

La Comunitat Autònoma té competència exclusiva per a l'ensenyament de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, d'acord amb la tradició literària

⁴ Vid. Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3), en especial, article 1.1 i títol IV (articles 33 a 40).

⁵ Vid. articles 35, 2n paràgraf, i 119 i disposició addicional 2a d'aquest Estatut. Vid., també, articles 30.1 i 2 i 31.4 i disposicions addicionals 2a i 3a de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3) i article 14 de la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, feta a Estrasburg el 5 de novembre de 1992 ([BOE núm. 222, de 15 de setembre de 2001](#); versió en català publicada en el suplement del [BOE núm. 15, d'1 d'octubre de 2001](#)).

⁶ Vid. articles 2.2 i 8.1 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); articles 13 c i 15 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre (§7); articles 43 i 44 de la Llei 3/2003, de 26 de març (§12); capítol IV (articles 15 a 25) del Decret 49/2018, de 21 de desembre (§15), i article 10 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, esmentada en la nota anterior.

autòctona.⁷ Normalitzar-la ha de ser un objectiu dels poders públics de la comunitat autònoma. Les modalitats insulars del català, de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, han de ser objecte d'estudi i protecció, sens perjudici de la unitat de la llengua.⁸

La institució oficial consultiva per a tot el que es refereix a la llengua catalana és la Universitat de les Illes Balears.⁹ La Comunitat Autònoma de les Illes Balears pot participar en una institució adreçada a salvaguardar la unitat lingüística, formada per totes les comunitats que reconeixin la cooficialitat de la llengua catalana.¹⁰

(...)

TÍTOL IV DE LES INSTITUCIONS DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS

(...)

CAPÍTOL VI ELS ÒRGANS DE CONSULTA I ASSESSORAMENT

(...)

Article 77. Consell Audiovisual de les Illes Balears¹¹

El Consell Audiovisual de les Illes Balears es configura com una entitat pública independent, la missió de la qual és vetllar en els mitjans de comunicació social de titularitat pública pel compliment dels principis rectors del model audiovisual, concretament: promoure les condicions per garantir la informació veraç, objectiva i neutral, i promoure la societat de la informació; garantir l'accés dels grups polítics i socials representatius als mitjans de comunicació social; fomentar el pluralisme lingüístic en els mitjans de comunicació; fer que es compleixin els principis que inspiren el model lingüístic de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, i garantir i afavorir l'accés de les persones amb discapacitat auditiva o visual als mitjans de comunicació social i a les noves tecnologies.

⁷ Vid. article 148.1.17a de la Constitució (§1); article 1.2 c i títol II (articles 17 a 26) de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); disposició addicional 38a de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació (BOE núm. 106, de 4 de maig de 2006; versió en català publicada en el suplement del BOE núm. 11, de 16 de maig de 2006); Decret 92/1997, de 4 de juliol, que regula l'ús i l'ensenyament de i en llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, en els centres docents no universitaris de les Illes Balears (BOCAIB núm. 89, de 17 de juliol de 1997); Ordre del conseller d'Educació, Cultura i Esports, de 12 de maig de 1998, per la qual es regulen els usos de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, com a llengua d'ensenyament en els centres docents no universitaris de les Illes Balears (BOCAIB núm. 69, de 26 de maig de 1998), i article 8 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, esmentada en la nota 5.

⁸ Vid. article 2.5 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

⁹ Vid. articles 14.2, 39 i 40.1 i disposició addicional 3a de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

¹⁰ Vid. articles 5 i 119 i disposició addicional 2a d'aquest Estatut. Vid., també, articles 30.1 i 2 i 31.4 i disposicions addicionals 2a i 3a de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

¹¹ Vid. exposició de motius i article 4.2 c i e i 4.3 d i f de la Llei 2/2010, de 7 de juny, del Consell Audiovisual de les Illes Balears (BOIB núm. 92, de 19 de juny de 2010).

Els membres del Consell Audiovisual són nomenats pel Parlament de les Illes Balears mitjançant el vot favorable de tres cinquenes parts dels seus membres. La composició i les funcions concretes han de ser desplegades per una llei del Parlament.

TÍTOL V DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL

(...)

Article 90. Mitjans públics de comunicació¹²

(...)

2. Els mitjans públics de comunicació han de vetllar pel compliment del model lingüístic previst en l'Estatut d'autonomia.

(...)

TÍTOL VI DEL PODER JUDICIAL A LES ILLES BALEARS

(...)

Article 97. Llocs vacants i resolució de concursos i oposicions

(...)

2. En la resolució dels concursos i de les oposicions per proveir els llocs de magistrats i jutges és un mèrit preferent l'especialització en el dret civil de les Illes Balears i el coneixement de català.¹³

Article 99. Notaries i registres

(...)

2. Els notaris, els registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles són nomenats per la Comunitat Autònoma de conformitat amb les lleis de l'Estat. Per a la provisió d'aquestes places són mèrits preferents l'especialització en dret civil de les Illes Balears i el coneixement de la llengua catalana. No es pot establir en cap cas l'excepció de naturalesa i veïnatge.¹⁴

(...)

¹² Vid. articles 1.2 c i 2.2 i títol III (articles 27 a 32) de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); articles 6, 24, 25 i 36 de la Llei 5/2013, d'1 d'octubre, audiovisual de les Illes Balears (BOIB núm. 136, de 3 d'octubre de 2013); exposició de motius i articles 2.1 a i 3, 4.1 b i f i 4.2 b i 26.1 de la Llei 15/2010, de 22 de desembre, de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears (BOIB núm. 2, de 4 de gener de 2011); exposició de motius i article 4.2 c i e i 4.3 d i f de la Llei 2/2010, de 7 de juny, esmentada en la nota 11, i article 11 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, esmentada en la nota 5.

¹³ Vid. article 11 i disposició addicional 1a de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3). Vid., també, article 9 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, esmentada en la nota 5.

¹⁴ Vid. articles 9.2 i 12 i disposició addicional 1a de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

**TÍTOL VII
DE LES RELACIONS INSTITUCIONALS**

(...)

**CAPÍTOL IV
RELACIONS AMB LES COMUNITATS AUTÒNOMES**

(...)

Article 119. Protocols de caràcter cultural¹⁵

La Comunitat Autònoma de les Illes Balears pot subscriure protocols per dur a terme actes de caràcter cultural en altres comunitats autònomes, especialment amb les que comparteix la mateixa llengua i cultura.

(...)

DISPOSICIONS ADDICIONALS

(...)

Disposició addicional segona. Patrimoni lingüístic comú

La Comunitat Autònoma de les Illes Balears, atès que la llengua catalana també és patrimoni d'altres comunitats autònomes, pot sol·licitar al Govern de l'Estat i a les Corts Generals els convenis de cooperació i de col·laboració que es considerin oportuns per salvaguardar el patrimoni lingüístic comú, i també per efectuar la comunicació cultural entre les comunitats abans esmentades, sens perjudici dels deures de l'Estat establerts en l'apartat 2 de l'article 149 de la Constitució i del que disposa l'article 145 de la mateixa norma.¹⁶

(...)

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

(...)

Disposició transitòria segona. Funcionaris i personal laboral

(...)

¹⁵ *Vid.* articles 5 i 35, 2n paràgraf, i disposició addicional 2a d'aquest Estatut. *Vid.*, també, articles 30.1 i 2 i 31.4 i disposicions addicionals 2a i 3a de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

¹⁶ *Vid.* articles 5 i 35, 2n paràgraf, i 119 d'aquest Estatut. *Vid.*, també, articles 30.1 i 2 i 31.4 i disposicions addicionals 2a i 3a de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

§2

2. La Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha de disposar dels mitjans necessaris perquè tots els funcionaris i el personal laboral destinats a les Illes puguin adquirir el coneixement de la llengua i de la cultura de les Illes Balears.¹⁷

¹⁷ *Vid.* article 16 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); articles 30 *d* i 50.1 *f* de la Llei 3/2007, de 27 de març (§22); Llei 4/2016, de 6 d'abril (§23), i Decret 11/2017, de 24 de març (§25).

§3

LLEI 3/1986, DE 29 D'ABRIL, DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA A LES ILLES BALEARS¹

*(BOCAIB núm. 15, de 20 de maig de 1986;
correcció d'errades BOCAIB núm. 16, de 30 de maig de 1986)*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Les Illes Balears s'incorporen a l'àrea lingüística catalana amb la conquesta de Mallorca pel Rei Jaume I (1229), Eivissa i Formentera per l'arquebisbe de Tarragona, Guillem de Montgrí (1235), i Menorca pel Rei Alfons el Liberal (1287).

Des d'aleshores, el català és la llengua pròpia de les Illes Balears i ha estat sempre l'instrument amb què els illencs han fet les seves màximes aportacions a la cultura universal, i el vehicle que ha fet possible l'articulació del geni del nostre poble de manera que la seva empremta quedàs marcada de forma inesborrable en el llegat cultural dels pobles d'Occident.

Des del segle XIII, la llengua catalana, al costat del llatí per a certs usos, esdevé la llengua de la cancelleria i la de l'administració en general, així com de la predicació i d'altres activitats públiques i formals; i també és la llengua emprada pel poble com a eina d'intercomunicació social.

Al segle XVIII, els decrets de Nova Planta anul·len els òrgans d'autogovern de la Corona d'Aragó i la llengua catalana comença a sofrir un procés de marginació creixent en els diversos àmbits d'ús públic i formal. Així, el 1768, per una Pragmàtica de Carles III, la llengua catalana és bandejada en la major part de la documentació oficial, civil i eclesiàstica; i diversos textos legals proscriuen, devers la meitat del segle XIX, l'ús de la nostra llengua a l'ensenyament. Al segle XX, a part del breu parèntesi de la Segona República, el català sofreix una marginació encara més accentuada, tant a l'escola com als mitjans de comunicació, i, també, en l'ús oficial i públic en general, que culmina durant la dictadura franquista. Finalment, la generalització dels moderns mitjans de comunicació, sobretot ràdio i televisió, dels quals quedava exclòs el català, ha fet que la nostra llengua arribàs a córrer el perill de desaparició si no es redreçava el rumb.

Així mateix, cal comptar amb l'arribada, en temps recents, d'un nombre considerable d'immigrants d'altres àrees lingüístiques, als quals la nostra societat no ha pogut oferir els instruments que els poguessin facilitar la seva normal integració.

¹ Aquesta Llei ha estat modificada per les disposicions següents: Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (§12); Llei 25/2006, de 27 de desembre, de mesures tributàries i administratives (BOIB núm. 188, de 30 de desembre de 2006); Llei 9/2012, de 19 de juliol, de modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears (BOIB núm. 106, de 21 de juliol de 2012) [la STC 165/2013, de 26 de setembre (BOE núm. 254, de 23 d'octubre de 2013), en va confirmar la constitucionalitat], i Llei 1/2016, de 3 de febrer (BOIB núm. 18, de 6 de febrer de 2016). També s'ha vist afectada per la STC 123/1988, de 23 de juny (BOE núm. 166, de 12 de juliol de 1988; correcció d'errades BOE núm. 203, de 24 d'agost de 1988).

És així que la nostra llengua, que ha estat i és vehicle d'una cultura universal, es troba, actualment, en una situació de desvaliment. Conseqüències d'aquesta situació són: un excés de barbarismes a la llengua parlada popularment, el desconeixement de les formes d'expressió culta tradicional, la generalització de certs prejudicis lingüístics i diverses actituds d'infravaloració envers el propi idioma.

Amb el restabliment de la democràcia, la Constitució i l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears han establert un marc legal que permet iniciar un procés de recobrament i de promoció de la llengua pròpia de les Illes Balears que pot alleugerir parcialment la situació actual.

La Constitució espanyola, a l'article 3, diu, que «el castellà és la llengua espanyola oficial de l'Estat» la qual «tots els espanyols tenen el deure de conèixer i el dret d'usar», que «les altres llengües espanyoles seran també oficials a les respectives Comunitats Autònomes d'acord amb els seus estatuts», i que «la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que ha d'ésser objecte d'un respecte i protecció especials».

La Llei Orgànica 2/1983, de 25 de febrer, de l'Estatut d'autonomia per a les Illes Balears, al seu article 32, estableix que la llengua pròpia de la Comunitat Autònoma és la catalana, cooficial amb la castellana, i assenyala el dret que tenen tots els ciutadans de conèixer-la i d'usar-la sense que ningú no pugui ésser discriminat per causa de l'idioma.

Per altra banda, l'article 10.21 atribueix a la Comunitat Autònoma la competència exclusiva en matèria de «foment de la cultura, de la investigació i de l'ensenyança de la llengua de la Comunitat Autònoma». I, l'article 14 encomana als poders públics la normalització lingüística, atribueix a la Comunitat Autònoma la competència exclusiva per a l'ensenyament de la llengua catalana «...en harmonia amb els plans d'estudis estatals...» i assenyala, de més a més, que «les modalitats insulars de la llengua catalana seran objecte d'estudi i protecció, sense perjudici de la unitat de l'idioma».

El Reial Decret 2193/1979, de 7 de setembre, desenvolupat per l'Ordre Ministerial de 25-X-79, va iniciar el camí per a la incorporació de la llengua i cultura de la Comunitat Autònoma al sistema educatiu de les Illes Balears, durant l'etapa preautonòmica fins a la promulgació de l'Estatut d'autonomia, l'aprovació del qual dona per finalitzat el període de provisionalitat quan es constitueix Balears com a Comunitat Autònoma, conforme determina l'article primer de la Llei Orgànica 2/83, de 25 de febrer.

La llengua catalana i la llengua castellana són totes dues llengües oficials de la Comunitat Autònoma, amb el mateix rang, si bé de naturalesa diferent: l'oficialitat de la llengua catalana es basa en un estatut de territorialitat, amb el propòsit de mantenir la primacia de cada llengua en el seu territori històric. L'oficialitat del castellà, establerta per la Constitució a tot l'Estat, es basa en un estatut personal, a fi d'emparar els drets lingüístics dels ciutadans, encara que la seva llengua no sigui la pròpia del territori.

D'acord, doncs, amb aquest marc legal la Comunitat Autònoma té el dret i el deure d'acabar amb la situació d'anormalitat sociolingüística i es compromet a regular l'ús de la llengua catalana com a llengua pròpia de les Illes Balears, i del castellà com a llengua oficial de tot l'Estat. És així que haurà de garantir els drets lingüístics i farà possible tothom conegui les dues llengües, precisament, per poder fer efectius aquells drets.

També cal comprometre tots els ciutadans de les Illes Balears, qualsevol que sigui la seva llengua habitual, en la salvaguarda i extensió de la llengua catalana, dins una situació social en què tots els ciutadans coneguin les dues llengües i assumeixin la

defensa i normalització de la catalana, perquè és un component essencial de la identitat nacional dels pobles de les Illes Balears.

La Comunitat Autònoma té, en suma, com a objectius dur a terme les accions pertinents d'ordre institucional per tal que el català, com a vehicle d'expressió, modern, plurifuncional, clar, flexible i autònom, i com a principal símbol de la nostra identitat com a poble, torni a ésser l'element cohesionador del geni illenc i ocupi el lloc que li correspon en qualitat de llengua pròpia de les Illes Balears. Per això ha d'ésser present en els diversos àmbits d'ús oficial de l'administració, dels mitjans de comunicació de masses, de l'escola i de la vida social en general, amb el corresponent respecte a les modalitats lingüístiques pròpies de la tradició literària autòctona, però sense perjudici de la unitat de la llengua catalana.

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1

1. La present Llei té per objecte desenvolupar l'article 3² de l'Estatut d'autonomia, pel que fa a la normalització de la llengua catalana, com a pròpia de les Illes Balears en tots els àmbits, i de garantir l'ús del català i del castellà com a idiomes oficials d'aquesta Comunitat Autònoma.

2. Són, per tant, objectius de la Llei:

- a) Fer efectiu l'ús progressiu i normal de la llengua catalana en l'àmbit oficial i administratiu.³
- b) Assegurar el coneixement i l'ús progressiu del català com a llengua vehicular en l'àmbit de l'ensenyament.⁴
- c) Fomentar l'ús de la llengua catalana en tots els mitjans de comunicació social.⁵
- d) Crear la consciència social sobre la importància del coneixement i l'ús de la llengua catalana per tots els ciutadans.

² La referència s'ha d'entendre feta a l'article 4 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2).

³ Lletra modificada per la Llei 1/2016, de 3 de febrer, esmentada en la nota 1. *Vid.* Decret 49/2018, de 21 de desembre (§15).

⁴ *Vid.* article 148.1.17a de la Constitució (§1); article 35 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); títol II (articles 17 a 26) d'aquesta Llei, disposició addicional 38a de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació (BOE núm. 106, de 4 de maig de 2006; versió en català publicada en el suplement del BOE núm. 11, de 16 de maig de 2006); Decret 92/1997, de 4 de juliol, que regula l'ús i l'ensenyament de i en llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, en els centres docents no universitaris de les Illes Balears (BOCAIB núm. 89, de 17 de juliol de 1997); Ordre del conseller d'Educació, Cultura i Esports, de 12 de maig de 1998, per la qual es regulen els usos de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, com a llengua d'ensenyament en els centres docents no universitaris de les Illes Balears (BOCAIB núm. 69, de 26 de maig de 1998), i article 8 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, feta a Estrasburg el 5 de novembre de 1992 (BOE núm. 222, de 15 de setembre de 2001; versió en català publicada en el suplement del BOE núm. 15, d'1 d'octubre de 2001).

⁵ *Vid.* articles 77 i 90.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); articles 6, 24, 25 i 36 de la Llei 5/2013, d'1 d'octubre, audiovisual de les Illes Balears (BOIB núm. 136, de 3 d'octubre de 2013); exposició de motius i articles 2.1 a i 3, 4.1 b i f i 4.2 b i 26.1 de la Llei 15/2010, de 22 de desembre, de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears (BOIB núm. 2, de 4 de gener de 2011); exposició de motius i article 4.2 c i e i 4.3.d i f de la Llei 2/2010, de 7 de juny, del Consell Audiovisual de les Illes Balears (BOIB núm. 92, de 19 de juny de 2010), i article 11 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, esmentada en la nota 4.

Article 2

1. La llengua catalana és la llengua pròpia de les Illes Balears i tots tenen el dret de conèixer-la i d'usar-la.⁶

2. Aquest dret implica poder adreçar-se en català, oralment o per escrit, a l'Administració, als organismes públics i a les empreses públiques i privades. També implica poder expressar-se en català a qualsevol reunió i desenvolupar en aquesta llengua les activitats professionals, laborals, polítiques, sindicals, religioses i artístiques; així com rebre l'ensenyament en català i rebre-hi informació a tots els mitjans de comunicació social.⁷

3. Les manifestacions en llengua catalana, en forma oral o escrita, pública o privada, produeixen plens efectes jurídics i de l'exercici d'aquest dret no pot derivar cap requeriment de traducció ni cap exigència dilatòria o discriminatòria.

4. Ningú no podrà ésser discriminat per raó de la llengua oficial que empri.⁸

5. Les modalitats insulars de la llengua catalana seran objecte d'estudi i protecció, sense perjudici de la unitat de l'idioma.⁹

Article 3

Les persones jurídiques de l'àmbit territorial de les Illes Balears s'han d'atendir, també, als punts que estableix l'article anterior.

Article 4

Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per a fer efectius la promoció, el coneixement i l'ús normal de la llengua catalana.¹⁰

Article 5

1. Els ciutadans poden dirigir-se als jutges i tribunals a fi d'obtenir la protecció judicial en relació al dret d'emprar qualsevol de les dues llengües oficials, d'acord amb la legislació vigent.

2. *El Govern de la Comunitat Autònoma està legitimat per a actuar d'ofici o a instància de part, amb els afectats o separadament, exercitant les accions polítiques, administratives o judicials necessàries per a fer reals i efectius els drets dels ciutadans, reconeguts a l'article 3 de l'Estatut d'autonomia i a la present Llei.*¹¹

⁶ Vid. article 4.1 i 2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2).

⁷ Vid. article 8.1 d'aquesta Llei. Vid., també, article 14.3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); articles 13 c i 15 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre (§7); articles 43 i 44 de la Llei 3/2003, de 26 de març (§12); capítol IV (articles 15 a 25) del Decret 49/2018, de 21 de desembre (§15), i article 10 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, esmentada en la nota 4.

⁸ Vid. article 14 de la Constitució (§1); article 4.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); Decret 89/2019, de 29 de novembre (§5); article 1 c del Decret 49/2018, de 21 de desembre (§15); article 6 b del Reial decret 33/1986, de 10 de gener (§19); article 95.2 b del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre (§18), i article 137.1 b de la Llei 3/2007, de 27 de març (§22).

⁹ Vid. article 35, primer paràgraf, de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2).

¹⁰ Vid. article 4.3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2).

¹¹ Apartat declarat inconstitucional per la STC 123/1988, de 23 de juny (FJ 5.2), esmentada en la nota 1.

TÍTOL I DE L'ÚS OFICIAL

Article 6

1. El català, com a llengua pròpia de la comunitat autònoma de les Illes Balears, ho és també del Govern autònom, del Parlament i dels consells insulars i, en general, de l'administració pública, de l'administració local i de les corporacions i institucions públiques dependents de la comunitat autònoma.¹²

2. La llengua catalana i la llengua castellana són llengües oficials a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i han d'ésser emprades preceptivament per l'Administració segons la forma regulada per la Llei.¹³

Article 7

1. Les lleis aprovades pel Parlament de la Comunitat Autònoma, els decrets legislatius, les disposicions normatives i les resolucions oficials de l'Administració Pública, s'han de publicar en llengua catalana i en llengua castellana en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*.

*En cas d'interpretació dubtosa, el text català serà l'autèntic.*¹⁴

2. Respecte de la llengua, la documentació derivada de les activitats administratives, els avisos, els formularis i els impresos de les entitats públiques esmentades redactats en llengua catalana tenen validesa oficial i plena eficàcia jurídica.

Article 8¹⁵

1. Els ciutadans tenen dret d'usar la llengua catalana, oralment o per escrit, en les seves relacions amb l'administració pública a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma.¹⁶

2. Les còpies o certificacions expedides per les entitats públiques de la comunitat autònoma s'han d'expedir en català, llevat del cas que l'interessat o la persona o l'entitat que les requereixen en sol·licitin la versió castellana.

3. A les Illes Balears les actuacions administratives són vàlides i produeixen plens efectes qualsevol que sigui la llengua oficial emprada.

Article 9¹⁷

1. El Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha de regular, mitjançant disposicions reglamentàries, l'ús normal de la llengua catalana, oralment o per escrit, en les activitats administratives dels òrgans de la seva competència.¹⁸

¹² Apartat modificat per la Llei 1/2016, de 3 de febrer, esmentada en la nota 1.

¹³ *Vid.* Decret 49/2018, de 21 de desembre (§15).

¹⁴ Incís declarat inconstitucional per la STC 123/1988, de 23 de juny (FJ 3), esmentada en la nota 1.

¹⁵ Article modificat per la Llei 1/2016, de 3 de febrer, esmentada en la nota 1.

¹⁶ *Vid.* article 2.2 d'aquesta Llei. *Vid.*, també, article 14.3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); articles 13 c i 15 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre (§7); articles 43 i 44 de la Llei 3/2003, de 26 de març (§12); capítol IV (articles 15 a 25) del Decret 49/2018, de 21 de desembre (§15), i article 10 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, esmentada en la nota 4.

¹⁷ Article dotat de contingut per la Llei 1/2016, de 3 de febrer, esmentada en la nota 1.

¹⁸ *Vid.* Decret 49/2018, de 21 de desembre (§15).

2. El Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha de promoure la normalització de la llengua catalana, oralment o per escrit, als registres públics no dependents de la comunitat autònoma.¹⁹

3. Els consells insulars i les corporacions locals han de regular l'ús de la llengua catalana dins l'àmbit de la seva competència d'acord amb els principis i les normes d'aquesta llei.²⁰

Article 10²¹

1. *Derogat*

2. *Derogat*

3. Els documents públics atorgats a les Illes Balears s'han de redactar en la llengua oficial escollida per l'atorgant, o, si hi ha més d'un atorgant, en l'idioma que aquests acordassin.

En cas de discrepància els documents es redactaran en les dues llengües.

Les còpies s'expediran en la llengua utilitzada en la matriu.

4. Els poders públics que actuen a la Comunitat Autònoma, han d'assegurar que tots els documents impresos, utilitzats a l'Administració Pública i a disposició dels ciutadans, estiguin escrits en català i en castellà.

Article 11²²

1. Dins l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, tots els ciutadans tenen dret a poder dirigir-se a l'Administració de Justícia en la llengua oficial que estimin convenient d'usar, i no se'ls pot exigir cap classe de traducció. Per altra banda, aquest fet no pot representar retard en la tramitació de les seves pretensions.

2. Pel que fa a la llengua, totes les actuacions, documents, escrits, realitzats o redactats en català, són totalment vàlids i eficaços davant els tribunals i els jutjats de les Illes Balears. En tot cas, els interessats tenen dret a ser assabentats en la llengua que elegeixin.

¹⁹ *Vid.* article 12 i disposició addicional 1a d'aquesta llei. *Vid.*, també, article 99.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2).

²⁰ *Vid.* Reglament de regulació de l'ús de la llengua catalana dins l'àmbit de competència del Consell Insular de Mallorca, aprovat per Acord del Ple de 2 de maig de 1989 (BOCAIB núm. 69, de 6 juny de 1989; correcció d'errades BOCAIB núm. 86, de 15 de juliol de 1989); Reglament d'usos lingüístics del Consell de Menorca, aprovat per Acord del Ple de 15 de febrer de 2021 (BOIB núm. 39, de 20 de març de 2021); Reglament de normalització lingüística del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, aprovat per Acord del Ple de 18 d'octubre de 1999 (BOIB núm. 106, de 29 d'agost de 2000), i Reglament per a l'ús de la llengua catalana a l'Ajuntament de Formentera de 10 d'octubre de 2000, aprovat pel Ple el 10 de novembre de 2000 (BOIB núm. 16, de 6 de febrer de 2001). Quant a les corporacions locals, *vid.*, per a tots, Reglament de normalització lingüística de l'Ajuntament de Palma, aprovat pel Ple el 24 de setembre de 1987 (BOCAIB núm. 131, de 20 d'octubre de 1987), el qual va ser modificat pel Ple el 28 de juny de 1990 (BOCAIB núm. 91, de 26 de juliol de 1990).

També cal tenir en compte l'article 29.2 g de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears (BOIB núm. 186 Ext., de 27 de desembre de 2006), que estableix que els municipis de les Illes Balears tenen competències pròpies en normalització lingüística, i els articles 4 i 103.2 h de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma (BOIB núm. 186 Ext., de 27 de desembre de 2006).

²¹ Apartats 1 i 2 derogats per la Llei 3/2003, de 26 de març (§12).

²² *Vid.* disposició addicional 1a d'aquesta llei. *Vid.*, també, article 97.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2) i article 9 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, esmentada en la nota 4.

3. El Govern de la Comunitat Autònoma ha de promoure, d'acord amb els òrgans corresponents, la progressiva normalització de l'ús de la llengua catalana en l'Administració de Justícia a les Illes Balears.

Article 12²³

1. Pel que fa a la inscripció dels documents en els registres públics de la Comunitat Autònoma, els assentaments s'han de fer en la llengua oficial en què s'hagi declarat, atorgat o redactat el document o en la que es faci la manifestació. Si el document és bilingüe, s'inscriurà en la llengua que indiqui la persona que el presenti al registre. En tot cas, els assentaments s'han de preactivar en la llengua sol·licitada per l'interessat o pels interessats de comú acord.

2. A efectes d'expedició de certificacions per part dels funcionaris del registre, s'ha de garantir la traducció de qualsevol de les llengües oficials de la Comunitat Autònoma, d'acord amb la voluntat del qui faci la petició.

Article 13²⁴

1. *Tots els ciutadans que facin el servei militar dins l'àmbit territorial de les Illes Balears poden utilitzar en qualsevol ocasió la llengua catalana, tal com es desprèn de la seva condició de llengua oficial o pròpia dels pobles de les illes.*

2. *Són vàlides totes les actuacions militars fetes en català a les Illes Balears.*

Article 14²⁵

1. Els topònims de les Illes Balears tenen com a única forma oficial la catalana.

2. Correspon al Govern de la comunitat autònoma o als consells insulars, d'acord amb l'assessorament de la Universitat de les Illes Balears, determinar els noms oficials dels municipis, territoris, nuclis de població, vies de comunicació interurbanes en general i topònims de la comunitat autònoma. Els noms de les vies urbanes han d'ésser determinats pels ajuntaments corresponents, també amb l'assessorament esmentat, donant preferència a la toponímia popular tradicional i als elements culturals autòctons.

3. Aquestes denominacions són les legals a tots els efectes i la retolació ha de concordar amb elles. El Govern de la comunitat autònoma ha de reglamentar la normalització de la retolació pública, respectant, en tots els casos, les normes internacionals que l'Estat hagi subscrit.

²³ Vid. article 9 i la disposició addicional 1a d'aquesta Llei. Vid., també, article 99.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2).

²⁴ Article declarat inconstitucional per la STC 123/1988, de 23 de juny (FJ 5), esmentada en la nota 1.

²⁵ Article modificat per la Llei 1/2016, de 3 de febrer, esmentada en la nota 1. Vid. disposició transitòria 2a d'aquesta Llei 3/1986 i, també, Decret 36/1988, de 14 d'abril, pel qual es publiquen en el BOCAIB les formes oficials dels topònims de les Illes Balears (BOCAIB núm. 51, de 28 d'abril de 1988; correccions d'errades BOCAIB núm. 63, de 26 de maig de 1988; BOCAIB núm. 129, de 27 d'octubre de 1988, i BOCAIB núm. 64, de 20 de maig de 1995). Vid., així mateix, Decret 36/2011, de 15 d'abril, pel qual es crea la Comissió de Toponímia de les Illes Balears (BOIB núm. 64, de 28 d'abril de 2011). Cal tenir en compte que l'article 14.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril (§16), estableix que: «La denominació dels municipis pot ser, a tots els efectes, en castellà, en qualsevol altra llengua espanyola oficial en la respectiva comunitat autònoma, o en totes dues».

Article 15²⁶

1. La retolació pública es farà en llengua catalana, acompanyada si calgués de signes gràfics que en facilitin la comprensió als no catalanoparlants. La retolació en català i castellà s'emprarà quan així ho aconsellin les circumstàncies sociolingüístiques.

2. A tots els rètols, indicacions i escrits en general, bilingües, la primera versió ha de ser la catalana, com a llengua pròpia de les Illes Balears, i la segona, la castellana.

3. A tots els serveis de transport públic, els impresos, els avisos, i comunicacions al servei públic, s'han de fer en llengua catalana i en llengua castellana.²⁷

Article 16

1. A fi de fer efectius els drets reconeguts a l'articulat de la present llei, els poders públics han de promoure les corresponents mesures de cara a la progressiva capacitació del personal de l'administració pública i dels ens que integren el sector públic de les Illes Balears, en l'ús de la llengua catalana.²⁸

2. A les proves selectives que es realitzin per a l'accés a les places de l'Administració dins l'àmbit territorial de les Illes Balears, s'ha de tenir en compte, entre altres mèrits, el nivell de coneixement de les dues llengües oficials, la ponderació del qual determinarà l'Administració per a cada nivell professional.²⁹

TÍTOL II DE L'ENSENYAMENT³⁰

Article 17

El català, com a llengua pròpia de les Illes Balears, és oficial a tots els nivells educatius.

Article 18

1. Els alumnes tenen dret a rebre el primer ensenyament³¹ en la seva llengua, sigui la catalana o la castellana.

2. A tal efecte, el Govern ha d'arbitrar les mesures adients de cara a fer efectiu aquest dret. En tot cas, els pares o tutors poden exercir en nom de llurs fills aquest dret, instant a les autoritats competents perquè sigui aplicat adequadament.

²⁶ Vid. Decret 49/2018, de 21 de desembre (§15).

²⁷ Vid. capítol II (articles 6 a 11) del Decret 49/2018, de 21 de desembre (§15).

²⁸ Apartat modificat per la Llei 1/2016, de 3 de febrer, esmentada en la nota 1.

²⁹ Vid. disposició transitòria 2a.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); articles 30 d i 50.1 f de la Llei 3/2007, de 27 de març (§22); Llei 4/2016, de 6 d'abril (§23); Decret 11/2017, de 24 de març (§25), i article 10 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, esmentada en la nota 4. Vid., també, Decret 21/2019, de 15 de març, d'avaluació i certificació de coneixements de llengua catalana (BOIB núm. 35, de 16 de març de 2019).

³⁰ Vid. article 1.2 c d'aquesta Llei, article 148.1.17a de la Constitució (§1) i article 35 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2). Vid., també, disposició addicional 38a de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, Decret 92/1997, de 4 de juliol, Ordre del conseller d'Educació, Cultura i Esports, de 12 de maig de 1998, i article 8 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, totes esmentades en la nota 4.

³¹ La versió catalana d'aquesta Llei, tal com es va publicar en el BOCAIB l'any 1986, conté una errada no corregida, ja que no es va introduir la referència al «primer ensenyament» (inclosa, en canvi, en la versió castellana).

Article 19

1. La llengua i literatura catalanes, amb especial atenció a les aportacions de les Illes Balears han d'ésser ensenyades obligatòriament en tots els nivells i graus i modalitats de l'ensenyament no universitari. S'ha de garantir el compliment d'aquesta disposició en tots els centres docents.

2. La dedicació horària, dins els programes educatius, referida a l'ensenyament de la llengua i literatura catalanes serà en harmonia amb els plans d'estudis estatals i com a mínim igual a la destinada a l'estudi de la llengua i literatura castellanes.

3. Els centres privats subvencionats amb fons públics que imparteixen ensenyaments regulats prenent com a base una llengua no oficial en la Comunitat Autònoma han d'impartir com a assignatures obligatòries la llengua catalana i la castellana, sense perjudici de la normativa que correspon a l'Estat dictar en aquesta matèria, d'acord amb el que preveu l'article 12.2 de la Llei Orgànica del Dret a l'Educació.

Article 20

1. El Govern ha d'adoptar les disposicions necessàries encaminades a garantir que els escolars de les Illes Balears, qualsevol que sigui la seva llengua habitual en iniciar l'ensenyament, puguin utilitzar normalment i correctament el català i el castellà al final del període d'escolaritat obligatòria.

2. *No es podrà expedir el títol de graduat escolar als alumnes que, havent començat l'educació general bàsica després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no acreditin al terme d'aquesta un coneixement suficient, oral i escrit, dels dos idiomes oficials. Això no obstant, l'acreditació de coneixements del català pot no ésser exigida als alumnes que hagin obtingut la dispensa corresponent durant qualche any escolar, o hagin cursat qualche període de la seva escolaritat obligatòria fora de l'àmbit dels territoris de la Comunitat Lingüística catalana, en les circumstàncies que el Govern establirà reglamentàriament.*³²

Article 21

Els plans d'estudis s'han d'adequar als objectius proposats en el present títol.

Article 22

1. El Govern de la Comunitat Autònoma, a fi de fer efectiu el dret a l'ensenyament en llengua catalana, ha d'establir els mitjans necessaris encaminats a fer realitat l'ús normal d'aquest idioma com a vehicle usual en l'àmbit de l'ensenyament en tots els centres docents.

2. L'Administració ha de prendre les mesures adequades perquè la llengua catalana sigui emprada progressivament en tots els centres d'ensenyament, a fi de garantir el seu ús com a vehicle d'expressió normal, tant a les actuacions internes com a les externes i a les actuacions i documents administratius.

3. L'Administració ha de posar els mitjans necessaris per a garantir que els alumnes no siguin separats en centres diferents per raons de llengua.

³² Apartat declarat inconstitucional per la STC 123/1988, de 23 de juny (FJ 6), esmentada en la nota 1.

Article 23

1. Els plans d'estudis de les Escoles Universitàries de Formació del Professorat d'EGB i altres centres de formació, perfeccionament i especialització del professorat han d'ésser elaborats de manera que els alumnes d'aquests centres adquireixin la competència i la capacitació lingüístiques necessàries per a impartir classes en català i fer efectius els drets reconeguts a la present Llei.

2. Donada l'oficialitat de les dues llengües, catalana i castellana, els professors que imparteixen l'ensenyament dins l'àmbit de les Illes Balears han de posseir el domini oral i escrit dels dos idiomes oficials necessari en cada cas per a les funcions educatives i docents que han de realitzar.

3. Els professors que a partir de l'entrada en vigor de la present Llei no tinguin un coneixement suficient de la llengua catalana seran capacitats progressivament per mitjà dels corresponents cursos de reciclatge, el còmput horari dels quals serà tengut en compte a efectes de jornada laboral en període no lectiu.

4. L'Administració autonòmica ha de procurar que en la reglamentació de l'accés del professorat a la funció docent s'estableixi el sistema adequat per tal que tots els professors de nou ingrés posseeixin les competències lingüístiques fixades en el present article.

Article 24

1. El català, com a llengua pròpia de la Comunitat Autònoma, ha d'ésser matèria obligatòria en els Programes d'Educació Permanent dels Adults.

2. Igualment, en els ensenyaments especialitzats, en els programes dels quals s'ensenyi llengua, s'ha d'incloure de manera obligatòria l'ensenyament de la llengua catalana.

3. En els centres d'ensenyament especialitzats dependents del Govern de la Comunitat Autònoma on no s'imparteixi la matèria de llengua, s'han d'oferir cursos addicionals de llengua catalana als alumnes que en tinguin un coneixement insuficient.

4. En els centres d'educació especial per a alumnes amb deficiències psíquiques o sensorials, en l'aprenentatge s'ha d'emprar com a llengua instrumental aquella que, tenint en compte les circumstàncies familiars de cada alumne, contribueixi de la millor manera al seu desenrotllament.

Article 25

1. Els professors i alumnes en els centres d'ensenyament superior tenen el dret a emprar oralment i per escrit la llengua oficial de la seva preferència.

2. El Govern de la Comunitat Autònoma i les Autoritats Universitàries tenen el compromís d'assegurar a través de cursos i d'altres mitjans la comprensió i ús de la llengua catalana, oral i escrita, per part de professors i alumnes en l'ensenyament universitari.

Article 26

El Govern de la Comunitat Autònoma ha de promoure l'elaboració del material didàctic necessari per tal de fer possible l'ensenyament, de i en llengua catalana, i hi dedicarà les partides pressupostàries corresponents.

TÍTOL III DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL³³

Article 27

El Govern de la Comunitat Autònoma ha de promoure el coneixement i desenvolupament de la llengua i cultura catalanes, especialment des de la perspectiva de les Illes Balears, en tots els mitjans de comunicació social.

Article 28

1. El català ha de ser la llengua usual en emissores de ràdio i de televisió i en altres mitjans de comunicació social de titularitat de l'Administració Autònoma o sotmesos a la seva gestió.

2. El Govern de la Comunitat Autònoma ha d'impulsar la normalització de la llengua catalana a les emissores de ràdio i canals de televisió estatals o privats, a fi de promoure l'ús del català com a llengua pròpia de les Illes Balears.

Article 29

1. El Govern de la Comunitat Autònoma garanteix el dret dels ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació social tant en llengua castellana com en llengua catalana.

2. Els ciutadans tenen dret a utilitzar el català, oralment o per escrit, en condicions d'igualtat amb el castellà, en tots els mitjans de comunicació social de les Illes Balears.

Article 30

1. El Govern de la Comunitat Autònoma ha de dur una política de col·laboració, en matèria de ràdio i televisió, amb altres comunitats autònomes que tinguin el català com a llengua pròpia.

2. En qualsevol cas, el Govern de la Comunitat Autònoma farà les gestions necessàries per a facilitar als ciutadans de les Illes Balears la recepció de les emissions de televisió en llengua catalana dependents d'altres comunitats autònomes.

3. Així mateix promourà la normalització lingüística en els centres emissors de RTVE a Balears, a fi d'assegurar una presència adequada del català com a llengua pròpia de les Illes Balears.

Article 31

1. El Govern de la Comunitat Autònoma potenciarà la producció i exhibició de pel·lícules realitzades, doblades o subtítulades en català, d'altres mitjans audiovisuals i d'edicions fonogràfiques en llengua catalana.

2. Igualment, ha d'estimular i fomentar amb mesures adequades les representacions teatrals, espectacles i d'altres manifestacions culturals en català.

3. Així mateix, ha de contribuir al foment del llibre i d'altres publicacions en llengua catalana amb mesures que en potenciïn la producció editorial i la difusió.

³³ *Vid.* article 1.2 c d'aquesta Llei. *Vid.*, també, articles 77 i 90.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); exposició de motius i article 4.2 c i e i 4.3 d i f de la Llei 2/2010, de 7 de juny, esmentada en la nota 5, i article 11 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, esmentada en la nota 4.

4. A tals efectes el Govern promourà una política de col·laboració amb les institucions d'altres comunitats autònomes, especialment les de llengua catalana.

Article 32

1. Els poders públics de la Comunitat Autònoma donaran suport econòmic als mitjans de comunicació que emprin la llengua catalana de forma habitual.

2. Les mesures de suport econòmic i material que adopti el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per fomentar els mitjans de comunicació que emprin la llengua pròpia de les Illes Balears s'han d'aplicar amb criteris objectius i sense discriminacions, dins les previsions pressupostàries.

**TÍTOL IV
DE LA FUNCIÓ NORMALITZADORA
DELS PODERS PÚBLICS³⁴**

Article 33³⁵

1. Els poders públics de la Comunitat Autònoma adoptaran les mesures pertinents i proveiran dels mitjans necessaris per al coneixement i ús de la llengua catalana en tots els àmbits i activitats de la vida social.

Article 34³⁶

1. El Govern de la comunitat autònoma assegurarà l'ús de la llengua catalana en totes les funcions i activitats de caire administratiu que realitzin les institucions i els organismes que en depenen.

2. Igualment, han de procedir els consells insulars i les corporacions locals, d'acord amb les disposicions de la present llei.³⁷

3. Les bases de convocatòria per a la provisió de places en l'administració de la comunitat autònoma i en les corporacions locals inclouran una referència expressa al coneixement de la llengua catalana.

Article 35

1. El Govern Balear garantirà l'ensenyament de la llengua catalana als funcionaris i d'altres empleats públics al servei de l'Administració Autònoma. La mateixa obligació correspondrà als consells insulars i a les corporacions locals dins el seu àmbit competencial.

2. Igualment s'ha de propiciar l'ensenyament de la llengua catalana per als funcionaris dependents de l'Administració Central en els termes convinguts amb aquesta.

³⁴ Vid. article 1.1 d'aquesta Llei. Vid., també, article 4.3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2).

³⁵ El paràgraf d'aquest article apareix enumerat en el BOIB com a apartat 1, encara que no existeixen més apartats.

³⁶ Article modificat per la Llei 1/2016, de 3 de febrer, esmentada en la nota 1.

³⁷ Vid. disposicions esmentades en la nota 20.

Article 36

El Govern de la Comunitat Autònoma ha de promoure l'ensenyament de la llengua catalana per a adults.

Article 37

1. Els poders públics de la Comunitat Autònoma han de fomentar l'ús de la llengua catalana a la publicitat.

2. Així mateix, s'ha d'impulsar l'ús ambiental del català i, de manera especial, la retolació en llengua catalana en tots tipus d'entitats socials i culturals, mercantils i recreatives.

Article 38

1. El Govern de la Comunitat Autònoma i les corporacions locals poden exceptuar o bonificar, pel que fa a obligacions fiscals, aquells actes i manifestacions relacionats amb el foment, divulgació i extensió de la llengua i cultura catalanes, pròpies de les Illes Balears.

2. El Govern, d'acord amb les corporacions locals interessades, ha de crear centres especialment dedicats, en tot o en part, a fomentar el coneixement, l'ús i la divulgació de la llengua catalana i de la cultura de les Illes Balears. Així mateix podrà subvencionar fundacions i quantes altres entitats tenguin tal finalitat.

Article 39³⁸

El Govern de la Comunitat Autònoma assumirà la planificació, organització, coordinació i supervisió del procés de normalització de la llengua catalana i ha d'informar anualment el Parlament sobre la seva evolució. Amb tal fi ha de crear i posar en funcionament un servei que tenguin per objecte les funcions assenyalades, sense perjudici de les atribucions reconegudes en la Disposició Addicional Segona³⁹ de l'Estatut d'autonomia a la Universitat de les Illes Balears.

Article 40

1. El Govern de la Comunitat Autònoma ha d'establir un pla, amb l'assessorament de la Universitat, per tal que la població prengui consciència de la importància i utilitat de la normalització de la llengua catalana i de la conservació, foment i transmissió de la cultura pròpia de les Illes Balears.

2. Igualment, s'ha de realitzar una enquesta sobre la situació actual de la llengua catalana a les Illes Balears, en relació al coneixement i a l'ús per part dels ciutadans d'aquesta llengua, i, s'ha de promoure l'elaboració d'un mapa sociolingüístic de les Illes Balears.

3. L'enquesta i el mapa han de ser revisats periòdicament, a fi d'adequar a la realitat l'acció reguladora i executiva de la política lingüística, i, al mateix temps, a fi de valorar la incidència de la planificació en el progressiu coneixement de la llengua catalana.

³⁸ *Vid.* Decret 11/2021, de 15 de febrer, de la presidenta de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB ext. núm. 21, de 15 de febrer de 2021), que regula en l'art. 2.8 e les competències de la Direcció General de Política Lingüística, que s'integra a la Secretaria Autònoma d'Universitat, Recerca, i Política Lingüística, adscrita a la Conselleria de Fons Europeus, Universitat i Cultura.

³⁹ La referència s'ha d'entendre feta a l'article 35 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2).

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició addicional primera

El Govern Balear ha de promoure, d'acord amb els òrgans competents, la normalització de l'ús de la llengua catalana a l'Administració perifèrica de l'Estat, a l'Administració de Justícia, en els registres, a les empreses públiques i semipúbliques i a qualsevol àmbit administratiu no dependent del Govern de la Comunitat Autònoma.

Disposició addicional segona

D'acord amb la disposició addicional segona de l'Estatut d'autonomia, essent la llengua catalana també patrimoni d'altres comunitats autònomes, a part dels vincles que es puguin establir entre les institucions de les comunitats esmentades, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears podrà sol·licitar al Govern de la Nació i a les Corts Generals els convenis de cooperació i de relació que es considerin oportuns per tal de salvaguardar el patrimoni lingüístic comú, així com efectuar la comunicació cultural entre les comunitats abans esmentades.⁴⁰

Disposició addicional tercera

Així mateix, d'acord amb la disposició addicional 2a de l'Estatut d'autonomia, la institució oficial consultiva per a tot quant faci referència a la llengua catalana serà la Universitat de les Illes Balears.⁴¹ La Comunitat Autònoma de les Illes Balears, podrà participar dins una institució adreçada a salvaguardar la unitat lingüística, institució que serà formada, d'acord amb la Llei de l'Estat, en col·laboració amb altres comunitats autònomes que reconeixin la cooficialitat de la llengua catalana i decideixin formar-ne part.

Disposició addicional quarta

De manera excepcional, en cas de residència transitòria a les Illes Balears, els pares o tutors podran sol·licitar que els fills o tutelats quedin exclosos de l'ensenyament de la llengua i la literatura catalanes. Els alumnes majors d'edat també podran sol·licitar-la. En tot cas, únicament poden demanar l'exempció d'aquesta matèria, quan el temps transcorregut de residència, més el temps previst, no sigui superior a tres anys. L'exempció tindrà validesa per a un curs escolar, però es podrà renovar fins a un màxim de tres cursos. Reglamentàriament es determinarà el procediment d'exempció.

Disposició addicional cinquena

En tots els centres docents, on sigui necessari, s'establiran amb caràcter opcional classes dedicades a l'ensenyament de la llengua catalana, a fi de facilitar l'adaptació a l'ensenyament dels alumnes procedents de fora de la comunitat lingüística catalana.

Aquestes classes d'acolliment s'impartiran fora de l'horari escolar de la resta d'alumnes i no poden substituir l'obligació de cursar l'assignatura en el nivell que els correspongui.

⁴⁰ Vid. articles 30.1 i 2 i 31.4 i disposició addicional 3a d'aquesta Llei. Vid., també, articles 5, 35, segon paràgraf, i 119 i disposició addicional 2a de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2).

⁴¹ Ídem nota 39. En relació amb la Universitat de les Illes Balears, vid. articles 14.2, 39 i 40.1 d'aquesta Llei.

Disposició addicional sisena

Els professors procedents d'altres comunitats autònomes de l'Estat Espanyol que no posseeixin un nivell suficient de comprensió oral i escrita de la llengua catalana estaran obligats a superar les proves dels dos primers nivells de reciclatge dins un període de tres anys, comptats a partir de la seva presa de possessió.

Disposició addicional setena

Els professors que estiguin prestant els seus serveis a centres docents ubicats en el territori de la Comunitat Autònoma en el moment de la publicació d'aquesta Llei disposaran d'un període de tres anys, comptats a partir de la promulgació d'aquesta, per a obtenir l'avaluació satisfactòria en els dos primers cursos de reciclatge.

Disposició addicional vuitena⁴²

Els límits temporals expressats a les disposicions addicionals sisena i setena podran ser ampliat mitjançant decret aprovat pel Consell de Govern.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES**Disposició transitòria primera**

Dins l'àmbit de l'Administració, pel que fa a l'ús de la llengua catalana, el període d'adaptació dels serveis i organismes que disposa la present Llei no pot excedir de tres anys en el cas del Govern de la Comunitat Autònoma, dels consells insulars, de l'Administració Local i d'altres entitats públiques dependents del Govern de la Comunitat Autònoma.

Quant a l'Administració de l'Estat en la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, així com en l'Administració de Justícia, el Govern de la Comunitat Autònoma ha de promoure acords amb els organismes competents a fi de fixar períodes d'adaptació similars.

Disposició transitòria segona⁴³

Tots els rètols indicadors a què fa referència l'article 14, i que no són escrits en català, o que ho són incorrectament, han de ser escrits correctament en aquesta llengua en el termini màxim de tres anys.

No obstant això, a més de la nova retolació, es podran conservar els rètols o indicadors antics que tinguin un valor històric-artístic rellevant.

Disposició transitòria tercera

En els plans d'estudi del professorat d'EGB hi ha d'haver, com a obligatòries, les assignatures necessàries per tal que, en l'expedició del títol, es garanteixin els coneixements suficients de llengua i literatura catalanes des de la perspectiva de les Illes Balears a fi de poder-les impartir en els centres d'ensenyament situats a l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma, dins un termini màxim de quatre anys.

Fins que els centres de formació de professorat hagin elaborat els seus plans d'estudis de manera que garanteixin que els seus titulats tinguin els coneixements de

⁴² Disposició modificada per la Llei 25/2006, de 27 de desembre, esmentada en la nota 1.

⁴³ *Vid.* article 14 d'aquesta Llei i la seva nota 25.

català necessaris per a poder impartir classe en els centres d'ensenyament situats a l'àmbit territorial de les Illes Balears, el Govern de la Comunitat Autònoma posarà els mitjans necessaris per a assegurar l'esmentat nivell de coneixements del català a tots els alumnes que hi cursin estudis.

Disposició transitòria quarta

Mentre no s'hagin aconseguit les finalitats assenyalades a l'article primer, el Govern de la Comunitat Autònoma, els consells insulars i les corporacions locals consignaran en els seus respectius pressuposts les partides corresponents que permetin dur a terme les actuacions contingudes a la present Llei.

Disposició transitòria cinquena

Als efectes de l'aplicació del Títol II d'aquesta Llei, així com de les normes que la desenrotllen, la Conselleria d'Educació i Cultura, mentrestant no es transfereixin funcions i serveis en matèria educativa, establirà els corresponents convenis de cooperació.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposin totalment o parcialment al que disposa la present Llei.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera

S'autoritza el Govern Balear a adoptar les disposicions reglamentàries que precisi l'aplicació i desplegament del que disposa la present Llei.

Disposició final segona

La present Llei entrarà en vigor el dia següent al de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*.

§4

DECRET 64/2002, DE 3 DE MAIG, DE CREACIÓ DEL CONSELL SOCIAL DE LA LLENGUA CATALANA¹

(BOIB núm. 56, de 9 de maig de 2002)

Article 1

Es crea el Consell Social de la Llengua Catalana, òrgan d'assessorament i consulta en matèria lingüística de la comunitat de les Illes Balears, adscrit a la Conselleria d'Educació i Cultura.²

Article 2³

Són funcions del Consell:

- a) Participar en el procés de normalització lingüística i contribuir a impulsar-lo en els diferents àmbits sectorials, en aplicació de la normativa vigent en matèria de normalització lingüística.
- b) Assessorar i informar sobre els projectes de planificació lingüística general i sobre les consultes que li puguin encomanar des del Govern de les Illes Balears o des d'altres institucions.
- c) Contribuir a la coordinació i potenciació de les actuacions que duen a terme les institucions administratives, cíviques i culturals per millorar la política lingüística de les Illes Balears.

Article 3⁴

El Consell Social de la Llengua Catalana té la composició següent:

- a) El president, que és el president de les Illes Balears.
- b) Set vicepresidents, que són:
 - El vicepresident del Govern de les Illes Balears.
 - El conseller competent en matèria de política lingüística.
 - El conseller competent en matèria de cultura
 - El secretari autonòmic competent en matèria de política lingüística.
 - El rector de la Universitat de les Illes Balears.
 - El director general competent en matèria de política lingüística.
 - El president de l'Obra Cultural Balear.

¹ Aquest Decret ha estat modificat, entre d'altres, pel Decret 90/2019, de 29 de novembre (BOIB núm. 162, de 30 de novembre de 2019).

² La referència s'ha d'entendre feta a la Conselleria d'Educació i Cultura s'ha d'entendre feta a la Conselleria de Fons Europeus, Universitat i Cultura. *Vid.* article 2.8 del Decret 11/2021, de 15 de febrer, de la presidenta de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB ext. núm. 21, de 15 de febrer de 2021).

³ *Vid.* article 4.3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2) i article 1 i títol IV (articles 33 a 40) de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

⁴ Article modificat pel Decret 90/2019, de 29 de novembre, esmentat en la nota 1.

- c) El secretari, sense vot, que és nomenat pel conseller competent en matèria de política lingüística entre el personal al servei de la conselleria.
- d) Els vocals, agrupats de la manera següent:

Vocals del Grup A

- El president del Consell Insular de Mallorca o el conseller en qui delegui la representació.
- El president del Consell Insular de Menorca o el conseller en qui delegui la representació.
- El president del Consell Insular d'Eivissa o el conseller en qui delegui la representació.
- El president del Consell Insular de Formentera o el conseller en qui delegui la representació.
- Un representant de cadascun dels grups parlamentaris del Parlament de les Illes Balears.

Vocals del Grup B

- El conseller competent en matèria de cultura, que pot delegar la representació en el secretari general o en un director general de la conselleria.
- El conseller competent en matèria d'immigració, que pot delegar la representació en el secretari general o en un director general de la conselleria.
- El conseller competent en matèria d'educació, que pot delegar la representació en el secretari general o en un director general de la conselleria.
- El conseller competent en matèria de joventut, que pot delegar la representació en el secretari general o en un director general de la conselleria o en el director de l'ens instrumental encarregat de la política autonòmica en matèria de joventut i lleure.
- El conseller competent en matèria de salut, que pot delegar la representació en el secretari general o en un director general de la conselleria o en el director general de l'ens públic que gestiona els serveis assistencials sanitaris de les Illes Balears.
- El conseller competent en matèria de funció pública, que pot delegar la representació en el secretari general o en un director general de la conselleria.
- El director de l'Advocacia de la Comunitat Autònoma.
- El delegat del Govern espanyol a les Illes Balears o la persona de l'organisme en qui delegui la representació.
- El director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears o el membre de l'Ens en qui delegui la representació.

Vocals del Grup C

- Tres vocals proposats per la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears (FELIB), entre els quals hi ha d'haver un batle de Mallorca, un batle de Menorca i un batle d'Eivissa, o els regidors en qui deleguin la representació.
- El batle de Palma o el regidor en qui delegui la representació.

Vocals del Grup D

- El president del Consell Escolar de les Illes Balears o el vocal en qui delegui la representació.
- El director del Departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la Universitat de les Illes Balears o el membre del Departament en qui delegui la representació.
- El president del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears o el vocal en qui delegui la representació.
- El president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans o el membre en qui delegui la representació.
- El director de l'Institut d'Estudis Baleàrics o el membre de l'Institut en qui delegui la representació.
- El director de l'Institut Ramon Llull o el membre de l'Institut en qui delegui la representació.

Vocals del Grup E

- Un membre de la Junta Directiva de l'Obra Cultural Balear.
- El president de l'Institut d'Estudis Eivissencs o la persona en qui delegui la representació.
- Un membre de l'Institut Menorquí d'Estudis.
- El president de l'Obra Cultural Balear de Formentera o el membre de l'entitat en qui delegui la representació.
- Un representant d'Acció Cultural de Menorca.
- Un representant de l'Associació Vuit d'Agost d'Eivissa.

Vocals del Grup F

- El director de l'Escola Municipal de Mallorquí de Manacor o la persona en qui delegui la representació.
- El director de Paraula. Centre de Serveis Lingüístics o la persona en qui delegui la representació.
- Un membre de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana.
- Un membre d'Editors de les Illes Balears Associats.
- El president de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca o el membre de l'Associació en qui delegui la representació.
- El president de l'Associació de Premsa Local de Menorca o el membre de l'Associació en qui delegui la representació.
- Un membre del Sindicat de Periodistes de les Illes Balears.
- El president de l'Associació d'Actors i Actrius Professionals de les Illes Balears o el membre de l'Associació en qui delegui la representació.
- Un membre del Clúster de Còmic i Nous Mèdia de Mallorca.

Vocals del Grup G

- El president del Consell de la Joventut o el membre del Consell en qui delegui la representació.
- Un membre de Joves de Mallorca per la Llengua.
- Un membre designat per la Federació d'Escoltisme i Guiatge de les Illes Balears i pels Escoltes i Guies de Mallorca.

Vocals del Grup H

- Un representant de cadascuna de les dues organitzacions sindicals que hagin obtingut més representants en les darreres eleccions a les Illes Balears,

d'acord amb els resultats oficials i d'acord amb el que estableix la normativa vigent.

- Un representant de l'organització sindical més representativa en l'àmbit de l'ensenyament.
- Un representant de cadascuna de les organitzacions empresarials més representatives de les Illes Balears, d'acord amb el que estableix la normativa vigent.
- Un representant de l'organització patronal amb més representació en l'àmbit docent.
- El president de la Unió de Cooperatives de Treball Associat de les Illes Balears o la persona en qui delegui la representació.

Vocals del Grup I

Fins a dotze vocals nomenats pel conseller competent en matèria de política lingüística a proposta del secretari autonòmic competent en matèria de política lingüística entre les organitzacions i entitats més representatives dels àmbits cultural, socioeconòmic, informatiu i esportiu, com també entre persones rellevants en el procés de normalització lingüística.

A l'hora de proposar els membres d'aquest Grup, es tindran en compte criteris de paritat a fi d'assolir una presència equilibrada d'homes i dones.

Article 4

Els vicepresidents substituiran el president per l'ordre en què són anomenats a l'article 3, d'acord amb el que s'estableix a l'article 23.2⁵ de la Llei 30/1992.

Article 5

Els vocals del Consell són nomenats per un termini de quatre anys, i la meitat del Consell es renova cada dos anys.

Els nomenaments poden ser renovats de forma consecutiva.

El cessament dels vocals del Consell estarà determinat per les causes següents:

- a) Renúncia personal.
- b) Acabament del mandat.
- c) Revocació de la representació que exerceixen.
- d) Defunció o declaració d'incapacitat.

Article 6

El Ple podrà sol·licitar la participació en les seves sessions de persones especialitzades en els assumptes objecte del debat, les quals hi assistiran amb veu, però sense vot.

Article 7

El Consell de la Llengua Catalana funciona a través del Ple, la Comissió Permanent i les ponències. El Ple es reunirà, com a mínim, una vegada a l'any.

⁵ La referència s'ha d'entendre feta a l'article 19.2 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (BOE núm. 236, de 2 d'octubre de 2015; versió en català publicada en el suplement al BOE núm. 236, de 2 d'octubre de 2015).

Article 8

Componen el Ple el president, els vicepresidents, els vocals i el secretari.

Són funcions del Ple:

- a) Elaborar i aprovar les normes de règim intern del Consell.
- b) Debatre sobre el procés de normalització lingüística i aportar propostes al pla d'actuacions de planificació lingüística presentat per la Comissió Permanent.
- c) Aprovar el pla d'actuacions i la memòria anual.
- d) Assessorar sobre les modificacions del pla d'actuacions i aprovar-les.
- e) Constituir les ponències que es considerin necessàries.

Article 9

Componen la Comissió Permanent el president, els vicepresidents, el secretari i un membre de cada un dels grups de vocals nomenat pel president.

Són funcions de la Comissió Permanent:

- a) Elaborar el pla d'actuacions i la memòria anual.
- b) Fer el seguiment de l'aplicació del pla d'actuacions i assessorar sobre les modificacions d'aquest pla.
- c) Fer el seguiment dels treballs de les ponències.

Article 10

Les ponències són instruments de treball del Consell i poden tenir caràcter permanent o temporal. Es creen per acord del Ple del Consell, el qual en determina l'estructura, el funcionament i la composició.

Les ponències poden ser integrades totalment o parcialment per membres del Consell. Per iniciativa de la presidència poden incorporar-se a les deliberacions de les ponències persones expertes en les qüestions que es tractin o representants d'institucions afectades per aquestes qüestions.

Els treballs de les ponències són coordinats pel secretari del Consell, el qual en convoca les reunions amb caràcter ordinari. Tant el president com els vicepresidents poden convocar les reunions de les ponències amb caràcter extraordinari.

Article 11

En els aspectes que no preveu aquest Decret sobre funcionament intern del Consell Social de la Llengua Catalana s'actuarà amb subjecció al que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic d'administracions públiques i del procediment administratiu comú.⁶

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES**Disposició transitòria primera**

El Consell Social de la Llengua Catalana es constituirà inicialment amb els representants que hagin estat designats un cop transcorregut un mes des de la publicació d'aquest Decret en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

⁶ La referència s'ha d'entendre feta a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre (§7).

Disposició transitòria segona

La infraestructura administrativa necessària per al funcionament del Consell Social de la Llengua Catalana s'adscriu a la Direcció General de Política Lingüística.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA ÚNICA

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que disposa aquest Decret, el contradiguin o hi siguin incompatibles i, en especial, el Decret 72/1998, de 24 de juliol.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera

Es faculta el conseller d'Educació i Cultura per dictar les disposicions que consideri adients per a l'execució i el desplegament del que estableix aquest Decret.

Disposició final segona

Aquest Decret entra en vigor l'endemà de ser publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

§5

DECRET 89/2019, DE 29 DE NOVEMBRE, PEL QUAL ES CREA I ES REGULA L'OFICINA DE DEFENSA DELS DRETS LINGÜÍSTICS A LES ILLES BALEARS¹

(BOIB núm. 162, de 30 de novembre de 2019)

La Constitució espanyola estableix, en l'article 3, que el castellà és la llengua oficial de l'Estat i que tots els espanyols tenen el deure de conèixer-la i el dret d'usar-la. Igualment estableix que les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives comunitats autònomes d'acord amb els seus estatuts. D'altra banda, proclama, en l'article 14, la igualtat dels ciutadans davant la llei, sense que pugui prevaler cap discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

L'Estatut d'autonomia de les Illes Balears disposa, en l'article 4, que la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, té, juntament amb la castellana, el caràcter d'idioma oficial. Tothom té el dret de conèixer-la i d'usar-la, i ningú no pot ser discriminat per causa de l'idioma. A més, les institucions de les Illes Balears han de garantir l'ús normal i oficial dels dos idiomes, prendre les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i crear les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears. L'article 35 reforça aquest mandat regulant que normalitzar la llengua catalana ha de ser un objectiu dels poders públics de la comunitat autònoma.

En aquest context es va aprovar la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears, que determina, en l'article 2, que el dret de conèixer i usar la llengua catalana implica poder adreçar-se en català, oralment o per escrit, a l'Administració, als organismes públics i a les empreses públiques i privades. També implica poder expressar-se en català a qualsevol reunió i desenvolupar en aquesta llengua les activitats professionals, laborals, polítiques, sindicals, religioses i artístiques, així com rebre l'ensenyament en català i rebre-hi informació a tots els mitjans de comunicació social. A més, la Llei de normalització lingüística estableix, d'una banda, que les manifestacions en llengua catalana, en forma oral o escrita, pública o privada, produeixen plens efectes jurídics i que de l'exercici d'aquest dret no en pot derivar cap requeriment de traducció ni cap exigència dilatòria o discriminatòria i, de l'altra, que ningú no pot ser discriminat per raó de la llengua oficial que empri.

Posteriorment, s'ha produït un desplegament legislatiu sectorial amb l'aprovació de normes com ara la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma, o de reglaments com el Decret 49/2018, de 21 de desembre, sobre l'ús de les llengües oficials en l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, amb els quals s'ha avançat en la configuració del marc que fixa l'ús de les llengües oficials en el context de l'Administració autonòmica.

¹ Vid. article 14 de la Constitució (§1), article 4.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2) i article 2.4 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

D'altra banda, la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries, un tractat internacional impulsat pel Consell d'Europa que l'Estat espanyol va ratificar i que, consegüentment, ha passat a formar part de l'ordenament jurídic espanyol, reconeix el dret d'usar les anomenades *llengües regionals o minoritàries* com «un dret imprescriptible» i preveu un seguit de compromisos per garantir els drets lingüístics dels parlants d'aquestes llengües, que l'Estat espanyol va adoptar en la seva expressió màxima.

Cal tenir en compte, a més, que l'article 2 de la Declaració Universal dels Drets Humans, de 1948, fixa el principi de no-discriminació, gràcies al qual tothom té els drets i llibertats proclamats en aquesta Declaració, sense cap distinció de raça, color, sexe, llengua, religió, opinió política o de qualsevol altra mena, origen nacional o social, fortuna, naixement o altra condició.

S'ha de fer referència també que, de conformitat amb els principis continguts en el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics de les Nacions Unides i amb l'esperit del Conveni per a la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals del Consell d'Europa, el dret d'usar una llengua regional o minoritària en la vida privada i pública constitueix un dret imprescindible.

Com a tractat internacional que fa referència als drets lingüístics, també s'ha de destacar la Declaració sobre els Drets de les Persones Pertanyents a Minories Nacionals o Ètniques, Religioses i Lingüístiques en el marc de la Resolució 47/135, de 18 de desembre de 1992, de l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides. Aquest text determina, en l'article 2, que les persones que pertanyen a minories nacionals o ètniques, religioses i lingüístiques tenen el dret, entre d'altres, d'utilitzar la seva llengua, tant en públic com en privat, lliurement i sense la interferència de cap mena de discriminació.

Finalment, i malgrat no tenir la consideració de normativa, cal fer referència a la Declaració Universal dels Drets Lingüístics, aprovada a Barcelona en el marc de la Conferència Mundial de Drets Lingüístics el 1996, que considera que les dimensions col·lectiva i individual dels drets lingüístics són inseparables i interdependents, i que l'exercici dels drets lingüístics individuals només es pot fer efectiu si es respecten per igual els drets col·lectius de totes les comunitats i tots els grups lingüístics. En definitiva, vol ser un esperó, una crida als estats perquè, en la dinàmica oberta per la Declaració Universal dels Drets Humans, reconeguin els drets lingüístics de les persones i de les seves comunitats. La Declaració cerca la igualtat de drets lingüístics, sense distincions entre llengües oficials i no oficials; nacionals, regionals i locals; majoritàries i minoritàries, o modernes i arcaïques.

Així doncs, un ric marc legal empara el dret dels ciutadans a usar qualsevol de les dues llengües oficials a les Illes Balears, segons la seva elecció. No obstant això, aquesta oficialitat formal no sempre es correspon amb la realitat, especialment pel que fa a la llengua catalana. Molt sovint els ciutadans de les Illes Balears, al marge de quina sigui la seva llengua d'origen, veuen minvades les possibilitats d'emprar el català, tant en l'àmbit públic com en el privat, i no tenen l'oportunitat de triar fer qualsevol activitat social en aquesta llengua, com a usuaris actius i passius. Aquests obstacles dissuasius són múltiples i estan vinculats al procés de minorització lingüística que pateix la llengua pròpia de les Illes Balears.

Tenint en compte que el mandat estatutari dels poders públics és, com s'ha dit, crear les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als

drets dels ciutadans de les Illes Balears, això és, garantir que tots puguin gaudir de seguretat lingüística plena, es posa de manifest la necessitat de crear una oficina de defensa dels drets lingüístics.

Altres administracions ja s'han proveït d'un instrument similar, com ara la Generalitat de Catalunya, el Govern Basc i la Generalitat Valenciana. A l'hora d'elaborar aquest Decret, s'ha tingut en consideració principalment el que regula la creació d'aquest darrer cas, atès que és el precedent més recent.

La figura d'un òrgan que defensa els drets lingüístics dels ciutadans és recurrent a altres llocs del món. És el cas, per exemple, de Finlàndia, amb la Unitat per la Democràcia, els Afers Lingüístics i els Drets Fonamentals; de Gal·les, amb el Comissionat de la Llengua Gal·lesa, o del Quebec, amb l'Oficina Quebequesa de la Llengua Francesa.

Així doncs, el Decret té per objecte la creació d'una oficina de defensa dels drets lingüístics, adscrita a la Direcció General de Política Lingüística, la qual té atribuïdes les competències en matèria de promoció i defensa dels drets lingüístics d'acord amb el Decret 21/2019, de 2 d'agost, de la presidenta de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

L'Oficina, a més d'actuar en l'àmbit de l'Administració autonòmica, que li és propi, pot intervenir per les actuacions d'altres administracions públiques amb seu a les Illes Balears o per les de subjectes privats que vulnerin els drets lingüístics dels ciutadans de les Illes Balears. En aquest cas, la funció de l'Oficina és intercedir entre la persona que presenta la reclamació o el suggeriment i la part que ha originat els fets.

S'ha de tenir present, a més, el Decret 82/2009, de 13 de desembre, pel qual es regula la gestió de les queixes i els suggeriments sobre el funcionament dels serveis públics de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. No obstant això, l'especificitat de la matèria i de l'àmbit d'actuació de l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics justifica que les reclamacions, els suggeriments i les consultes sobre drets lingüístics es tramitin per un procediment específic diferent de l'establert en aquest Decret.

D'altra banda, amb aquesta iniciativa reglamentària el Govern de les Illes Balears actua d'acord amb els principis de bona regulació que estableixen tant l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, com l'article 49 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears.

Així, l'adequació als principis de necessitat i eficàcia es justifica amb el fet que aquest reglament respon a raons d'interès general i es basa en una identificació clara del fi perseguit, que és garantir els drets lingüístics dels ciutadans de les Illes Balears a usar les llengües oficials. A més, la tramitació d'aquesta norma, d'acord amb el principi de necessitat i d'eficàcia, és la forma més adequada de donar compliment al que estableix la normativa vigent. En concret, es basa en els mandats regulatoris explícits en l'Estatut d'autonomia i la Llei 3/1986, abans esmentada, i incorpora mesures idònies per desplegar i completar les directrius del legislador en matèria de drets lingüístics.

El principi de proporcionalitat també queda garantit al llarg de l'articulat del Decret, atès que les mesures relatives a vetlar pels drets lingüístics dels ciutadans són raonables, equilibrades i tècnicament adequades per assolir els mandats de normalització lingüística i de respecte als drets dels ciutadans. A més, aquesta iniciativa conté la regulació imprescindible per atendre la necessitat que es vol cobrir amb la norma,

després de constatar que no existeixen altres mesures menys restrictives de drets, o que imposin menys obligacions als destinataris.

Pel que fa al principi de seguretat jurídica, cal assenyalar que aquest reglament cerca precisament completar el marc regulador de les llengües oficials esmentat més amunt i proporcionar certesa i claredat als ciutadans i al conjunt d'operadors jurídics. Així, es genera un marc normatiu estable, predictable, integrat, clar i de certesa, que facilita el seu coneixement i comprensió i, en conseqüència, l'actuació i presa de decisions.

Per acabar, s'ha de destacar que el Decret s'adequa al principi d'eficiència, perquè les mesures que s'hi incorporen no produeixen càrregues administratives innecessàries o accessòries, i racionalitza, a l'hora d'aplicar-lo, la gestió dels recursos públics.

Finalment, aquesta regulació normativa se supedita al compliment dels principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera perquè les seves repercussions i efectes estan quantificats i valorats.

Per tot això, a proposta del conseller d'Educació, Universitat i Recerca, d'acord amb el Consell Consultiu, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de 29 de novembre de 2019,

DECRET

Article 1. Objecte i naturalesa

1. Es crea l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics com una unitat administrativa amb rang de servei, amb mitjans personals i materials suficients, sota la dependència directa de la Direcció General de Política Lingüística, amb l'objecte de vetlar per la defensa i la promoció dels drets lingüístics dels ciutadans a les Illes Balears.²

2. Els drets lingüístics a què fa referència aquest Decret són els que emparen i protegeixen l'ús de les llengües oficials reconegudes per l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.

Article 2. Àmbit d'actuació

1. Aquest Decret és aplicable, en els termes prevists, a l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i als ens regulats en la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental.

2. També és d'aplicació, en els termes prevists en l'article 11, a les actuacions que afectin els drets lingüístics que duguin a terme els subjectes següents:

- Els consells insulars i els ajuntaments de les Illes Balears, i els organismes que en depenen.
- L'Administració de l'Estat i l'Administració de justícia amb seu a les Illes Balears, i els organismes que en depenen.
- Les persones físiques i jurídiques de naturalesa privada.

² Vid. Decret 11/2021, de 15 de febrer, de la presidenta de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB ext. núm. 21, de 15 de febrer de 2021), que regula en l'art. 2.8 e les competències de la Direcció General de Política Lingüística, que s'integra a la Secretaria Autònoma d'Universitats, Recerca, i Política Lingüística, adscrita a la Conselleria de Fons Europeus, Universitat i Cultura.

Article 3. Funcions

1. L'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics té assignades les funcions següents:

- a) Recollir i tramitar les reclamacions sobre vulneració de drets lingüístics i els suggeriments relacionats amb la tutela d'aquests drets.
- b) Atendre les consultes formulades respecte dels drets lingüístics i la normativa que els empara.
- c) Difondre informació sobre els drets lingüístics i la necessitat de garantir-los.
- d) Col·laborar amb els òrgans o ens dependents de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que han estat objecte de reclamacions i suggeriments a fi de garantir els drets dels parlants, evitar que es reproduïxin situacions de vulneració d'aquests drets i millorar l'atenció lingüística dels serveis públics.
- e) Fer les propostes de mesures normatives que es considerin necessàries per garantir els drets lingüístics dels ciutadans de les Illes Balears.
- f) Col·laborar amb els òrgans de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears competents en matèria de protecció dels drets dels consumidors i usuaris.
- g) Afavorir, a través d'assessorament i recursos, la cooperació o col·laboració amb institucions, organismes i entitats de caràcter públic i privat en matèria de garantia de drets lingüístics.

2. En cas que sigui necessari, s'ha d'establir un ordre de prioritats entre les actuacions derivades de l'exercici d'aquestes funcions en què tinguin caràcter preferent les reclamacions interposades pels ciutadans per vulneració de drets lingüístics.

Article 4. Actuacions

1. L'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics pot actuar d'ofici o a sol·licitud de qualsevol persona física o jurídica.

2. Quan l'Oficina tingui coneixement d'un fet que pugui vulnerar drets lingüístics, pot actuar d'ofici i posar-se en contacte amb l'òrgan o ens de l'Administració o amb la persona física o jurídica implicats.

Article 5. Sol·licituds d'actuació

L'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics atén tres tipus de sol·licitud d'actuació, als quals ha de donar la tramitació o la resposta corresponents:

- a) Reclamacions
Es consideren reclamacions els escrits que les persones interessades presenten a l'Oficina per denunciar que els seus drets lingüístics han estat vulnerats, amb la intenció que s'adoptin les mesures oportunes.
- b) Suggeriments
Es consideren suggeriments els escrits presentats a l'Oficina amb la intenció de contribuir a salvaguardar els drets lingüístics en la societat i, especialment, a millorar l'atenció lingüística dels serveis públics.
- c) Consultes
Tenen la consideració de consultes els escrits formulats a l'Oficina per obtenir assessorament sobre els drets lingüístics i sobre la normativa que els empara.

Article 6. Naturalesa de les reclamacions

1. Les reclamacions formulades d'acord amb el que preveu aquest Decret no tindran, en cap cas, la qualificació de recursos administratius ni de reclamacions en via administrativa, i el fet que s'interposin no paralitzarà els terminis que estableix la normativa vigent. Tampoc tenen la naturalesa de sol·licituds presentades a l'empara de la Llei orgànica 4/2001, de 12 de novembre, reguladora del dret de petició.

2. La presentació de reclamacions no impedirà ni condicionarà, de cap manera, l'exercici de les restants accions o drets que, de conformitat amb la normativa reguladora de cada procediment, puguin exercitar les persones que hi figuren com a interessades.

En el cas que es presenti un recurs administratiu o s'interposi una acció judicial per fets objecte de reclamacions admeses, l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics ha d'oferir assessorament a les persones interessades.

3. Per la naturalesa mateixa de la reclamació, no es pot interposar cap recurs contra la resposta de l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics, sens perjudici que els motius de la reclamació es puguin tornar a exposar en els recursos que es puguin interposar en el procediment administratiu amb què tenguin relació.

Article 7. Presentació de les reclamacions, dels suggeriments i de les consultes

1. Les reclamacions, els suggeriments i les consultes en matèria de drets lingüístics s'han de presentar, preferentment, per via electrònica. Per fer-ho, s'ha d'accedir al procediment telemàtic corresponent, accessible mitjançant la pàgina web de l'Oficina, la Seu Electrònica de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i l'apartat de queixes i suggeriments de la pàgina web del Govern de les Illes Balears.

2. També es poden presentar de manera presencial a les oficines d'assistència en matèria de registres de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o a qualsevol dels altres llocs que preveu l'article 16.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. En aquest cas, es pot emprar el formulari que està disponible a la pàgina web de l'Oficina i a la Seu Electrònica del Govern de les Illes Balears.

3. En qualsevol cas, les reclamacions i les consultes han d'anar acompanyades de la signatura de la persona interessada o del representant, si escau, com a mostra de conformitat amb l'escrit que presenta. En cas que es tramitin telemàticament, es pot fer servir qualsevol dels sistemes de signatura electrònica admesos a la Seu Electrònica de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que es poden consultar al mateix web.

Article 8. Dades que han de constar en les reclamacions, els suggeriments i les consultes

1. Les reclamacions i les consultes en matèria de drets lingüístics han d'incloure les dades següents:

- a) Òrgan destinatari de l'escrit, això és, l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics.
- b) Nom i llinatges de la persona interessada.
- c) Dades de contacte.
- d) En el cas que actuï un representant, identificació i mitjà d'acreditació de la representació.
- e) Descripció dels fets esdevinguts i les raons que motiven l'escrit.
- f) Data i signatura.

2. En cas que la reclamació o consulta presentada no compleixi els requisits establerts en el punt anterior, l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics ha de requerir a la persona interessada que, en un termini de deu dies, faci l'esmena corresponent, amb l'advertiment que, si no ho fa, s'arxivarà la reclamació o consulta.

3. En el cas de les reclamacions i les consultes, no s'admeten i, per tant, no es tramiten els escrits anònims.

4. Els suggeriments poden ser anònims i, per tant, no és necessari que es consignin les dades que identifiquen la persona interessada. En aquest cas, s'entendrà que renuncia a rebre les comunicacions de l'Oficina previstes en el Decret.

Article 9. Tramitació de les reclamacions i dels suggeriments

1. Un cop rebuda una reclamació o un suggeriment, l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics ha d'iniciar una fase d'informació sobre els fets exposats.

2. S'arxivaran les reclamacions o els suggeriments que no tinguin base jurídica suficient, sobre la qual cosa s'ha d'informar la persona interessada.

3. En el cas de rebre un escrit formulat com a reclamació o suggeriment que s'hagi d'interpretar com a expressió d'un recurs, petició o queixa diferent de la reclamació o el suggeriment en matèria de drets lingüístics, l'Oficina ha d'informar la persona sobre les diferents opcions que li ofereix la legislació perquè el pugui tramitar.

4. En cas que els fets exposats afectin els drets lingüístics dels consumidors, l'Oficina ha d'informar la persona interessada de la possibilitat que la reclamació o el suggeriment es pugui fer arribar a l'òrgan competent en matèria de consum o turisme, segons correspongui, i derivar-l'hi si així ho decideix.

5. L'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics ha de tramitar totes les reclamacions i els suggeriments en matèria de vulneració de drets lingüístics admesos i els ha de donar una resposta. En el termini màxim d'un mes des de la data d'entrada de la reclamació o del suggeriment, s'ha d'informar la persona interessada de l'estat de la tramitació.

6. En el termini màxim de tres mesos, l'Oficina ha de comunicar a la persona interessada la resposta de l'òrgan o ens o de la persona física o jurídica privada competent, incloent-hi la referència a l'informe que, si pertoca, aquest ha emès. Així mateix, l'Oficina li ha de comunicar les actuacions que l'òrgan o ens o la persona física o jurídica privada ha duit a terme per corregir els defectes que han originat la reclamació o el suggeriment, o per implantar les iniciatives de millora suggerides.

Article 10. Reclamacions i suggeriments referits a l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

1. En cas que els fets exposats en la reclamació o el suggeriment afectin òrgans de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o ens del seu sector públic instrumental, o matèries del seu àmbit de competència, l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics ho ha de comunicar a l'òrgan o ens competent perquè en prengui coneixement, adopti les mesures oportunes i formuli la resposta corresponent. L'Oficina, en el moment de traslladar a l'òrgan o ens la reclamació o el suggeriment, hi pot adjuntar un informe o una recomanació sobre els fets objecte de denúncia si ho considera convenient.

2. L'òrgan o ens té l'obligació de trametre la resposta pertinent a l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics en el termini màxim de quinze dies des de la recepció de la comunicació, així com d'adoptar les mesures adequades per esmenar la situació

denunciada i prevenir que no es reproduïxi en endavant. A aquest efecte, l'Oficina li ha d'oferir l'assessorament tècnic necessari. L'òrgan o ens ha de donar compte de totes les actuacions que ha duit a terme en l'escrit de resposta que trameti a l'Oficina.

3. Cada òrgan o ens ha d'adoptar les mesures que calguin per complir amb la màxima celeritat el deure de resposta.

4. Les comunicacions internes que integren la tramitació de les reclamacions i els suggeriments referits a l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears s'han de fer a través de mitjans electrònics.

Article 11. Reclamacions i suggeriments referits a altres administracions o a persones físiques o jurídiques privades

1. En cas que els fets exposats en les reclamacions o els suggeriments afectin un òrgan o ens d'un consell insular, d'un ajuntament o de l'Administració de l'Estat amb seu a les Illes Balears, o matèries del seu àmbit de competència, o bé procedeixin d'actuacions fetes per persones físiques o jurídiques privades, l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics els ha de comunicar la reclamació o el suggeriment perquè en prenguin coneixement i, si ho consideren convenient, adoptin les mesures oportunes i presentin un escrit de resposta. L'Oficina, en el moment de traslladar la reclamació o el suggeriment, hi pot adjuntar un informe o una recomanació.

2. L'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics ha de promoure la col·laboració amb la part causant dels fets, amb la finalitat d'establir els mecanismes que permetin la resolució de la situació que ha originat la reclamació o el suggeriment i garantir així la protecció dels drets lingüístics. A aquest efecte, l'Oficina li ha d'oferir l'assessorament tècnic necessari.

Article 12. Deure de col·laboració

Les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma i les entitats que en depenen estan obligades a prestar la col·laboració necessària a la Direcció General de Política Lingüística a fi que l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics pugui acomplir adequadament les seves funcions.

Article 13. Millora de la qualitat dels serveis públics

1. A fi de millorar de forma continuada la qualitat dels serveis públics, els òrgans o ens de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears afectats per les reclamacions i els suggeriments en matèria de drets lingüístics han de tenir en compte, en coordinació amb l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics, el contingut de les reclamacions i dels suggeriments.

2. Quan de l'anàlisi d'un conjunt de reclamacions o suggeriments se'n desprengui la reiteració d'unes mateixes mancances o la necessitat de millorar la prestació d'un servei dins l'àmbit de l'Administració autonòmica, l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics ha de promoure la constitució d'un equip de treball per elaborar un pla de millora que contengui les mesures oportunes per corregir les deficiències detectades i les propostes concretes de millora. Han de formar part de l'equip de treball, a més de les persones en representació de l'Oficina, els òrgans i ens afectats.

Article 14. Tramitació de les consultes

Totes les consultes admeses per l'Oficina han de ser tramitades i han de rebre una resposta. En el termini màxim d'un mes des de la data d'entrada de la consulta, la persona interessada ha de ser informada de l'estat de la tramitació.

Article 15. Memòria anual

1. Dins el primer semestre de l'any següent, l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics ha d'elaborar una memòria anual sobre les seves actuacions i també sobre el nombre i la naturalesa de les reclamacions, dels suggeriments i de les consultes que reculli, tramiti i resolgui, de la qual ha de retre comptes al Parlament de les Illes Balears mitjançant una compareixença del conseller d'Educació, Universitat i Recerca dins el mateix període. Aquesta memòria també s'ha de trametre al conjunt d'administracions públiques amb seu a les Illes Balears.

2. La memòria anual ha de tenir caràcter públic i estar disponible per als ciutadans en suport digital.

3. En la memòria anual s'ha de tenir una especial cura per complir la normativa vigent en matèria de protecció de dades personals.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL**Disposició addicional única. Personal mínim necessari**

El personal mínim de l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics ha de consistir en la plaça del cap de servei amb el requisit de l'especialitat d'assessorament lingüístic, que actua com a director de l'Oficina; un lloc base de tècnic superior de l'administració general amb el requisit del grau de dret, i un lloc base d'auxiliar administratiu.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA**Disposició transitòria única. Entrada en funcionament de l'Oficina**

S'estableix un termini màxim de dos mesos comptador a partir de la publicació del Decret en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* perquè l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics entri en funcionament. Durant aquest període, la Direcció General de Política Lingüística ha d'atendre amb els recursos de què disposa les reclamacions, els suggeriments i les consultes que rebi.

DISPOSICIONS FINALS**Disposició final primera. Desplegament**

S'autoritza el conseller d'Educació, Universitat i Recerca a dictar les disposicions necessàries per desplegar aquest Decret.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquest Decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

§6

LLEI 29/2005, DE 29 DE DESEMBRE, DE PUBLICITAT I COMUNICACIÓ INSTITUCIONAL¹

(fragment)

(BOE núm. 312, de 30 de desembre de 2005)

CAPÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

(...)

Article 9. Llengües

En les campanyes institucionals s'utilitza el castellà i, a més, atenent l'àmbit territorial de difusió, les llengües cooficials de les comunitats autònomes respectant la legislació de la respectiva comunitat autònoma sobre ús de llengües oficials. Si és necessari, per raó de la finalitat de les activitats esmentades o el seu àmbit de difusió, es poden utilitzar llengües estrangeres.

(...)

¹ Versió en català publicada en el suplement del [BOE núm. 1, de 2 de gener de 2006](#).

§7

LLEI 39/2015, D'1 D'OCTUBRE, DEL PROCEDIMENT ADMINISTRATIU COMÚ DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES¹

(fragment)

(BOE núm. 236, de 2 d'octubre de 2015)

TÍTOL II DE L'ACTIVITAT DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

CAPÍTOL I NORMES GENERALS D'ACTUACIÓ

Article 13. Drets de les persones en les seves relacions amb les administracions públiques

Els qui, de conformitat amb l'article 3, tenen capacitat d'obrar davant les administracions públiques, són titulars, en les seves relacions amb elles, dels drets següents:

- a) A comunicar-se amb les administracions públiques a través d'un punt d'accés general electrònic de l'Administració.
- b) A ser assistits en l'ús de mitjans electrònics en les seves relacions amb les administracions públiques.
- c) A utilitzar les llengües oficials al territori de la seva comunitat autònoma, d'acord amb el que preveuen aquesta Llei i la resta de l'ordenament jurídic.
- d) A l'accés a la informació pública, arxius i registres, d'acord amb el que preveu la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i la resta de l'ordenament jurídic.
- e) A ser tractats amb respecte i deferència per les autoritats i empleats públics, que els han de facilitar l'exercici dels seus drets i el compliment de les seves obligacions.
- f) A exigir les responsabilitats de les administracions públiques i autoritats, quan així correspongui legalment.
- g) A obtenir i utilitzar els mitjans d'identificació i signatura electrònica que preveu aquesta Llei.
- h) A la protecció de dades de caràcter personal, i en particular a la seguretat i confidencialitat de les dades que figurin als fitxers, sistemes i aplicacions de les administracions públiques.
- i) Qualsevol altres que els reconeixin la Constitució i les lleis.

Aquests drets s'entenen sense perjudici dels que reconeix l'article 53 referits als interessats en el procediment administratiu.

(...)

¹ Versió en català publicada en el suplement al [BOE núm. 236, de 2 d'octubre de 2015](#).

Article 15. Llengua dels procediments²

1. La llengua dels procediments tramitats per l'Administració General de l'Estat és el castellà. No obstant això, els interessats que es dirigeixin als òrgans de l'Administració General de l'Estat amb seu al territori d'una comunitat autònoma poden utilitzar també la llengua que hi sigui cooficial.

En aquest cas, el procediment s'ha de tramitar en la llengua escollida per l'interessat. Si concorren diversos interessats en el procediment, i hi ha discrepància quant a la llengua, el procediment s'ha de tramitar en castellà, si bé els documents o testimonis que requereixin els interessats s'han d'expedir en la llengua que aquests escullin.

2. En els procediments tramitats per les administracions de les comunitats autònomes i de les entitats locals, l'ús de la llengua s'ha d'ajustar al que preveu la legislació autonòmica corresponent.

3. L'Administració pública instructora ha de traduir al castellà els documents, expedients o parts d'aquests que hagin de tenir efecte fora del territori de la comunitat autònoma, i els documents dirigits als interessats que així ho sol·licitin expressament. Si han de tenir efectes en el territori d'una comunitat autònoma en què sigui cooficial aquesta mateixa llengua diferent del castellà, no cal traduir-los.

(...)

² Vid. article 14.3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); articles 2.2 i 8.1 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); article 44 de la Llei 3/2003, de 26 de març (§12), i capítol IV (articles 15 a 25) del Decret 49/2018, de 21 de desembre (§15).

§8

REAL DECRETO 2568/1986, DE 28 DE NOVIEMBRE, POR EL QUE SE APRUEBA EL REGLAMENTO DE ORGANIZACIÓN, FUNCIONAMIENTO Y RÉGIMEN JURÍDICO DE LAS ENTIDADES LOCALES¹

(fragment)

*(BOE núm. 305, de 22 de diciembre de 1986;
correcció d'errades BOE núm. 12, de 14 de gener de 1987)*

TÍTULO III FUNCIONAMIENTO DE LOS ÓRGANOS NECESARIOS DE LOS ENTES LOCALES TERRITORIALES

CAPÍTULO I FUNCIONAMIENTO DEL PLENO

SECCIÓN PRIMERA DE LOS REQUISITOS DE CELEBRACIÓN DE LAS SESIONES

(...)

Artículo 86

1. Las convocatorias de las sesiones, los órdenes del día, mociones, votos particulares, propuestas de acuerdo y dictámenes de las Comisiones informativas se redactarán en lengua castellana o en la lengua cooficial en la Comunidad Autónoma a la que pertenezca la entidad, conforme a la legislación aplicable y a los acuerdos adoptados al respecto por la correspondiente Corporación.

Se redactarán, asimismo, en la lengua cooficial en la Comunidad Autónoma a la que pertenezca la Corporación cuando así lo exija la legislación de la Comunidad Autónoma o lo acuerde la Corporación.

2. En los debates podrán utilizarse, indistintamente, la lengua castellana o la cooficial de la Comunidad Autónoma respectiva.

(...)

SECCIÓN QUINTA DE LAS ACTAS

(...)

Artículo 110

1. Será aplicable a la redacción de las actas lo dispuesto en el artículo 86.1, en cuanto a la utilización de las lenguas.

¹ Aquest Reial decret es pot consultar en català a la web següent: https://llengua.gencat.cat/web/.content/documents/legislacio/recull_de_normativa/administracio_local/arxiu/al_rd2568_86.pdf.

2. El acta, una vez aprobada por el Pleno, se transcribirá en el Libro de Actas, autorizándola con las firmas del Alcalde o Presidente y del Secretario.

(...)

**TÍTULO VI
PROCEDIMIENTO Y RÉGIMEN JURÍDICO**

(...)

**CAPÍTULO II
DE LA PUBLICIDAD Y CONSTANCIA DE LOS ACTOS Y ACUERDOS**

(...)

**SECCIÓN SEGUNDA
DE LA FORMALIZACIÓN DE LAS ACTAS Y CERTIFICACIONES**

(...)

Artículo 201

Las actas y resoluciones redactadas en versión bilingüe se transcribirán a los libros correspondientes mediante el sistema de doble columna, una para cada lengua, a fin de facilitar su cotejo y uso.

(...)

§9

REAL DECRETO 489/1997, DE 14 DE ABRIL, SOBRE PUBLICACIÓN DE LAS LEYES EN LAS LENGUAS COOFICIALES DE LAS COMUNIDADES AUTÓNOMAS¹

(BOE núm. 92, de 17 d'abril de 1997)

Artículo 1

1. Las Leyes, los Reales Decretos-leyes y los Reales Decretos legislativos, una vez sancionados por el Rey, serán publicados en castellano en el *Boletín Oficial del Estado*, a efectos de lo previsto en el artículo 2.1 del Código Civil, derivándose, en consecuencia, de dicha publicación su plena eficacia, a tenor de lo previsto en el título preliminar del Código Civil.²

2. Las disposiciones generales a que se refiere el apartado anterior podrán ser también publicadas en las demás lenguas oficiales de las diferentes Comunidades Autónomas, con arreglo a lo dispuesto en el artículo siguiente del presente Real Decreto, si así lo decidieran los órganos competentes de las respectivas Comunidades.

Artículo 2

1. En el marco de lo establecido en el artículo 6³ de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, el Gobierno de la Nación y los Órganos de Gobierno de las Comunidades Autónomas podrán suscribir convenios de colaboración a fin de cooperar en la traducción, edición y distribución de las publicaciones a que se refiere el apartado 2 del artículo 1 del presente Real Decreto.

2. La publicación de dichas disposiciones generales podrá efectuarse en el *Boletín Oficial del Estado* o en el Boletín propio de la Comunidad Autónoma, en los términos y plazos que se establezcan en el convenio de colaboración al que hace referencia el apartado 1 de este artículo.

DISPOSICIÓN ADICIONAL ÚNICA

A efectos del ámbito de aplicación del presente Real Decreto, los convenios de colaboración previstos en el apartado 1 del artículo 2 podrán contemplar la posibilidad

¹ Aquest Reial decret es pot consultar en català a la web següent: https://llengua.gencat.cat/web/.content/documents/legislacio/recull_de_normativa/altres/arxiu/ae_rd489_97.pdf.

² Vid. article 9.3 de la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, feta a Estrasburg el 5 de novembre de 1992 (BOE núm. 222, de 15 de setembre de 2001; versió en català publicada en el suplement del BOE núm. 15, d'1 d'octubre de 2001).

³ La referència s'ha d'entendre feta al capítol VI del títol preliminar (articles 47 a 53) de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (BOE núm. 236, de 2 d'octubre de 2015; versió en català publicada en el suplement al BOE núm. 236, de 2 d'octubre de 2015).

§9

de incluir otras disposiciones de carácter general, a partir de los seis meses de la entrada en vigor del convenio.

DISPOSICIONES FINALES

Disposición final primera

Los presupuestos del Organismo autónomo *Boletín Oficial del Estado* se adaptarán a las previsiones contenidas en este Real Decreto.

Disposición final segunda

El presente Real Decreto entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Boletín Oficial del Estado*.

§10

REAL DECRETO 1465/1999, DE 17 DE SEPTIEMBRE, POR EL QUE SE ESTABLECEN CRITERIOS DE IMAGEN INSTITUCIONAL Y SE REGULA LA PRODUCCIÓN DOCUMENTAL Y EL MATERIAL IMPRESO DE LA ADMINISTRACIÓN GENERAL DEL ESTADO¹

(fragment)

(BOE núm. 230, de 25 de setembre de 1999)

CAPÍTULO III UTILIZACIÓN DE LENGUAS COOFICIALES

Artículo 5. Utilización de lenguas cooficiales en material impreso y modelos normalizados

1. Los impresos normalizados que se pongan a disposición de los ciudadanos en las dependencias situadas en el ámbito territorial de una Comunidad Autónoma con lengua cooficial serán bilingües en castellano y en la lengua cooficial, de acuerdo con los siguientes criterios:

- a) Los impresos deberán expresar todos sus contenidos y epígrafes en las dos lenguas por líneas o por bloques de texto diferenciados, dejando espacios únicos para su cumplimentación por el ciudadano en la lengua por la que haya optado.
- b) En aquellos impresos para los que, por razón de su extensión o complejidad, así se determine, se pondrán a disposición de los ciudadanos dos modelos alternativos redactados uno de ellos en castellano y el otro en la lengua cooficial. En tal caso, en ambos modelos, figurará destacada la advertencia de que existen impresos redactados en la otra lengua a disposición del ciudadano.

2. Cuando el material impreso de los órganos y unidades que tengan su sede en el ámbito territorial de una Comunidad Autónoma con lengua cooficial vaya a ser utilizado para comunicaciones dentro del ámbito territorial autonómico, los datos y denominaciones correspondientes al membrete y a la identificación del órgano u Organismo autónomo figurarán, con carácter general, en castellano y en la correspondiente lengua cooficial.

Cuando el material esté destinado a su utilización en comunicaciones dirigidas fuera del ámbito territorial autonómico los mencionados datos y denominaciones podrán figurar únicamente en castellano.

Artículo 6. Utilización de lenguas cooficiales en señalizaciones y carteles

Serán bilingües, redactándose en castellano y en la lengua cooficial correspondiente, las señalizaciones exteriores de identificación de las dependencias administrativas, así como los contenidos más relevantes de los carteles de carácter

¹ Aquest Reial decret es pot consultar en català a la web següent: https://llengua.gencat.cat/web/.content/documents/legislacio/recull_de_normativa/altres/arxius/ae_rd1465_99.pdf.

informativo o publicitario que se elaboren para su ubicación en el ámbito territorial de una Comunidad Autónoma con lengua cooficial. El Manual de Imagen Institucional que se apruebe en aplicación de este Real Decreto determinará los supuestos y los formatos de las señalizaciones de identificación y carteles a que se refiere el presente artículo.

**CAPÍTULO IV
MATERIAL IMPRESO**

(...)

Artículo 8. Contenido de los modelos normalizados de solicitud

(...)

3. Todo modelo normalizado de solicitud irá acompañado de unas instrucciones por escrito en las que se informará al ciudadano de los requisitos y efectos básicos del procedimiento, incluyéndose además las informaciones necesarias para la correcta cumplimentación del modelo. En los modelos normalizados en los que, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 5 de este Real Decreto se utilice el castellano y la correspondiente lengua cooficial, las instrucciones y la información estarán redactadas en ambas lenguas.

(...)

(...)

**CAPÍTULO V
PUBLICACIONES, PUBLICIDAD INSTITUCIONAL Y UTILIZACIÓN
DE OTROS SOPORTES**

(...)

Artículo 11. Carteles, rótulos y señalizaciones

1. Las señalizaciones exteriores de identificación de las dependencias administrativas, así como los carteles de carácter informativo o publicitario destinados a su ubicación en vías públicas urbanas e interurbanas, se ajustarán a lo que disponga al respecto el Manual de Imagen Institucional que se apruebe en aplicación del presente Real Decreto.

2. En la elaboración y colocación de los elementos a los que se refiere el apartado anterior se tendrán en cuenta los siguientes criterios:

(...)

d) En el ámbito territorial de las Comunidades Autónomas con lengua cooficial, el cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 6 de este Real Decreto.

DISPOSICIONES ADICIONALES

(...)

Disposición adicional tercera. Normas autonómicas

La regulación contenida en el presente Real Decreto sobre la utilización de lenguas cooficiales se entenderá sin perjuicio de lo que, en el ámbito de sus competencias, establezcan las normas de las respectivas Comunidades Autónomas sobre esta materia.

(...)

§11

REAL DECRETO 905/2007, DE 6 DE JULIO, POR EL QUE SE CREAN EL CONSEJO DE LAS LENGUAS OFICIALES EN LA ADMINISTRACIÓN GENERAL DEL ESTADO Y LA OFICINA PARA LAS LENGUAS OFICIALES

(BOE núm. 172, de 19 de juliol de 2007)

Artículo 1. Creación, naturaleza y competencias del Consejo de las Lenguas Oficiales en la Administración General del Estado

1. Se crea el Consejo de las Lenguas Oficiales en la Administración General del Estado, como órgano colegiado adscrito a la Secretaría de Estado de Cooperación Territorial del Ministerio de Administraciones Públicas.

2. El Consejo de las Lenguas Oficiales es el órgano colegiado de análisis, impulso y coordinación técnica entre los diferentes Departamentos de la Administración General del Estado en relación con el uso de las lenguas oficiales de las comunidades autónomas, con el objetivo de lograr el mejor cumplimiento de las exigencias derivadas de la existencia de distintas lenguas oficiales y de su reconocimiento en la actividad de los departamentos que la integran y de los Organismos Públicos dependientes o vinculados a ella, para procurar una mejor atención a los derechos de los ciudadanos.

Artículo 2. Composición

1. El Consejo de las Lenguas Oficiales estará presidido por el titular de la Secretaría de Estado de Cooperación Territorial.

2. El Consejo de las Lenguas Oficiales tendrá una Vicepresidencia, que será desempeñada por el titular de la Dirección General de Cooperación Autonómica de la Secretaría de Estado de Cooperación Territorial.

3. El Consejo de las Lenguas Oficiales estará integrado, además, por un representante, con rango de Director General, de cada uno de los Departamentos ministeriales.

4. En caso de ausencia, enfermedad o cualquier otra causa justificada, los miembros del Consejo podrán ser sustituidos por otros directores generales, subdirectores generales o asimilados de los correspondientes ministerios.

5. En las reuniones del Consejo de las Lenguas Oficiales se podrá invitar a representantes del Instituto Cervantes o de las Comunidades Autónomas con lenguas oficiales distintas del castellano. Quienes se incorporen a las sesiones del Consejo de las Lenguas Oficiales al amparo de esta disposición participarán en las mismas con voz pero sin voto.

6. La Secretaría del Consejo de las Lenguas Oficiales será ejercida por el titular de la Oficina para las Lenguas Oficiales, prevista en el artículo 8 de este real decreto. El Secretario asistirá a las reuniones del Consejo con voz, pero sin voto.

Artículo 3. Funciones

Las competencias a que se refiere el artículo 1.2 serán ejercidas mediante el desarrollo de las siguientes funciones:

1. Analizar las actuaciones de los distintos departamentos ministeriales de la Administración General del Estado, y de los organismos públicos adscritos o dependientes de ellos, en relación con la utilización de las lenguas oficiales de las comunidades autónomas en garantía del derecho de uso de aquéllas por parte de los ciudadanos.
2. Proponer directrices y criterios de carácter general que faciliten la coordinación de los órganos de la Administración General del Estado en materia de uso de las lenguas oficiales.
3. Informar y someter a la aprobación del Gobierno, a través del Ministro de Administraciones Públicas, las propuestas, las medidas organizativas y los planes de actuación o los objetivos a cumplir, tanto de forma general por la Administración General del Estado y los Organismos Públicos vinculados o dependientes de ella, como en cada uno de los ámbitos específicos de actuación de éstos en relación con el reconocimiento y uso de las lenguas oficiales, pudiendo, en su caso, establecer objetivos parciales, de carácter progresivo, cuando las dificultades objetivas para su cumplimiento pleno y directo así lo aconsejen, a juicio del Consejo.
4. Proponer las líneas de actuación a desarrollar y los objetivos a alcanzar por los distintos Departamentos ministeriales y otros Organismos Públicos vinculados o dependientes de ellos en relación con el uso de las lenguas oficiales.
5. Informar las propuestas en materia de lenguas oficiales que sean tramitadas a través de cualquiera de los Departamentos ministeriales.
6. Promover la difusión en la sociedad española de los valores del plurilingüismo y reforzar la implantación de medidas que coadyuven a tal fin.

Artículo 4. Funcionamiento

1. El Consejo de las Lenguas Oficiales se reunirá, al menos, una vez al año.
2. Además, el Consejo se reunirá siempre que sea convocado por la Presidencia, que lo podrá hacer por propia iniciativa o a petición de cualquiera de los miembros del mismo.
3. El funcionamiento del Consejo de las Lenguas Oficiales se ajustará a lo previsto en la normativa reguladora del funcionamiento de los órganos administrativos de carácter colegiado contenida en la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.¹
4. El Consejo se coordinará con la Oficina de Interpretación de Lenguas del Ministerio de Asuntos Exteriores y de Cooperación cuando su actuación implique una proyección exterior de las lenguas oficiales de las comunidades autónomas.

¹ La referència s'ha d'entendre feta a la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (BOE núm. 236, de 2 d'octubre de 2015; versió en català publicada en el suplement al BOE núm. 236, de 2 d'octubre de 2015).

Artículo 5. Participación y colaboración con el Consejo

1. El Consejo de las Lenguas Oficiales podrá requerir, para el mejor desempeño de sus funciones, la colaboración de la Subsecretaría del Ministerio de Administraciones Públicas.

2. De la misma forma, el Consejo de las Lenguas Oficiales podrá requerir la colaboración de los órganos directivos de los Organismos Públicos vinculados o dependientes de la Administración General del Estado, y en especial del Instituto Cervantes.

Artículo 6. Grupos de Trabajo

Para el mejor desempeño de sus funciones, el Consejo de las Lenguas Oficiales podrá encargar estudios, recabar el asesoramiento de expertos, así como constituir los grupos y comisiones de trabajo especializados que considere necesarios para el ejercicio de sus funciones.

Artículo 7. Colaboración con las comunidades autónomas

Sin perjuicio de las competencias propias de los diferentes Departamentos ministeriales, el Consejo de las Lenguas Oficiales estudiará las fórmulas más apropiadas de colaboración con las comunidades autónomas, y propondrá al Ministerio de Administraciones Públicas posibles acuerdos con cada una de ellas sobre propuestas de actuación conjunta para el desarrollo de la cooficialidad lingüística entre las administraciones públicas.

Artículo 8. Creación de la Oficina para las Lenguas Oficiales en la Administración General del Estado

1. Se crea la Oficina para las Lenguas Oficiales en la Administración General del Estado como unidad permanente de asistencia y apoyo del Consejo de las Lenguas Oficiales. La Oficina estará adscrita a la Secretaría de Estado de Cooperación Territorial.

2. La Oficina tiene por objetivo el estudio, la promoción, el asesoramiento, la planificación y la constatación del uso de las lenguas oficiales tanto en los servicios centrales como en la estructura periférica de la Administración General del Estado.

3. Son funciones de la Oficina para las Lenguas Oficiales en la Administración General del Estado las siguientes:

- a) Prestar asesoramiento al Consejo de las Lenguas Oficiales en la Administración General del Estado y realizar las tareas que a tal efecto le sean encomendadas.
- b) Elaborar estudios e informes técnicos de diagnóstico sobre el uso de las lenguas oficiales en la Administración General del Estado y sus organismos públicos, por propia iniciativa o cuando le sean solicitados.
- c) Actuar como órgano permanente de recogida, análisis e intercambio de la información cuantitativa y cualitativa disponible en diferentes fuentes nacionales e internacionales en materia de uso de las lenguas oficiales.
- d) Realizar el seguimiento anual acerca del grado de cumplimiento del uso de las lenguas oficiales por parte de la Administración General del Estado y sus organismos públicos.
- e) Promover, difundir y distribuir las investigaciones, encuestas, estudios y publicaciones relacionadas con las lenguas oficiales.

f) Impulsar el desarrollo de labores de traducción e interpretación para lograr los objetivos propuestos, con la posibilidad de proponer convenios con las comunidades autónomas con más de una lengua oficial.

4. El titular de la Oficina tendrá el nivel orgánico que se determine en la relación de puestos de trabajo.

5. La Oficina para las Lenguas Oficiales contará con los medios materiales adecuados, así como con los medios personales que se determinen en la correspondiente relación de puestos de trabajo.

6. La Oficina se coordinará con la Oficina de Interpretación de Lenguas del Ministerio de Asuntos Exteriores y de Cooperación cuando su actuación implique una proyección exterior de las lenguas oficiales de las comunidades autónomas.

DISPOSICIÓN ADICIONAL

Disposición adicional única. No incremento de gasto público

La aplicación de este real decreto se hará sin aumento del coste de funcionamiento del departamento y no supondrá incremento de gasto público.

DISPOSICIONES FINALES

Disposición final primera. Facultades de desarrollo

Se autoriza al Ministro de Administraciones Públicas para que, previo cumplimiento de los trámites legales oportunos, adopte las medidas necesarias para el desarrollo y ejecución de este real decreto.

Disposición final segunda. Entrada en vigor

El presente real decreto entrará en vigor el mismo día de su publicación en el *Boletín Oficial del Estado*.

§12

LLEI 3/2003, DE 26 DE MARÇ, DE RÈGIM JURÍDIC DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS¹

(fragment)

(BOIB núm. 44, de 3 d'abril de 2003)

TÍTOL IV DRETS DELS CIUTADANS

(...)

Article 35. Dret d'atenció adequada

Qualsevol persona que estableix una relació amb l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears té dret a ser atesa amb cortesia, diligència i confidencialitat, i sense discriminacions per raó de sexe, llengua, raça, religió, condició social, nacionalitat, origen o opinió.

(...)

TÍTOL V L'ACTIVITAT ADMINISTRATIVA

(...)

CAPÍTOL I LA LLENGUA²

Article 43. Ús del català en l'actuació administrativa³

1. L'Administració de la comunitat autònoma i les entitats que integren l'*administració instrumental*⁴ han d'emprar el català en les seves actuacions internes i

¹ Aquesta Llei ha estat modificada, entre d'altres, per la Llei 9/2012, de 19 de juliol, de modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears (BOIB núm. 106, de 21 de juliol de 2012) [la STC 165/2013, de 26 de setembre (BOE núm. 254, de 23 d'octubre de 2013), en va confirmar la constitucionalitat], i per la Llei 1/2016, de 3 de febrer, de modificació de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears (BOIB núm. 18, de 6 de febrer de 2016).

² Vid. article 14.3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); articles 2.2 i 8.1 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); articles 13 c i 15 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre (§7), i capítol IV (articles 15 a 25) del Decret 49/2018, de 21 de desembre (§15).

³ Títol i redacció d'aquest article modificats per la Llei 1/2016, de 3 de febrer, esmentada en la nota 1.

⁴ Cal tenir en compte que l'apartat 3 de la disposició addicional 2a de la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB núm. 112, de 29 de juliol de 2010), determina que les referències contingudes en aquesta Llei 3/2003, de 26 de març, a

en la relació entre elles. També l'han d'emprar normalment en les comunicacions i les notificacions adreçades a persones físiques o jurídiques, residents a l'àmbit lingüístic català, sens perjudici del dret de les persones interessades a rebre-les en castellà, si han de ser atesos en aquesta llengua.

2. L'ús del català en l'actuació dels òrgans administratius integrants de les administracions a què fa referència l'apartat anterior ha de ser regulat per disposicions reglamentàries.

Article 44. Ús del català en els procediments administratius⁵

1. En els procediments administratius tramitats per l'Administració de la comunitat autònoma i les entitats que integren l'*administració instrumental* s'ha d'emprar el català, sens perjudici del dret de les persones interessades a ser ateses en la llengua oficial de la seva elecció i a presentar escrits i documents, a fer manifestacions i, si ho sol·liciten, a rebre notificacions en castellà.

2. L'Administració ha de lliurar a les persones interessades que ho sol·licitin en cada cas, en la llengua oficial demanada, un testimoniatge traduït de les actuacions o de la documentació que els afecta. La sol·licitud de traducció no pot comportar cap perjudici o despesa a la persona sol·licitant, ni retards en el procediment ni la suspensió de la tramitació o dels terminis establerts.

(...)

l'administració instrumental de la Comunitat Autònoma, s'han d'entendre fetes, amb caràcter general, als organismes públics i als consorcis regulats en la Llei 7/2010, com a entitats de dret públic instrumentals que poden exercir potestats administratives en els termes que preveu l'article 1.2 de la Llei 3/2003.

⁵ Títol d'aquest article i redacció de l'apartat 1 modificats per la Llei 1/2016, de 3 de febrer, esmentada en la nota 1.

§13

LLEI 13/2010, DE 9 DE DESEMBRE, DE PUBLICITAT INSTITUCIONAL DE LES ILLES BALEARS

(fragment)

(BOIB núm. 183, de 16 de desembre de 2010)

Article 3. Objectius de la publicitat institucional

La publicitat institucional ha de tenir algun dels objectius següents:

(...)

- f) Promoure el patrimoni cultural, lingüístic i natural de les Illes Balears, així com qualssevol altres tipus de béns tangibles o intangibles rellevants de les Illes Balears.

(...)

(...)

Article 5. Llengües de la publicitat institucional

1. La publicitat institucional ha d'aplicar la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística de les Illes Balears, de manera coherent amb la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

2. Els textos de la publicitat institucional contribuiran a l'ús i al millor coneixement de la identitat i la tradició lingüístiques de les Illes Balears.

3. La publicitat institucional podrà portar-se a terme en altres idiomes, quan així ho requereixi l'objecte de la publicitat institucional.

§14

DECRET 68/2012, DE 27 DE JULIOL, PEL QUAL ES REGULA EL BUTLLETÍ OFICIAL DE LES ILLES BALEARS

(fragment)

(BOIB núm. 111, de 2 d'agost de 2012)

CAPÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

Article 6. Llengua de publicació

1. El *Butlletí Oficial de les Illes Balears* es publica simultàniament en català i castellà, i les dues versions tenen la consideració d'oficials i autèntiques.

2. Això no obstant, quan segons el que estableix l'article 17 d'aquest Decret es puguin trametre els textos només en una de les llengües oficials, la publicació es pot fer només en la llengua en què hagin estat tramesos.

(...)

CAPÍTOL III PROCEDIMENT DE PUBLICACIÓ

(...)

Article 17. Llengua de tramesa

1. Tots els textos oficials que les administracions, institucions i altres ens públics radicats en el territori de les Illes Balears trametin per publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* han d'estar redactats en les dues llengües oficials de les Illes Balears.

2. La tramesa de les dues versions ha de ser simultània.

3. Allò que disposa el paràgraf primer no és d'aplicació obligatòria a l'Administració General de l'Estat radicada al territori de les Illes Balears, que pot optar entre complir estrictament el que estableix el paràgraf primer o enviar els textos en qualsevol de les llengües oficials a les Illes Balears.

4. Els textos oficials d'institucions no radicades en el territori de les Illes Balears es poden trametre només en llengua castellana.

5. Els textos de particulars poden ser tramesos en qualsevol de les llengües oficials les Illes Balears.

6. És responsabilitat de l'organisme o entitat que sol·licita o ordena la inserció garantir la correspondència entre ambdues versions, sens perjudici de les tasques d'acarament que puguin dur a terme els serveis de traducció o assessorament lingüístic del Butlletí. En cas de divergències, l'òrgan encarregat de l'edició del Butlletí ho ha de fer constar degudament al sol·licitant.

(...)

§15

DECRET 49/2018, DE 21 DE DESEMBRE, SOBRE L'ÚS DE LES LLENGÜES OFICIALS EN L'ADMINISTRACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS¹

*(BOIB núm. 160, de 22 de desembre de 2018;
correccions d'errades BOIB núm. 163, de 29 de desembre de 2018
i BOIB núm. 6, de 12 de gener de 2019)*

PREÀMBUL

I

Aquest Decret té com a finalitat desplegar l'ordenació legal de l'ús de les llengües oficials a l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, completada fins a l'any 2012 pel Decret 100/1990, de 29 de novembre.

Més enllà de la necessitat d'omplir el buit normatiu en el règim jurídic, cal tenir present que la situació actual de la llengua catalana a les Illes Balears fa també necessari reforçar el mandat de normalització de la llengua pròpia que l'Estatut d'autonomia exigeix a les institucions de les Illes Balears.

Pel que fa a l'Administració autònoma, no és dubtosa la necessitat de comptar amb un marc reglamentari adequat que permeti assegurar un nivell de normalitat més gran en l'ús de la llengua pròpia de les Illes Balears i, alhora, garantir eficaçment els drets lingüístics dels ciutadans.

II

El Decret 100/1990, de 29 de novembre, que regula l'ús de les llengües oficials a l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, s'emparava clarament en l'article 9.1 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears, precepte que prescriu al Govern de les Illes Balears ordenar reglamentàriament l'ús normal de la llengua catalana en les activitats administratives dels òrgans de la seva competència. Al mateix temps, el Decret responia a la finalitat normalitzadora expressada en l'article 1 de la Llei esmentada i, especialment, a l'objectiu de fer efectiu l'ús progressiu i normal de la llengua catalana en l'àmbit oficial i administratiu (article 1.2.a).

Seguint el camí iniciat amb el Decret 100/1990, l'any 1995 es va crear la Comissió Interdepartamental de Política Lingüística de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, mitjançant el Decret 90/1995, de 14 de setembre, amb les funcions principals de garantir l'aplicació del Decret i fomentar l'ús de la llengua catalana en l'Administració.

Mitjançant la Llei orgànica 3/1999, de 8 de gener, es reformà el text de l'Estatut d'autonomia de 1983 i es modificà la redacció de l'article 4, la qual cosa suposà un reforç notori del paper normalitzador dels poders públics respecte a la llengua oficial i pròpia d'aquesta comunitat autònoma. L'actual Estatut d'autonomia, aprovat

¹ Aquest Decret ha estat modificat per l'Acord del Consell de Govern de 22 de febrer de 2019 de correcció d'errades del Decret 49/2018, de 21 de desembre (BOIB núm. 24, de 23 de febrer de 2019).

mitjançant la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, manté la redacció que es va donar a aquest article l'any 1999.

Amb la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma, es feu una passa més en la configuració del marc normatiu de l'ús de les llengües oficials en aquesta Administració i en les seves entitats instrumentals. L'article 43 d'aquest text legal garantí l'ús habitual del català en les actuacions administratives de caràcter intern i en les relacions interadministratives, com també en les comunicacions i notificacions que l'Administració ha d'adreçar a persones residents en l'àmbit lingüístic català, servant el dret de les persones interessades a rebre-les en castellà si ho demanen. En l'apartat 2 d'aquest article es disposà que «l'ús del català en l'actuació dels òrgans administratius integrants de les administracions a què fa referència l'apartat anterior ha de ser regulat per disposicions reglamentàries».

D'altra banda, l'article 44 d'aquesta Llei establí les regles fonamentals d'ús lingüístic en el procediment administratiu, prescrivint l'ús general del català i garantint el dret de les persones interessades a presentar escrits i documents, a fer manifestacions i, si ho sol·liciten, a rebre notificacions en castellà.

Igualment, cal fer referència al Pla General de Normalització Lingüística, aprovat pel Consell Social de la Llengua Catalana en la sessió plenària de 2 d'abril de 2009, perquè fos presentat davant el Govern de les Illes Balears com a marc d'actuació dels poders públics i com a guia per a altres organitzacions socials. El Govern, que d'acord amb l'article 39 de la Llei 3/1986 ha d'assumir la planificació, l'organització, la coordinació i la supervisió del procés de normalització del català, en va fer recepció en la sessió del Consell de Govern de 10 de desembre de 2010.

Més endavant, el marc normatiu exposat es va veure profundament alterat per la Llei 9/2012, de 19 de juliol, text que va modificar, entre d'altres, determinats preceptes de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública; de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística, i de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic. Al mateix temps, va derogar expressament el Decret 100/1990.

Aquesta situació d'aturada en el procés de consolidació progressiva del català com a llengua d'ús normal en l'àmbit oficial i administratiu va ser revertida pel Parlament de les Illes Balears, mitjançant la Llei 1/2016, de 3 de febrer, de modificació de la Llei de normalització lingüística, i la Llei 4/2016, de 6 d'abril, de mesures de capacitació lingüística per a la recuperació de l'ús de català en l'àmbit de la funció pública.

En el primer d'aquests textos legals, es recuperaren les versions dels articles de la Llei 3/1986 que eren vigents abans de la reforma de la Llei 9/2012. Així mateix, mitjançant la disposició addicional única, es restauraren, amb algun retoc, la denominació i la redacció originals dels articles 43 i 44 de la Llei 3/2003. D'altra banda, la Llei 4/2016 materialitzà l'operació de recuperar la lletra i l'esperit dels articles de la Llei de funció pública que s'havien vist afectats per la Llei 9/2012, i assegurar l'adequada capacitació lingüística dels empleats públics autonòmics per garantir, de manera efectiva, el dret dels ciutadans a emprar la llengua oficial de la seva preferència en llurs relacions amb l'organització administrativa.

Els canvis esmentats obeïen a un plantejament segons el qual la recuperació de la normalitat en l'ús del català només és possible si els poders públics de la comunitat autònoma malden perquè el català en sigui realment la llengua pròpia i, per tant, una

llengua d'ús i presència habituals, una llengua que totes les autoritats i els empleats públics coneixen i, consegüentment, una llengua que els ciutadans poden emprar amb normalitat i confiança, respectant el dret dels que triïn fer ús de la llengua castellana.

III

En les coordenades normatives exposades es mou precisament aquest Decret, amb el qual el Govern, atenent l'experiència del Decret 100/1990, pretén completar l'ordenació jurídica de les llengües oficials en l'àmbit de l'Administració autonòmica i acomplir així el mandat del legislador, expressat, principalment, tant en l'article 9.1 de la Llei de normalització lingüística com en l'article 43.2 de la Llei de règim jurídic de l'Administració autonòmica.

Així doncs, en el marc de les prescripcions de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, especialment les contingudes en els articles 4.3, 30.1, 31.1, 31.3, 31.5 i 35, el Govern està degudament facultat pel legislador no tan sols per dur a terme aquesta operació de desplegament normatiu i per regular les conseqüències del règim de doble oficialitat lingüística que dimana de la Constitució i de l'Estatut d'autonomia, sinó també per impulsar les mesures de foment i de recuperació de l'ús de la llengua catalana que, referides igualment a l'àmbit institucional i administratiu en què és competent, segueixen sent avui tan necessàries per «crear les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears», tal com exigeix l'article 4.3 de l'Estatut d'autonomia i avala la jurisprudència del Tribunal Constitucional.

El plantejament normatiu exposat és, a més, concordant amb els principis i preceptes de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries. Aquest tractat internacional, que l'Estat espanyol va adoptar en la seva expressió màxima i que en ser ratificat va passar a formar part de l'ordenament jurídic espanyol, té com a principals objectius garantir que la política, la legislació i la pràctica es fonamentin en la facilitació i l'impuls de l'ús oral i escrit de les llengües regionals o minoritàries en la vida pública (article 7.1), fixar les bases perquè l'administració territorial amb llengües regionals o minoritàries pugui prendre les mesures oportunes per fomentar-les i garantir-ne l'ús i, a més, assegurar que els parlants d'aquestes llengües tinguin garantit el dret d'usar-les en qualsevol servei públic (article 10).

IV

Les mesures que incorpora aquest Decret són en bona part les que ja implantà el text reglamentari de 1990. Això no obstant, cal destacar com a novetat les derivades de la implantació de l'administració electrònica i el desenvolupament de les comunicacions mitjançant Internet i les xarxes socials.

Aquestes mesures s'orienten, en primer lloc, a precisar el règim jurídic de l'oficialitat del català sense minva de l'estatus constitucional de la llengua castellana i amb ple respecte als drets lingüístics dels ciutadans, els quals tenen dret a ser atesos per l'Administració en la llengua oficial de la seva elecció, tal com es desprèn, a més, dels articles 4 i 14.3 de l'Estatut d'autonomia.

En segon lloc, aquestes mesures s'adrecen al compliment dels objectius de foment i normalització de la llengua catalana fixats pel legislador i, per tant, incorporen, en paraules de l'exposició de motius de la Llei 4/2016, de 6 d'abril, «solucions ja conegudes

que poden contribuir decisivament, pel seu efecte multiplicador, a recuperar, consolidar i fomentar l'ús normal del català en el funcionament dels serveis públics».

Així mateix, el Govern de les Illes Balears aposta, especialment amb algunes d'aquestes mesures, per reforçar el prestigi del català en l'àmbit institucional i administratiu, la qual cosa només és raonablement possible si les institucions, els seus representants i els seus agents adopten aquesta llengua com a vehicle normal d'expressió i de comunicació, sens perjudici de l'ús de la llengua castellana quan així sigui exigint normativament.

Des del punt de vista dels drets dels ciutadans, cal afirmar que en el Decret s'han perfeccionat els mecanismes per a la major plenitud del dret de tria lingüística en les relacions amb l'Administració autonòmica, sense que es vegi perjudicada la qualitat de l'atenció al ciutadà o es produeixin situacions de possible desigualtat.

V

D'altra banda, amb aquesta iniciativa reglamentària el Govern actua d'acord amb els principis de bona regulació que estableix la legislació estatal. Així, l'adequació als principis de necessitat i eficàcia es justifica amb el fet que aquest reglament respon als mandats regulatoris explícits de les lleis 3/1986 i 3/2003, abans esmentades, com també perquè incorpora mesures idònies per desplegar i completar les directrius del legislador en matèria d'ús de les llengües oficials. A més, no hi ha dubte que, amb aquest Decret, s'omple el buit normatiu que es va produir amb la derogació del Decret 100/1990.

El principi de proporcionalitat també queda garantit al llarg de l'articulat del Decret, atès que les mesures relatives a l'ús de les llengües oficials són raonables, equilibrades i tècnicament adequades per assolir els mandats de normalització lingüística i de respecte als drets dels ciutadans que dimanen de l'Estatut d'autonomia i d'altres textos legals a què abans s'ha fet referència.

En aquest sentit, s'adverteix sense dificultat que no s'imposen obligacions als ciutadans i que el deure específic de coneixement de les llengües oficials que es desplega en relació amb els empleats públics constitueix, com a criteri general, una mesura raonable i eficaç per a la garantia del dret de tria lingüística reconegut als ciutadans, tal com ha posat en relleu la jurisprudència del Tribunal Constitucional. Igualment, es consideren proporcionades algunes càrregues establertes per als contractistes i per als beneficiaris de subvencions que són necessàries per a l'assoliment dels fins públics a què serveix aquest Decret i no suposen cap obstacle irraonable a l'exercici de les seves activitats.

Pel que fa al principi de seguretat jurídica, cal assenyalar que aquest reglament cerca precisament completar el marc regulador de l'ús de les llengües oficials i proporcionar certesa i claredat als ciutadans i al conjunt d'operadors jurídics.

També s'ha de destacar que el Decret s'adequa al principi d'eficiència, perquè les mesures que s'hi incorporen no produeixen més càrregues o inconvenients que els raonables en tota organització que presenta un funcionament multilingüe, i que estan plenament justificats en benefici dels valors superiors que suposen el bon funcionament del règim de cooficialitat lingüística i el foment de l'ús normal de la llengua pròpia de les Illes Balears en l'àmbit oficial i administratiu.

Per acabar, és convenient remarcar que el Decret s'ha enriquit amb les aportacions del Consell Consultiu de les Illes Balears, especialment en la distinció entre les

comunicacions dins el marc d'un procediment administratiu i les comunicacions institucionals.

Per tot això, a proposta de la consellera de Cultura, Participació i Esports, d'acord amb el Consell Consultiu, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió del dia 21 de desembre de 2018,

DECRET

CAPÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquest Decret és regular els usos institucionals i administratius de la llengua catalana i de la castellana en l'àmbit d'aplicació establert en l'article 2, d'acord amb els principis següents:

- a) Foment i normalització de l'ús de la llengua catalana.
- b) Garantia del dret d'opció lingüística i, en general, dels drets lingüístics dels ciutadans.
- c) Interdicció de la discriminació per raó de llengua.
- d) Garantia de la utilització d'un model lingüístic de qualitat.

Article 2. Àmbit d'aplicació

1. Aquest Decret és d'aplicació en l'àmbit del Govern de les Illes Balears i de l'Administració de la Comunitat Autònoma, com també de les entitats regulades en la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental.

2. Les referències a l'Administració de la Comunitat Autònoma que es fan en aquest Decret inclouen, en allò que escaigui, el Govern de les Illes Balears i, en tot cas, les entitats esmentades en l'apartat anterior.

Article 3. Ús lingüístic general

1. El català, com a llengua pròpia de les Illes Balears, ho és també de l'Administració de la Comunitat Autònoma i, com a tal, és la llengua d'ús normal i general en les seves actuacions, sens perjudici dels usos previstos per al castellà.

2. En els casos en què s'hagi d'utilitzar més d'una llengua, en general es prefereixen les versions lingüístiques independents, com a garantia del principi d'autonomia de cada llengua.

3. L'Administració de la Comunitat Autònoma ha de garantir la qualitat lingüística dels seus textos, especialment els adreçats als ciutadans.

4. Igualment, els textos de l'Administració de la Comunitat Autònoma s'han d'ajustar als criteris d'estil establerts, sempre d'acord amb la tradició de la llengua formal, que s'han d'aprovar per acord del Consell de Govern. Una comissió tècnica, composta per facultatius superiors de l'especialitat d'assessorament lingüístic, nomenats mitjançant una resolució del director general de Política Lingüística, s'ha d'encarregar de l'actualització i la revisió d'aquests criteris.

Article 4. Elaboració de normativa

Els òrgans responsables dels procediments d'elaboració de disposicions de naturalesa reglamentària han de vetlar perquè els principis prevists en l'article 1 d'aquest Decret es reflecteixin adequadament en la norma que s'elabora.

Article 5. Comissió Interdepartamental de Política Lingüística²

1. Es crea la Comissió Interdepartamental de Política Lingüística, amb les funcions següents:

- Vetlar per l'aplicació d'aquest Decret i, en general, pel compliment de la legislació vigent en aquesta matèria.
- Proposar al conseller competent en la matèria que adopti o elevi al Consell de Govern la proposta d'adopció de les mesures normatives necessàries a fi de fer efectius els principis que regeixen aquest Decret.
- Coordinar les actuacions de foment de l'ús de la llengua catalana que duguin a terme les diferents conselleries i entitats del sector públic instrumental.
- Impulsar accions per promoure l'ús del català en l'Administració de la Comunitat Autònoma.
- Elaborar informes i formular recomanacions a les conselleries i entitats del sector públic instrumental sobre aspectes relatius a la promoció de l'ús de la llengua catalana en l'àmbit institucional i administratiu.

2. La Comissió Interdepartamental de Política Lingüística està constituïda pels membres següents:

- President: el director general de Política Lingüística.
- Vicepresident: el director general de Coordinació.
- Secretari: el cap del Servei de Foment de l'Ús del Català.
- Vocals: el secretari general de cada conselleria de l'Administració de la Comunitat Autònoma o el tècnic en qui delegui la representació.

3. Poden assistir a les reunions de la Comissió Interdepartamental, amb veu i sense vot, els assessors que es convidin per raó de les matèries que s'hi tractin.

CAPÍTOL II IDENTITAT INSTITUCIONAL

Article 6. Imatge corporativa

Tots els elements d'imatge corporativa, especialment la denominació d'ens i d'òrgans, en qualsevol tipus de suport, han d'estar redactats en català.

Article 7. Retolació interna

1. La retolació interna de les dependències de l'Administració de la Comunitat Autònoma s'ha de redactar en català.

2. Quan circumstàncies sociolingüístiques ho aconsellin, el secretari general de la conselleria pot determinar que els cartells de caràcter no fix s'ofereixin també en

² Amb anterioritat, havia estat vigent el Decret 90/1995, de 14 de setembre, de creació de la Comissió Interdepartamental de Política Lingüística de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ([BOCAIB núm. 119, de 21 de setembre de 1995](#)).

castellà. Així mateix, es poden redactar en altres llengües, amb la versió catalana en primer lloc.

Article 8. Retolació externa

1. S'han de redactar en català les inscripcions i les retolacions que identifiquin béns mobles i immobles de l'Administració de la Comunitat Autònoma, inclosos els vehicles.

2. També s'han de redactar en català els rètols indicadors, els senyals i qualsevol informació situada en les vies públiques de què sigui titular l'Administració de la Comunitat Autònoma.³

Article 9. Megafonia

1. Les comunicacions orals a través de sistemes de megafonia a les dependències de l'Administració de la Comunitat Autònoma o als centres que en depenen han de ser en català.

2. Quan es consideri convenient, aquests missatges es poden oferir també en castellà, amb la versió catalana en primer lloc. Així mateix, es poden oferir en altres llengües. Els vinculats amb una emergència s'han d'oferir en català i en castellà.

Article 10. Publicitat institucional⁴

1. La publicitat promoguda per l'Administració de la Comunitat Autònoma a les Illes Balears o dins l'àmbit lingüístic català en els mitjans de comunicació escrits, audiovisuals o radiofònics s'ha de redactar o emetre normalment en català, d'acord amb la Llei 13/2010, de 9 de desembre, de publicitat institucional de les Illes Balears. Això no obstant, es pot fer també en castellà. També es pot redactar o emetre en altres llengües per raó de la finalitat que persegueixi.

2. Si la publicitat es fa fora de l'àmbit lingüístic català, es pot fer en altres llengües, que poden anar acompanyades de la versió catalana.

Article 11. Actes i esdeveniments

En tots els actes i esdeveniments públics organitzats per l'Administració de la Comunitat Autònoma que tinguin lloc a les Illes Balears o dins l'àmbit lingüístic català s'ha d'emprar la llengua catalana com a llengua vehicular, sens perjudici que també s'hi pugui usar el castellà. També es poden utilitzar altres llengües quan es consideri convenient.

CAPÍTOL III ACTUACIONS INTERNES

Article 12. Llengua de treball

1. L'Administració de la Comunitat Autònoma i les entitats que integren el sector públic instrumental han d'emprar el català en les seves actuacions internes i en la relació entre elles.

³ Vid. articles 14.3 i 15 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

⁴ Vid. Llei 13/2010, de 9 de desembre (§13).

2. Correspon als secretaris generals de les conselleries i als òrgans unipersonals de direcció de les entitats que integren el sector públic instrumental vetlar per l'ús efectiu del català en les actuacions internes.

Article 13. Recursos materials

1. Les carpetes, els sobres, els segells, els datadors, les agendes i, en general, el material d'oficina que incorpori text, adquirits o elaborats específicament per a l'Administració de la Comunitat Autònoma, han d'estar en català.

2. El català ha de ser la llengua per defecte en les màquines i els dispositius utilitzats en l'entorn de feina.

3. El programari d'ús intern que elabori directament l'Administració o que s'elabori per encàrrec a un tercer ha de ser en català.

Article 14. Relacions amb els treballadors públics

Les comunicacions institucionals i administratives adreçades als empleats públics de l'Administració de la Comunitat Autònoma, ja sigui a través de la intranet o mitjançant altres vies de comunicació, s'han de fer en català.

CAPÍTOL IV RELACIONS AMB ELS CIUTADANS

SECCIÓ 1a REGLES GENERALS⁵

Article 15. Notificacions i comunicacions

1. Les notificacions i les comunicacions adreçades a persones físiques o jurídiques residents en l'àmbit lingüístic català s'han de fer en llengua catalana, sens perjudici del dret dels ciutadans a rebre-les en castellà si ho demanen.

2. Les notificacions i les comunicacions dirigides a persones residents fora de l'àmbit lingüístic català dins l'Estat espanyol s'han de fer normalment en castellà, sens perjudici que puguin rebre-les en català si ho demanen. Si s'adrecen a persones establertes fora de l'Estat espanyol, es poden utilitzar altres llengües oficials als territoris de residència atenent les circumstàncies i els mitjans de què es disposi.

Article 16. Atenció als ciutadans

1. En l'atenció als ciutadans, tant presencial com telefònica i telemàtica, el personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma ha d'iniciar normalment la comunicació en català, sens perjudici del dret dels ciutadans a ser atesos en castellà.

2. Quan les circumstàncies ho requereixin i es disposi dels recursos necessaris, s'ha de facilitar que especialment l'atenció als ciutadans vinculada a les prestacions sanitàries o de caràcter social es pugui dur a terme en altres llengües que garanteixin l'eficàcia comunicativa.⁶

⁵ Vid. article 14.3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2) i articles 2.2 i 8.1 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

⁶ Vid. article 5.2 de la Llei 5/2003, de 4 d'abril (§21).

Article 17. Registres⁷

En tots els registres públics, inclosos els electrònics, de l'Administració de la Comunitat Autònoma s'ha d'emprar el català en la recollida, el processament i la comunicació de les dades.

Article 18. Models normalitzats

Els formularis i altres documents similars han de ser oferts en versió catalana, sens perjudici del dret dels particulars a emplenar-los en castellà. Les versions en castellà han d'estar a disposició dels interessats. Per garantir el principi d'autonomia de cada llengua, s'han d'evitar els models bilingües.

Article 19. Documents per als administrats

1. El testimoni atorgat d'actuacions o de documentació s'ha de fer normalment en català. L'òrgan instructor ha de lliurar a les persones interessades que ho sol·licitin una traducció del testimoni atorgat a l'altra llengua oficial. Aquesta sol·licitud de traducció no pot comportar cap perjudici o retard per al sol·licitant.

2. Els certificats s'han de redactar normalment en català, tot i que la persona interessada pot sol·licitar que es redactin en castellà. En el cas dels títols, diplomes o documents similars que acreditin coneixements o competències, expedits massivament, s'han de redactar en català, sens perjudici del dret d'obtenir el corresponent certificat d'expedició d'aquest títol en castellà. Això no obstant, aquest tipus de certificats pot incorporar d'ofici en el revers la traducció al castellà del contingut del certificat.

3. L'òrgan instructor ha de facilitar a les persones que ho sol·licitin expressament la traducció al castellà dels documents dirigits a elles redactats en català que hagin de tenir efecte fora de l'àmbit lingüístic català.

Article 20. Publicacions

1. Els fullets, els cartells, el material gràfic i, en general, els missatges o avisos de caràcter informatiu o divulgatiu, en qualsevol suport, s'han de redactar almenys en català.

2. En les publicacions de tot tipus i, en general, en l'activitat editorial de l'Administració de la Comunitat Autònoma, s'ha d'emprar normalment la llengua catalana. Això no obstant, es pot emprar també el castellà. Per raó de la seva finalitat, es poden emprar, així mateix, altres llengües.

Article 21. Aplicacions telemàtiques

1. Les aplicacions informàtiques que siguin accessibles als ciutadans han d'oferir la interfície i el contingut que vehiculin almenys en català, sens perjudici del dret de l'usuari a expressar-se en qualsevol de les dues llengües oficials. La versió en castellà també ha d'estar disponible quan s'utilitzin en el marc d'un procediment administratiu.

2. Els sistemes automatitzats d'informació, autoventa, expedició de documents i anàlegs han d'estar almenys en català. En el cas que s'hi incorporin més llengües, el català ha de ser la primera llengua de resposta i la primera opció de consulta, el

⁷ Vid. article 12.1 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

castellà la segona, i a continuació hi han de figurar les altres llengües que es considerin oportunes.

Article 22. Internet i xarxes socials

1. Els continguts publicats per l'Administració de la Comunitat Autònoma a Internet i a les xarxes socials al marge d'un procediment administratiu s'han de redactar almenys en català.

2. Quan la informació estigui disponible a Internet en més d'una llengua, les diverses opcions lingüístiques han de ser accessibles a totes les pàgines de forma visible, a fi que l'usuari pugui canviar fàcilment de llengua en qualsevol moment.

3. En el cas que es pugui determinar una llengua per defecte, aquesta ha de ser el català.

SECCIÓ 2a

PROCEDIMENTS ADMINISTRATIUS⁸

Article 23. Llengua de tramitació

1. En la tramitació dels procediments administratius de l'Administració de la Comunitat Autònoma s'ha d'emprar el català, sens perjudici del dret de les persones interessades a ser ateses en la llengua oficial de la seva elecció i a presentar escrits i documents, a fer manifestacions i, si ho sol·liciten, a rebre notificacions en castellà.

2. Les comunicacions i les notificacions a les persones interessades s'han de dur a terme d'acord amb el que determina l'article 15 d'aquest Decret.

Article 24. Contractació

L'Administració de la Comunitat Autònoma, quan la naturalesa del contracte ho permeti, ha de preveure, en els plec de clàusules administratives particulars i en els de les tècniques, o en els documents anàlegs que aproven els òrgans de contractació, que els contractistes utilitzin la llengua catalana en els béns, obres i serveis que són objecte de contracte i, en especial, en l'atenció als usuaris com a mesura per garantir el dret d'opció lingüística dels ciutadans.

SECCIÓ 3a

ACTUACIONS AMB SUPORT INSTITUCIONAL

Article 25. Usos lingüístics prevists

1. En tots els espais o programes de ràdio i televisió patrocinats per l'Administració de la Comunitat Autònoma dins l'àmbit lingüístic català s'ha d'usar el català com a llengua vehicular.

2. En les manifestacions esportives que rebin el suport o la col·laboració de l'Administració de la Comunitat Autònoma s'ha d'assegurar l'ús de la llengua catalana.

3. Igualment, s'ha de preveure l'ús del català en tots els actes subvencionats o patrocinats per l'Administració de la Comunitat Autònoma.

⁸ Vid. articles 13 c i 15 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre (§7) i articles 43 i 44 de la Llei 3/2003, de 26 de març (§12).

CAPÍTOL V DOCUMENTACIÓ JURÍDICA

Article 26. Contractes

Els documents contractuals que els òrgans de contractació de l'Administració de la Comunitat Autònoma hagin de subscriure amb persones físiques o jurídiques s'han de redactar en català. Si l'altra part contractant ho sol·licita, el document s'ha d'expedir també en castellà.

Article 27. Escriitures públiques

Les escriptures públiques atorgades per l'Administració de la Comunitat Autònoma s'han de redactar en català, sens perjudici que es redactin també en castellà si ho sol·licita l'altra part.

CAPÍTOL VI RELACIONS AMB ALTRES INSTITUCIONS

Article 28. Comunicacions

1. Les comunicacions de l'Administració de la Comunitat Autònoma amb les institucions estatutàries i les administracions públiques radicades a les Illes Balears o pertanyents a l'àmbit lingüístic català s'han de fer en català.

2. Les comunicacions de l'Administració de la Comunitat Autònoma adreçades a altres institucions i administracions públiques de fora de l'àmbit lingüístic català s'han de redactar en castellà o, si escau, en una llengua oficial de la institució o entitat receptora.

Article 29. Administració de justícia

1. Les comunicacions adreçades a l'Administració de justícia s'han de fer en català quan es tracti d'òrgans judicials radicats a les Illes Balears o a l'àmbit lingüístic català.

2. Els advocats i els representants legals de l'Administració han d'emprar normalment el català en les seves actuacions de caràcter processal davant els òrgans judicials radicats a les Illes Balears o dins l'àmbit lingüístic català.

CAPÍTOL VII AUTORITATS I EMPLEATS PÚBLICS

Article 30. Principi d'actuació

Les autoritats i els treballadors públics de l'Administració de la Comunitat Autònoma han d'adequar la seva actuació al que disposa aquest Decret.

Article 31. Treballadors públics

1. Tots els empleats públics de l'Administració de la Comunitat Autònoma han de conèixer les dues llengües oficials en un nivell que els permeti desenvolupar les funcions corresponents als seus llocs de treball i facilitar als ciutadans l'exercici dels seus drets lingüístics en les relacions amb l'Administració.

2. Els òrgans competents en matèria de personal han de facilitar als treballadors públics que en depenguin les vies i els instruments adequats perquè perfeccionin les seves habilitats lingüístiques.

3. La formació que l'Administració de la Comunitat Autònoma ofereix al seu personal s'ha de vehicular normalment en llengua catalana. En tot cas, s'ha de facilitar el material docent en català.

Article 32. Intervencions públiques

En els actes públics que tinguin lloc a les Illes Balears o a l'àmbit lingüístic català, les autoritats i els empleats públics que hi hagin d'intervenir per raó del càrrec s'han d'expressar normalment en català.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició addicional primera. Mesures per a l'aplicació del Decret

El Govern de les Illes Balears ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir l'aplicació d'aquest Decret i, en especial, perquè tot el personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma estigui en condicions d'atendre els ciutadans en la llengua oficial que triïn i perquè es pugui disposar de les solucions tecnològiques d'administració electrònica habilitades per operar en català.

Disposició addicional segona. Llengües de signes

El Govern de les Illes Balears ha de promoure i afavorir amb mesures específiques l'ús normal de les llengües de signes catalana i castellana en l'Administració pública. L'ús d'aquestes llengües s'ha de regir pels criteris continguts en aquest Decret pel que fa a les llengües orals.

Disposició addicional tercera. Capacitació en llenguatge administratiu

L'Escola Balear d'Administració Pública ha de promoure i afavorir amb mesures específiques la capacitació bàsica i generalitzada dels empleats públics en el llenguatge administratiu, dins el marc general de formació lingüística d'aquests treballadors.

Disposició addicional quarta. Assessors lingüístics

La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques ha de vetlar perquè la dotació de personal del cos facultatiu superior, especialitat assessor lingüístic, a cada conselleria i entitat que integra el sector públic instrumental sigui adequada i suficient per facilitar l'aplicació del que s'estableix en aquest Decret.

Disposició addicional cinquena. Protocols d'ús lingüístic

El conseller de Cultura, Participació i Esports ha d'adoptar les mesures que consideri pertinents per impulsar protocols d'ús lingüístic adaptats a les necessitats de cada conselleria o entitat que integra el sector públic instrumental, dins el marc de les disposicions establertes en aquest Decret.

Disposició addicional sisena. Informació sobre les mesures contingudes en aquest Decret

La Conselleria de Cultura, Participació i Esports ha de preveure mesures per difondre el contingut d'aquest Decret entre les autoritats i els empleats públics cridats a aplicar-lo, així com vies específiques per assessorar-los sobre la interpretació i l'aplicació de les determinacions que conté.

Disposició addicional setena. Altres organismes i institucions

1. El Govern de les Illes Balears ha de promoure les accions escaients perquè les determinacions d'aquest Decret siguin adoptades progressivament en el funcionament intern d'altres institucions estatutàries de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

2. Així mateix, les conselleries competents han d'impulsar les mesures adequades perquè qualsevol entitat finançada totalment o parcialment amb fons públics de la Comunitat Autònoma apliquin progressivament les mesures contingudes en aquest Decret.

Disposició addicional vuitena. Desplegament de la disposició addicional cinquena de la Llei 3/2003

1. ⁹D'acord amb el que preveu la disposició addicional cinquena de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i en la mesura que despleguen els articles 43 i 44 de la Llei esmentada, els articles 3.1, 7, 8, 12.1, 13-17, 19, 20, 23, 24, 28 i 29.1 d'aquest Decret són aplicables, sens perjudici de l'autonomia d'organització de cada ens i sempre que no entrin en contradicció amb la seva reglamentació específica:

- a) Als consells insulars.
- b) A les entitats que integren l'Administració local de les Illes Balears.
- c) A les entitats instrumentals que depenen de les administracions esmentades en les lletres anteriors.
- d) A les corporacions de dret públic de les Illes Balears.
- e) Als concessionaris de serveis públics de competència de les administracions de les Illes Balears.

2. La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques i la Conselleria de Cultura, Participació i Esports han d'impulsar amb les entitats esmentades en l'apartat anterior les mesures de col·laboració adients per harmonitzar la normativa d'ús de les llengües oficials, afavorir l'aprovació de protocols d'usos lingüístics, fomentar la capacitat lingüística dels treballadors públics i consolidar un llenguatge administratiu d'ús generalitzat en totes les administracions de les Illes Balears.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Disposició transitòria única. Aplicació de l'article 24

Les disposicions previstes en l'article 24 no són aplicables fins que no es publiqui en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* l'acord del Consell de Govern que aprovi les clàusules lingüístiques que s'han d'incorporar en els plecs de contractació o documents anàlegs.

⁹ Apartat modificat per l'Acord del Consell de Govern de 22 de febrer de 2019, esmentat en la nota 1.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que siguin incompatibles amb el Decret, s'hi oposin o el contradiguin i, en especial, el Decret 90/1995, de 14 de setembre, de creació de la Comissió Interdepartamental de Política Lingüística de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera. Desplegament

S'autoritza el conseller de Cultura, Participació i Esports a dictar les disposicions necessàries per desplegar aquest Decret.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquest Decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

§16

LLEI 7/1985, DE 2 D'ABRIL, REGULADORA DE LES BASES DEL RÈGIM LOCAL¹

(fragment)

(BOE núm. 80, de 3 d'abril de 1985)

TÍTOL VII

PERSONAL AL SERVEI DE LES ENTITATS LOCALS

(...)

Article 92 bis. Funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional² (...)

6. El Govern, mitjançant reial decret, regula les especialitats corresponents de la forma de provisió de llocs reservats a funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional. En tot cas, el concurs és el sistema normal de provisió de llocs de treball. L'àmbit territorial dels concursos és de caràcter estatal.

Els mèrits generals, de valoració preceptiva, els determina l'Administració de l'Estat, i la seva puntuació ha d'arribar a un mínim del 80 % del total possible d'acord amb el barem corresponent. Els mèrits corresponents a les especialitats de la comunitat autònoma els fixa cadascuna d'aquestes i la seva puntuació pot arribar fins a un 15 % del total possible. Els mèrits corresponents a les especialitats de la corporació local els fixa aquesta, i la seva puntuació ha d'arribar fins a un 5 % del total possible.³

Hi ha dos concursos anuals: el concurs ordinari i el concurs unitari. El concurs unitari el convoca l'Administració de l'Estat. Les corporacions locals amb llocs vacants han d'aprovar les bases del concurs ordinari, d'acord amb el model de convocatòria i bases comunes que aprovi el reial decret que preveu l'apartat anterior, i han d'efectuar les convocatòries i remetre-les a la comunitat autònoma corresponent per a la seva publicació simultània en els diaris oficials.

Excepcionalment, els llocs de treball reservats a funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional es poden cobrir pel sistema de lliure designació, en els municipis inclosos en l'àmbit subjectiu que defineixen els articles 111 i 135 del text refós

¹ Versió en català publicada en el suplement del [BOE núm. 7 de 1985](#). Aquesta Llei ha estat modificada, entre d'altres, pel Reial decret legislatiu 2/1994, de 25 de juny, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, i del Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, pel que fa a la provisió de llocs de treball de funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional ([BOE núm. 154, de 29 de juny de 1994](#)); per la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social ([BOE núm. 313, de 31 de desembre de 2001](#)), i per la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local ([BOE núm. 312, de 30 de desembre de 2013](#)).

² Article afegit per la Llei 27/2013, de 27 de desembre, esmentada en la nota anterior.

³ *Vid.* disposició transitòria 2a.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2), article 34.3 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3) i article 10 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, feta a Estrasburg el 5 de novembre de 1992 ([BOE núm. 222, de 15 de setembre de 2001](#)). *Vid.*, també, Reial decret 128/2018, de 16 de març (§20) i, a l'àmbit autonòmic, Decret 2/2017, de 13 de gener (§24).

de la Llei reguladora d'hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, així com les diputacions provincials, àrees metropolitanes, consells i consells insulars i les ciutats amb estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla, entre funcionaris de la subescala i categoria corresponent. Quan es tracti de llocs de treball que tinguin assignades les funcions que conté l'apartat 1.b) d'aquest article, és necessària l'autorització expressa de l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat en matèria d'hisendes locals.

Igualment, és necessari l'informe preceptiu previ de l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat en matèria d'hisendes locals per al cessament dels funcionaris que tinguin assignades les funcions que conté l'apartat 1.b) d'aquest article i que hagin estat nomenats per lliure designació.

En cas de cessament d'un càrrec de lliure designació, la corporació local ha d'assignar al funcionari cessat un lloc de treball del seu mateix grup de titulació.

(...)

(...)

CAPÍTOL III SELECCIÓ I FORMACIÓ DELS FUNCIONARIS AMB HABILITACIÓ DE CARÀCTER NACIONAL I SISTEMA DE PROVISIÓ DE PLACES

(...)

Article 99

1. ⁴El concurs és el sistema normal de provisió de llocs de treball i s'hi han de tenir en compte els mèrits generals, entre els quals figuren la possessió d'un determinat grau personal, la valoració del treball dut a terme, els cursos de formació i perfeccionament superats i l'antiguitat; els mèrits corresponents al coneixement de les especialitats de l'organització territorial de cada comunitat autònoma i de la normativa autonòmica, i els mèrits específics directament relacionats amb les característiques del lloc.

Els mèrits generals són de valoració preceptiva en tot cas, els determina l'Administració de l'Estat, i la seva puntuació arriba al 65 per 100 del total possible d'acord amb el barem corresponent. Aquesta limitació no regeix quan no s'estableixin altres mèrits.

Els mèrits corresponents al coneixement de les especialitats de l'organització territorial de la comunitat autònoma i de la seva normativa específica els fixa cada comunitat autònoma, i la seva puntuació pot arribar fins a un 10 per 100 del total possible.

Els mèrits específics els pot determinar cada corporació local, i la seva puntuació arriba fins a un 25 per 100 del total possible.

⁴ Apartat modificat pel Reial decret legislatiu 2/1994, de 25 de juny, esmentat en la nota 1. Cal tenir en compte que aquest article ha estat derogat, amb l'abast establert en la disposició final 4a.2, per la disposició derogatòria única, lletra d, del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre (§18), i que, abans, ja havia estat derogat en la mateixa forma per la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic ([BOE núm. 89, de 13 d'abril de 2007](#)).

Les corporacions locals han d'aprovar les bases del concurs, amb inclusió dels mèrits específics que puguin establir els determinats per la seva comunitat autònoma, així com el coneixement de la llengua oficial pròpia d'aquesta en els termes que prevegi la legislació autonòmica respectiva.

Els presidents de les corporacions locals han d'efectuar les convocatòries dels concursos i les han de remetre a les corresponents comunitats autònomes per a la seva publicació simultània en els diaris oficials, dins els terminis fixats per reglament. Així mateix, el Ministeri per a les Administracions Públiques n'ha de publicar un extracte en el *Butlletí Oficial de l'Estat*, que ha de servir de base per al còmput de terminis.

Les resolucions dels concursos les han d'efectuar les corporacions locals i s'han de remetre al Ministeri per a les Administracions Públiques, el qual, amb la coordinació prèvia d'aquestes per evitar la pluralitat simultània d'adjudicacions a favor d'un mateix concursant, ha de formalitzar els nomenaments, que han de ser objecte de publicació en els diaris oficials de les comunitats autònomes i en el *Butlletí Oficial de l'Estat*.

El Ministeri d'Administracions Públiques ha d'efectuar, supletòriament, en funció dels mèrits generals i els de valoració autonòmica i d'acord amb les comunitats autònomes respecte del requisit de la llengua, la convocatòria anual dels llocs de treball vacants reservats a funcionaris d'Administració Local amb habilitació de caràcter nacional que s'hagin de proveir mitjançant concurs i que estiguin en alguna de les situacions següents:⁵

- a) Els llocs que, tot i estar vacants, no els han convocat les corporacions locals en el concurs ordinari.
- b) Els llocs que, havent estat convocats en el concurs ordinari, hagin quedat deserts.
- c) Els llocs que, havent estat inclosos en el concurs ordinari, no els ha adjudicat la corporació local per altres causes.
- d) Els llocs les corporacions locals dels quals sol·licitin incloure'ls expressament, malgrat haver resultat vacants posteriorment a la convocatòria del concurs ordinari. La sol·licitud de la inclusió de nous llocs en el concurs unitari l'efectua el president de la corporació, que l'ha de trametre a la Direcció General per a l'Administració Local del Ministeri d'Administracions Públiques.»

(...)

⁵ Paràgraf modificat per la Llei 24/2001, de 27 de desembre, esmentada en la nota 1.

§17

LLEI 55/2003, DE 16 DE DESEMBRE, DE L'ESTATUT MARC DEL PERSONAL ESTATUTARI DELS SERVEIS DE SALUT

(fragment)

(BOE núm. 301, de 17 de desembre de 2003)

CAPÍTOL VI

PROVISIÓ DE PLACES, SELECCIÓ I PROMOCIÓ INTERNA

(...)

Article 30. Convocatòries de selecció i requisits de participació¹

(...)

2. Els procediments de selecció, els seus continguts i proves s'han d'adequar a les funcions a desenvolupar a les corresponents places incloent, si s'escau, l'acreditació del coneixement de la llengua oficial de la respectiva comunitat autònoma en la forma que estableixin les normes autonòmiques aplicables.

(...)

(...)

CAPÍTOL XII

RÈGIM DISCIPLINARI

(...)

Article 72. Classes i prescripció de les faltes

(...)

2. Són faltes molt greus:

(...)

b) Tota actuació que suposi discriminació per raons ideològiques, morals, polítiques, sindicals, de raça, llengua,² gènere, religió o circumstàncies econòmiques, personals o socials, tant del personal com dels usuaris, o per la condició en virtut de la qual aquests accedeixin als serveis de les institucions o centres sanitaris.

¹ Vid. disposició transitòria 2a.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); article 16.2 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); article 56.2 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre (§18); disposició transitòria 2a de la Llei 4/2016, de 6 d'abril (§23), i article 10 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, feta a Estrasburg el 5 de novembre de 1992 (BOE núm. 222, de 15 de setembre de 2001).

² Vid. article 14 de la Constitució (§1); article 4.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); article 2.4 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); Decret 89/2019, de 29 de novembre (§5), i article 95.2 b del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre (§18).

§18

REIAL DECRET LEGISLATIU 5/2015, DE 30 D'OCTUBRE, PEL QUAL S'APROVA EL TEXT REFÓS DE LA LLEI DE L'ESTATUT BÀSIC DE L'EMPLEAT PÚBLIC

(fragment)

(BOE núm. 261, de 31 d'octubre de 2015;
correcció d'errades BOE núm. 278, de 20 de novembre de 2015)

TÍTOL III DRETS I DEURES. CODI DE CONDUCTA DELS EMPLEATS PÚBLICS

(...)

CAPÍTOL VI DEURES DELS EMPLEATS PÚBLICS. CODI DE CONDUCTA

(...)

Article 54. Principis de conducta¹

(...)

11. Han de garantir l'atenció al ciutadà en la llengua que sol·liciti sempre que sigui oficial en el territori.

TÍTOL IV ADQUISICIÓ I PÈRDUA DE LA RELACIÓ DE SERVEI

CAPÍTOL I ACCÉS A L'OCUPACIÓ PÚBLICA I ADQUISICIÓ DE LA RELACIÓ DE SERVEI

(...)

¹ Sobre els correlatius drets de les persones en les seves relacions amb les administracions públiques, *vid.* article 13 c de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre (§7). En l'àmbit autonòmic, sobre la prohibició de discriminació per raó de llengua, *vid.* article 35 de la Llei 3/2003, de 26 de març (§12). De manera més específica, sobre les drets bàsics del pacient a rebre la informació sanitària de forma intel·ligible, *vid.* article 5.2 de la Llei 5/2003, de 4 d'abril (§21).

Article 56. Requisits generals²

(...)

2. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de preveure la selecció d'empleats públics degudament capacitats per cobrir els llocs de treball a les comunitats autònomes que tinguin dues llengües oficials.

(...)

(...)

Article 61. Sistemes selectius

(...)

2. Els procediments de selecció han de cuidar especialment la connexió entre el tipus de proves que s'han de superar i l'adequació a l'acompliment de les tasques dels llocs de treball convocats, incloses, si s'escau, les proves pràctiques que siguin necessàries.

Les proves poden consistir en la comprovació dels coneixements i la capacitat analítica dels aspirants, expressats de manera oral o escrita, en la realització d'exercicis que demostrin la possessió d'habilitats i destreses, en la comprovació del domini de llengües estrangeres i, si s'escau, en la superació de proves físiques.

(...)

(...)

**TÍTOL VII
RÈGIM DISCIPLINARI**

(...)

Article 95. Faltes disciplinàries

(...)

2. Són faltes molt greus:

(...)

b) Qualsevol actuació que impliqui discriminació per raó d'origen racial o ètnic, religió o conviccions, discapacitat, edat o orientació sexual, llengua,³ opinió, lloc de naixement o veïnatge, sexe o qualsevol altra condició o circumstància personal o social, així com l'assetjament per raó d'origen racial o ètnic, religió o conviccions, discapacitat, edat o orientació sexual i l'assetjament moral, sexual i per raó de sexe.

(...)

² Vid. disposició transitòria 2a.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2), article 16.2 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3), i article 10 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, feta a Estrasburg el 5 de novembre de 1992 (BOE núm. 222, de 15 de setembre de 2001). Sobre la inclusió en les relacions de llocs de feina del nivell exigint de coneixement de llengua catalana i en relació amb l'acreditació del coneixement de la llengua catalana com a requisit per a l'accés a la funció pública, *vid.*, respectivament, articles 30 d i 50.1 f de la Llei 3/2007, de 27 de març (§22).

³ Vid. article 14 de la Constitució (§1); article 4.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); article 2.4 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); Decret 89/2019, de 29 de novembre (§5); article 1 c del Decret 49/2018, de 21 de desembre (§15); article 6 b del Reial decret 33/1986, de 10 de gener (§19), i article 137.1 b de la Llei 3/2007, de 27 de març (§22).

§19

REAL DECRETO 33/1986, DE 10 DE ENERO, POR EL QUE SE APRUEBA EL REGLAMENTO DE RÉGIMEN DISCIPLINARIO DE LOS FUNCIONARIOS DE LA ADMINISTRACIÓN DEL ESTADO

(fragment)

(BOE núm. 15, de 17 de gener de 1986)

TÍTULO I RÉGIMEN DISCIPLINARIO

(...)

CAPÍTULO II FALTAS DISCIPLINARIAS

(...)

Artículo 6

Son faltas muy graves:

(...)

- b) Toda actuación que suponga discriminación por razón de raza, sexo, religión, lengua,¹ opinión, lugar de nacimiento, vecindad, o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.

(...)

¹ *Vid.* article 14 de la Constitució (§1); article 4.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); article 2.4 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); Decret 89/2019, de 29 de novembre (§5), i article 95.2 b del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre (§18).

§20

REIAL DECRET 128/2018, DE 16 DE MARÇ, PEL QUAL ES REGULA EL RÈGIM JURÍDIC DELS FUNCIONARIS D'ADMINISTRACIÓ LOCAL AMB HABILITACIÓ DE CARÀCTER NACIONAL¹

(fragment)

(BOE núm. 67, de 17 de març de 2018)

TÍTOL II DELS FUNCIONARIS D'ADMINISTRACIÓ LOCAL AMB HABILITACIÓ DE CARÀCTER NACIONAL²

CAPÍTOL I ESTRUCTURA DE L'ESCALA DE FUNCIONARIS D'ADMINISTRACIÓ LOCAL AMB HABILITACIÓ DE CARÀCTER NACIONAL I ACCÉS A AQUESTA ESCALA

(...)

Article 22. Primera destinació

En la mateixa resolució en què s'efectuïn els nomenaments com a funcionaris de la subescala i categoria corresponent, d'acord amb el que disposa l'article 19.3 d'aquest Reial decret, s'hi ha d'assignar als funcionaris nomenats una primera destinació, d'acord amb el procediment següent:

- a) El Ministeri d'Hisenda i Funció Pública ha de determinar, prèvia consulta amb les comunitats autònomes, els llocs vacants reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, de la subescala i categoria corresponent, que es puguin oferir als funcionaris de nou ingrés per obtenir una primera destinació, d'entre els que no hagin resultat adjudicats en l'últim concurs unitari.
- b) El Ministeri d'Hisenda i Funció Pública ha de facilitar als funcionaris de nou ingrés la relació dels llocs vacants de primera destinació.
- c) Els funcionaris han de remetre al Ministeri d'Hisenda i Funció Pública la sol·licitud de primera destinació, així com una relació, per ordre de preferència, de les vacants facilitades.

En cas que sol·licitin llocs per a l'exercici dels quals es necessiti el coneixement de la llengua oficial pròpia, en els termes que prevegi la respectiva legislació autonòmica, s'ha d'adjuntar, juntament amb la sol·licitud i ordre de preferència de les vacants, una certificació acreditativa del coneixement de la llengua, en els termes que estableixi la legislació esmentada.

- d) El Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, tenint en compte el número d'ordre obtingut en el procés selectiu, així com l'ordre de preferència dels peticionaris, i

¹ Versió en català publicada en el suplement del [BOE núm. 67, de 17 de març de 2018](#).

² Sobre la distribució en els concursos entre els mèrits generals, els autonòmics i els específics de les corporacions, *vid.* article 92 bis.6 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril (§16). En l'àmbit autonòmic, *vid.* Decret 2/2017, de 13 de gener (§24).

sempre que reuneixin els requisits exigits per ocupar el lloc, ha d'assignar als funcionaris de nou ingrés un lloc de primera destinació en la resolució del seu nomenament com a funcionaris de carrera. Els funcionaris que accedeixin per promoció interna tenen, en tot cas, preferència sobre els aspirants que no procedeixin d'aquest torn per a l'elecció dels llocs vacants de treball oferts.

- e) En l'adjudicació de la primera destinació, les persones que hagin participat en la convocatòria pel torn de discapacitat poden sol·licitar l'alteració de l'ordre de prelación per a l'elecció de les places, per motius de dependència personal, dificultats de desplaçament o altres d'anàlogues, que s'han d'acreditar degudament. L'òrgan convocant ha de decidir aquesta alteració quan estigui degudament justificat, i s'ha de limitar a fer la mínima modificació a l'ordre de prelación necessària per possibilitar l'accés al lloc de la persona amb discapacitat.
- f) Aquesta destinació té caràcter definitiu, i s'hi ha de romandre un mínim de dos anys per tornar a concursar o sol·licitar un nomenament provisional, sense perjudici dels supòsits excepcionals que estableix l'article 49.3 d'aquest Reial decret.

(...)

CAPÍTOL IV PROVISIÓ PER CONCURS DE MÈRITS

(...)

Article 35. Concurs ordinari. Bases de la convocatòria

Les bases de cada concurs, configurades d'acord amb el model de convocatòria i les bases comunes que s'incorporen com a annex a aquest Reial decret, les ha d'aprovar l'alcalde o president de la corporació respectiva i han de contenir indicacions sobre la classe a la qual pertanyen els llocs convocats, la subescala i categoria a què estan reservats, nivell de complement de destinació, complement específic, característiques especials, determinació, si s'escau, dels mèrits específics i forma d'acreditació i valoració d'aquests, així com composició del tribunal qualificador i, si s'escau, previsió d'entrevista.

Les bases esmentades han d'incloure, quan correspongui, el coneixement de la llengua oficial pròpia, en els termes que prevegi la respectiva legislació autonòmica, i el barem de mèrits autonòmics aprovats per la respectiva comunitat autònoma.

(...)

Article 39. Valoració de mèrits i resolució del concurs

(...)

2. D'acord amb les previsions de la convocatòria, el tribunal ha de comprovar, si s'escau, el coneixement de la llengua de la comunitat autònoma i ha de valorar els mèrits determinats per aquesta i els específics de la corporació local.

(...)

(...)

Article 43. Concurs unitari. Supòsits

1. El Ministeri d'Hisenda i Funció Pública ha d'efectuar supletòriament, en funció dels mèrits generals i els de valoració autonòmica, i d'acord amb la legislació de les comunitats autònomes respecte del coneixement de la llengua pròpia, la convocatòria anual dels llocs de treball vacants reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional que s'hagin de proveir mitjançant concurs i que estiguin en alguna de les situacions següents:

- a) Els llocs que estiguin vacants i no hagin estat convocats per les corporacions locals en el concurs ordinari.
- b) Els llocs que hagin estat convocats en el concurs ordinari i hagin quedat deserts.
- c) Els llocs que hagin estat convocats en el concurs ordinari i no s'hagin adjudicat per la corporació local per altres causes.
- d) Els llocs que hagin resultat vacants amb posterioritat a la convocatòria del concurs ordinari, quan se'n sol·liciti expressament la inclusió. La sol·licitud d'inclusió de llocs en el concurs unitari l'ha d'efectuar el president de la corporació, i l'ha d'enviar al Ministeri d'Hisenda i Funció Pública.

(...)

Article 44. Tràmits especials del procediment

1. Els concursos unitaris es regeixen per les bases que aprovi el Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, en funció dels mèrits generals a què es refereix l'article 32 d'aquest Reial decret, d'acord amb les comunitats autònomes, si s'escau, respecte al coneixement de la llengua oficial pròpia, en els termes que prevegi la respectiva legislació autonòmica, i dels mèrits determinats per aquestes. L'acreditació documental del coneixement de la llengua pròpia i dels mèrits de determinació autonòmica s'ha d'efectuar de conformitat amb el que estableixin les comunitats autònomes.

(...)

4. Les sol·licituds, amb especificació de l'ordre de prelación de les places, s'han d'adreçar al Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, acompanyades d'una relació de la documentació acreditativa, si s'escau, dels mèrits determinats per les comunitats autònomes i del coneixement de la llengua, dins dels quinze dies hàbils següents a la publicació de la convocatòria en el *Butlletí Oficial de l'Estat*.

(...)

CAPÍTOL V
PROVISIÓ PER LLIURE DESIGNACIÓ

(...)

Article 46. Tràmits especials del procediment

1. Les bases de la convocatòria per cobrir els càrrecs de lliure designació, les ha d'aprovar el president de la corporació i han de contenir les dades següents:

(...)

- f) Referència al coneixement de la llengua pròpia de la comunitat autònoma corresponent, de conformitat amb la seva normativa específica.

(...)

§21

LLEI 5/2003, DE 4 D'ABRIL, DE SALUT DE LES ILLES BALEARS

(fragment)

(BOIB núm. 55, de 22 d'abril de 2003)

TÍTOL I DRETS I DEURES DELS CIUTADANS EN L'ÀMBIT SANITARI

(...)

CAPÍTOL II DRETS BÀSICS

Article 5. Drets bàsics

(...)

2. Així mateix, tots tenen dret a rebre informació sanitària en la forma més idònia per a la seva comprensió i en una de les llengües oficials de la comunitat autònoma, i assegurar-se que aquella sigui intel·ligible per als pacients.¹

(...)

(...)

DISPOSICIONS ADDICIONALS

(...)

Disposició addicional cinquena²

El Servei de Salut de les Illes Balears adoptarà les mesures necessàries per a la normalització de l'ús de la llengua catalana en els centres i serveis que en depenen.

Disposició addicional sisena³

1. En tots els centres assistencials de caràcter privat, la informació escrita a l'usuari sobre els serveis i les prestacions sanitàries haurà de figurar, com a mínim, en llengua catalana.

¹ Vid. article 14.3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); articles 2.2 i 8.1 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); article 30.2 de la Llei 55/2003, de 16 de desembre (§17), i article 16.2 del Decret 49/2018, de 21 de desembre (§15).

² Vid. article 4 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2) i articles 1.2 a i 4 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

³ Sobre la funció normalitzadora dels poders públics en tots els àmbits i activitats de la vida social, vid. article 33 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

§21

2. Així mateix, aquests centres hauran d'estar en condicions d'oferir, igualment en llengua catalana, aquesta informació verbalment.

Aquests deures anteriors seran exigibles a partir dels sis mesos comptadors des de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

(...)

§22

LLEI 3/2007, DE 27 DE MARÇ, DE LA FUNCIÓ PÚBLICA DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS¹

(fragment)

(BOIB núm. 49, de 3 d'abril de 2007)

TÍTOL I

OBJECTE, PRINCIPIS I ÀMBIT D'APLICACIÓ DE LA LLEI

(...)

Article 3. Àmbit d'aplicació

1. Aquesta llei és d'aplicació al personal al servei de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears i de les *entitats autònomes*² que en depenen, amb les limitacions que estableixen els apartats següents:

- a) El personal funcionari adscrit a les empreses públiques es regula pels preceptes d'aquesta llei, sens perjudici de les determinacions que contenguin les seves normes de creació.
- b) El personal docent i el personal estatutari al servei de la sanitat pública autonòmica³ es regula pels preceptes d'aquesta llei únicament en aquelles

¹ Aquesta llei ha estat modificada, entre d'altres, per les disposicions següents: Llei 3/2008, de 14 d'abril, de creació i regulació de l'Agència Tributària de les Illes Balears (BOIB núm. 56, de 24 d'abril de 2008); Llei 9/2012, de 19 de juliol, de modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març (BOIB núm. 106, de 21 de juliol de 2012) [la STC 165/2013, de 26 de setembre (BOE núm. 254, de 23 d'octubre de 2013), en va confirmar la constitucionalitat]; Decret Llei 2/2013, de 14 de juny, de mesures urgents en matèria de mobilitat intraadministrativa temporal de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB núm. 85, de 15 de juny de 2013); Llei 4/2016, de 6 d'abril, de mesures de capacitació lingüística per a la recuperació de l'ús del català en l'àmbit de la funció pública (§23); Decret Llei 1/2017, de 13 de gener, de modificació de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears, i de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i de mesures en matèria de coordinació de les policies locals de les Illes Balears (BOIB núm. 6, de 14 de gener de 2017), i Llei 6/2018, de 22 de juny, per la qual es modifiquen diverses normes de l'ordenament jurídic de les Illes Balears en matèria de turisme, de funció pública, pressupostària, de personal, d'urbanisme, d'ordenació farmacèutica, de transports, de residus i de règim local, i s'autoritza el Govern de les Illes Balears per aprovar determinats textos refosos (BOIB núm. 78, de 26 de juny de 2018).

² La disposició transitòria 2a.4 de la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB núm. 112, de 29 de juliol de 2010), estableix que l'equivalència que hi ha entre els ens creats d'acord amb les disposicions vigents i els ens que configura aquesta llei és la següent: «a) Entitats autònomes de l'article 1.a) de la Llei 3/1989, de 29 de març: organismes autònoms de l'article 2.1.a) d'aquesta llei». *Vid.*, també, disposició addicional 2a de la Llei 7/2010, de 21 de juliol.

³ Per desplegar reglamentàriament l'exigència del coneixement de la llengua catalana, que s'ha d'acreditar per a l'ingrés i per a l'ocupació de places de personal estatutari, s'aprova el Decret 8/2018, de 23 de març, pel qual es regula la capacitació lingüística del personal estatutari del Servei de Salut de les Illes Balears (BOIB núm. 37, de 24 de març de 2018). Mitjançant Provisió, de 22 d'abril de 2021, el Tribunal Suprem (Sala Contenciosa Administrativa, Secció Primera) inadmet el recurs de cassació interposat en relació amb la Sentència 14/2020, de 16 de gener, de la Sala Contenciosa Administrativa

matèries que no estan regulades per la normativa bàsica específica de l'Estat ni per la normativa autonòmica específica de desplegament.

- c) El personal laboral es regula pel conveni col·lectiu, per la resta de normativa laboral i pels preceptes de la legislació bàsica estatal i d'aquesta llei que li són aplicables.
- d) Els col·lectius amb característiques especials per raó de les funcions que tenen atribuïdes poden ser objecte de regulació específica mitjançant normes que adequin aquesta llei a les seves peculiaritats.

2. Aquesta llei també és d'aplicació, amb les especificitats derivades de l'organització pròpia, al personal següent:

- a) Personal dels consells insulars i de les entitats locals radicades a la comunitat autònoma de les Illes Balears en les matèries no reservades a la legislació bàsica de l'Estat, en els termes que resulten de la disposició addicional primera d'aquesta llei i de l'article 190 de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local.⁴
- b) Personal del Consell Consultiu i del Consell Econòmic i Social.
- c) Personal de les universitats públiques radicades a la comunitat autònoma de les Illes Balears que no sigui personal docent ni investigador, tot respectant l'autonomia universitària.
- d) Personal de l'Agència Tributària de les Illes Balears.⁵

3. Resta exclòs de l'aplicació d'aquesta llei el personal següent:

- a) Personal del Parlament de les Illes Balears.
- b) Personal de la Sindicatura de Greuges i de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears.
- c) Personal laboral propi de les empreses públiques.

TÍTOL IV ESTRUCTURA I ORDENACIÓ DE LA FUNCIÓ PÚBLICA

(...)

CAPÍTOL II INSTRUMENTS D'ORDENACIÓ DELS LLOCS DE FEINA

(...)

del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, que anul·la determinats preceptes d'aquest Decret. La Sentència es declarada ferma el 22 de juliol de 2021. Posteriorment, mitjançant Provisió de 14 d'octubre de 2021, el Tribunal Suprem (Sala Contenciosa Administrativa, Secció Primera) inadmet el recurs de cassació interposat en relació amb la Sentència 15/2020, de 16 de gener, de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, que anul·la el Decret 8/2018, de 23 de març.

⁴ Lletra modificada pel Decret llei 1/2017, de 13 de gener, esmentat en la nota 1. L'article 5 de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma ([BOIB núm. 186 Ext., de 27 de desembre de 2006](#)), disposa l'aplicació de les normes reguladores dels diferents sectors de l'administració pública en tot allò que no està previst en aquesta llei. Altrament, l'article 57.2 es refereix als requisits de capacitat lingüística del personal al servei de l'Ajuntament de Palma.

⁵ Lletra afegida per la Llei 3/2008, de 14 d'abril, esmentada en la nota 1.

Article 30. Contingut de les relacions de llocs de feina

Les relacions de lloc de feina de personal funcionari i de personal laboral han d'incloure, com a mínim, les dades següents respecte de cadascun dels llocs:

(...)

d) Nivell exigit de coneixement de la llengua catalana, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.⁶

(...)

(...)

**TÍTOL V
NAIXEMENT I EXTINCIÓ DE LA RELACIÓ DE SERVEI**

**CAPÍTOL I
SELECCIÓ DE PERSONAL⁷**

(...)

Article 50. Requisits d'accés a la funció pública

1. Són requisits generals d'accés a la funció pública autonòmica els següents:

(...)

f) Acreditar el coneixement de la llengua catalana que es determini reglamentàriament, respectant el principi de proporcionalitat i adequació entre el nivell d'exigència i les funcions corresponents.⁸

(...)

**TÍTOL VII
MOBILITAT I OCUPACIÓ DELS LLOCS DE FEINA**

(...)

⁶ Lletra suprimida per la Llei 9/2012, de 19 de juliol, esmentada en la nota 1, i, posteriorment, dotada de contingut per la Llei 4/2016, de 6 d'abril (§23). *Vid.* disposició transitòria 2a.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); article 16.2 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); Llei 4/2016, de 6 d'abril (§23); Decret 11/2017, de 24 de març (§25), i article 10 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, feta a Estrasburg el 5 de novembre de 1992 ([BOE núm. 222, de 15 de setembre de 2001](#)).

⁷ Pel que fa a la regulació dels certificats oficials de coneixements de llengua catalana, *vid.* Decret 21/2019, de 15 de març, d'avaluació i certificació de coneixements de llengua catalana ([BOIB núm. 35, de 16 de març de 2019](#)).

⁸ Lletra afegida per la Llei 4/2016, de 6 d'abril (§23). *Vid.* disposició transitòria 2a.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); article 16.2 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); Llei 4/2016, de 6 d'abril (§23); Decret 11/2017, de 24 de març (§25), i article 10 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, esmentada en la nota anterior.

CAPÍTOL II
PROVISIÓ DE LLOCS DE FEINA I MOBILITAT⁹

SECCIÓ 1a
SISTEMES ORDINARIS DE PROVISIÓ
DE LLOCS DE FEINA

(...)

Article 76. Regles generals del concurs

(...)

3. En ambdós casos el barem de la convocatòria ha de recollir, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, la valoració dels mèrits generals següents:

(...)

d) Nivell de coneixement de la llengua catalana.

(...)

(...)

Article 80. Convocatòries de provisió

1. Les convocatòries, tant de concurs com de lliure designació, han d'incloure com a mínim:

(...)

b) Els requisits exigits per ocupar-lo, inclòs el nivell de coneixement de llengua catalana, si escau.

(...)

(...)

CAPÍTOL V
MOBILITAT INTERADMINISTRATIVA

(...)

Article 96. Condicions i efectes de la mobilitat interadministrativa

(...)

3. El personal funcionari a què es refereix l'apartat anterior que no pugui acreditar el nivell mínim exigint de coneixement de la llengua catalana queda obligat a assolir-lo i acreditar-lo en els termes que s'estableixin reglamentàriament.¹⁰

(...)

⁹ Enunciat d'aquest capítol modificat pel Decret llei 2/2013, de 14 de juny, esmentat en la nota 1.

¹⁰ Aquest apartat fou suprimit per la Llei 9/2012, de 19 de juliol, esmentada en la nota 1, i, posteriorment, afegit per la Llei 4/2016, de 6 d'abril (§23).

**TÍTOL VIII
SITUACIONS ADMINISTRATIVES**

(...)

Article 113. El reingrés al servei actiu

(...)

2. El reingrés pot efectuar-se per l'adjudicació d'un lloc de treball amb caràcter provisional, condicionada a les necessitats del servei, sempre que la persona interessada compleixi els requisits d'ocupació del lloc en els termes que s'estableixin reglamentàriament.¹¹

(...)

**TÍTOL IX
DRETS, DEURES I INCOMPATIBILITATS**

(...)

**CAPÍTOL III
DEURES I RÈGIM D'INCOMPATIBILITATS**

Article 124. Deures del personal funcionari al servei de l'Administració de la comunitat autònoma

1. El personal funcionari al servei de l'Administració de la comunitat autònoma està obligat a:

(...)

- g) Conèixer les llengües oficials al nivell que es determini reglamentàriament, i facilitar als ciutadans i a les ciutadanes l'exercici del dret d'utilitzar-les en les relacions amb l'administració autonòmica.¹²

(...)

**TÍTOL X
RÈGIM DISCIPLINARI**

(...)

**CAPÍTOL II
INFRACCIONS I SANCIONS DISCIPLINÀRIES**

(...)

¹¹ Apartat modificat per la Llei 4/2016, de 6 d'abril (§23).

¹² Llettra modificada per la Llei 4/2016, de 6 d'abril (§23).

Article 137. Faltes molt greus¹³

1. Es consideren faltes molt greus:

(...)

b) La discriminació per raó d'origen racial o ètnic, religió o conviccions, discapacitat, edat o orientació sexual, sexe, llengua, opinió, lloc de naixement o veïnatge o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

(...)

DISPOSICIONS ADDICIONALS

(...)

Disposició addicional primera¹⁴

1. Les referències d'aquesta llei al personal al servei de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears s'han d'entendre fetes també al personal al servei dels consells insulars, al de les entitats locals, al de les universitats públiques situades en el territori autonòmic i al de l'Agència Tributària de les Illes Balears, en tots els preceptes que els són aplicables.

2. Les referències d'aquesta llei als òrgans de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears s'han d'entendre fetes als òrgans competents que en cada cas correspongui dels consells insulars, de les entitats locals, de les universitats públiques situades en el territori autonòmic i de l'Agència Tributària de les Illes Balears, en tot el que els sigui aplicable.

Disposició addicional catorzena. Capacitació lingüística per al reingrés en adscripció provisional del personal funcionari de carrera¹⁵

Per al reingrés en adscripció provisional, el personal funcionari de carrera que no té reserva d'un lloc de feina, previst a l'article 113.2 d'aquesta llei, haurà d'acreditar el nivell de coneixement de la llengua catalana exigint en el moment de l'ingrés en el cos, escala o especialitat en el qual reingressa.

¹³ Vid. article 14 de la Constitució (§1); article 4.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); article 2.4 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); Decret 89/2019, de 29 de novembre (§5); article 1 c del Decret 49/2018, de 21 de desembre (§15); article 95.2 b del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre (§18), i article 6 b del Reial decret 33/1986, de 10 de gener (§19). Vid., també, Decret 32/2020, de 5 d'octubre, pel qual es regula el règim disciplinari de la funció pública de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB núm. 172, de 6 d'octubre de 2020).

¹⁴ Disposició modificada per la Llei 3/2008, de 14 d'abril, esmentada en la nota 1. Vid. article 3.2 a d'aquesta llei. Vid., també, articles 34.2 i 3 i 35 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

¹⁵ Disposició afegida per la Llei 6/2018, de 22 de juny, esmentada en la nota 1.

§23

LLEI 4/2016, DE 6 D'ABRIL, DE MESURES DE CAPACITACIÓ LINGÜÍSTICA PER A LA RECUPERACIÓ DE L'ÚS DEL CATALÀ EN L'ÀMBIT DE LA FUNCIÓ PÚBLICA¹

(fragment)

(BOIB núm. 46, de 12 d'abril de 2016;
correcció d'errades BOIB núm. 47, de 14 d'abril de 2016)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Recuperar el català com a llengua pròpia de les Illes Balears, dotar-lo d'oficialitat real juntament amb el castellà i posar en marxa mesures d'impuls i d'afavoriment del seu ús en la vida institucional, social i econòmica, han estat orientacions de política legislativa que, en la mesura en què això concitava un alt grau de consens entre els agents polítics i socials, han caracteritzat la vida de la autonomia balear des dels seus orígens, gràcies principalment a l'Estatut d'Autonomia aprovat l'any 1983.

Amb ritmes i intensitats diferents, des de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística, aprovada per unanimitat, l'ordenació de l'ús de les llengües oficials ha permès en tots aquests anys la introducció progressiva del català com a llengua d'ús quotidià en àmbits oficials i administratius, educatius, socials, audiovisuals i altres, si bé amb un grau desigual de consolidació, i sense arribar en molts casos a la desitjable normalitat d'ús atesa la seva condició de llengua pròpia i oficial.

Aquesta trajectòria va tenir un punt d'inflexió en la legislatura 2011-2015, especialment amb la Llei 9/2012, de 19 de juliol, amb la qual s'adoptaren importants mesures de revisió del procés normalitzador al marge de qualsevol diagnòstic seriós sobre la realitat sociolingüística balear. Així, sense ponderar de manera adient els efectes de les reformes preteses, es replantejaren les bases estatutàries i legals de la normalització lingüística, els coneixements de català es deixaren de considerar com un requisit vinculat als principis de mèrit i capacitat en la funció pública i s'establiren regles d'ús lingüístic en el funcionament de l'Administració que no facilitaven l'ús habitual, oral i escrit, de la llengua catalana en aquest àmbit.

En el moment present es pot copsar un sentiment majoritari en la societat balear favorable a reconstruir el consens que, en matèria de llengua, existia fins a l'inici de la legislatura passada i, per tant, procliu a recuperar, en la legislació sobre l'ús de les llengües oficials, aquells elements necessaris per retornar al català un estatus més coherent amb els mandats de protecció i foment determinats per l'Estatut d'Autonomia. És per això que el Parlament considera indispensable assumir novament, i sense dilació, els plantejaments normatius que, en matèria de capacitació lingüística

¹ Vid. disposició transitòria 2a.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); article 16.2 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); articles 30 d i 50.1 f de la Llei 3/2007, de 27 de març (§22); Decret 11/2017, de 24 de març (§25), i article 10 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, feta a Estrasburg el 5 de novembre de 1992 (BOE núm. 222, de 15 de setembre de 2001).

dels empleats públics, venien essent generalment acceptats, la constitucionalitat dels quals es considerava fora de tot dubte. Amb això no es contradiu la Sentència del Tribunal Constitucional 165/2013, de 26 de setembre, en què per majoria es va declarar la constitucionalitat de la Llei 9/2012, doncs en aquest pronunciament no hi ha obstacle perquè el legislador pugui acollir altres opcions polítiques igualment ajustades al bloc de la constitucionalitat.

II

El present text legislatiu s'ha elaborat amb voluntat de concordança plena amb el marc constitucional i estatutari i la Carta Europea de les Llengües Regionals i Minoritàries, ratificada per l'Estat espanyol l'any 2001, tenint presents les principals línies jurisprudencials i doctrinals en matèria de llengües oficials. El Parlament s'ha proposat, per tant, no només dotar de vigència determinacions normatives anteriors a 2012, sinó també assegurar-se que, d'acord amb la més recent jurisprudència del Tribunal Constitucional, el tractament de l'ús lingüístic s'efectua amb el màxim rigor, amb la incorporació de mesures de correcció de la situació actual de desequilibri, la garantia dels drets lingüístics de tots i l'adopció d'aquelles mesures de diferenciació lingüística que clarament estan justificades per la necessitat d'acomplir els principis i els objectius establerts en l'Estatut d'Autonomia. En aquest sentit, es pot afirmar que la llei s'ajusta a l'article 3 de la Constitució i als articles 4, 14.3 i 35 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, sense oblidar la doctrina del Tribunal Constitucional que dimana, fonamentalment, de les Sentències 82/1986, de 26 de juny; 46/1991, de 28 de febrer (F.J. 3); 31/2010, de 28 de juny (F.J. 14); i 165/2013, de 26 de setembre (F.J. 5 i 11).

En aquest context, és lícit que, en atenció als imperatius de protecció i foment de la llengua catalana que dimanen dels articles 3.3 de la Constitució i 4.3 de l'Estatut balear, com també en garantia de l'efectivitat dels drets lingüístics en el marc d'una administració pública eficaç (article 103.1 de la Constitució), el tractament normatiu de les llengües oficials contengui mesures correctores, de protecció i de foment que tendeixin a evitar que la llengua catalana se situï en una posició secundària respecte de la llengua castellana pel que fa als usos oficials.

Per això, en el present text legal s'ha optat per solucions ja conegudes que poden contribuir decisivament, pel seu efecte multiplicador, a recuperar, consolidar i fomentar l'ús normal del català en el funcionament dels serveis públics. Els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears exigeixen, en les seves relacions amb les administracions, que els empleats públics disposin de la capacitació adient en les llengües oficials de la comunitat autònoma i que, per tant, puguin atendre les seves demandes eficaçment també en la llengua pròpia de les Illes Balears. Tot això és compatible amb la preservació del castellà com a llengua oficial de l'Estat i d'ús normal en l'àmbit de dites administracions, que tots tenen el dret d'usar i el deure de conèixer d'acord amb l'article 3 del text constitucional.

La fonamentació de l'operació normativa que es duu a terme és encara més evident si es té en compte que els estudis més solvents conclouen que, tot i la importància de les accions de regulació, d'ensenyament i de foment de l'ús del català dutes a terme en els darrers anys, aquest encara no ha assolit els estàndards de normalitat lingüísticament desitjables, si més no en el sentit d'aconseguir, en paraules del legislador estatutari, «la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears» (article 4.3 de l'Estatut). És notori que les dades

disponibles posen de relleu que la igualtat real i efectiva es troba encara lluny d'aconseguir-se i que, si s'eliminen, s'afebleixen o s'alenteixen les mesures d'impuls a la llengua pròpia, es propiciaran en molts sectors situacions de diglòssia i de retrocés evident de l'ús del català. La majoria parlamentària que impulsa el present text legislatiu considera que només amb accions adreçades directament a millorar l'estatus de la llengua que es troba en una situació de minorització és possible assegurar l'equilibri desitjable entre llengües oficials i preservar de manera efectiva l'exercici dels drets de tots.

III

Aquesta llei conté mesures de capacitació lingüística adreçades a recuperar i fomentar l'ús del català en l'àmbit de la funció pública, és a dir, accions normatives que persegueixen fer realitat el mandat dels articles 4.3 i 14.3 de l'Estatut d'Autonomia. Aquestes mesures permetran assegurar l'ús normal del català per part dels poders públics autonòmics i dels empleats públics des de l'enteniment que no només es tracta d'una opció admissible constitucionalment, sinó a més d'una orientació que en certa mesura ve imposada pel legislador estatutari com a resposta a una realitat sociolingüística que exigeix la implicació decidida dels poders públics en el denominat procés de normalització del català en tots els àmbits i, de manera especial, en el de les institucions i administracions de les Illes Balears.

En el sentit exposat, el present text legal inclou determinacions que, tot vinculant la possessió de coneixements de les llengües oficials als principis de mèrit i capacitat en l'àmbit de la funció pública, permeten assegurar el bon funcionament de les administracions que tenen el català com a llengua pròpia, com també l'efectivitat dels drets dels ciutadans i les ciutadanes a ser atesos en la llengua oficial de la seva preferència, d'acord amb les exigències de l'article 14.3 de l'Estatut balear. L'exigència general de requisits de capacitació en la llengua pròpia per a l'accés a la funció pública, com també per a la promoció en el si de les administracions públiques, es considera una mesura inobjectable des del punt de vista constitucional (STC 46/1991, de 28 de febrer). Cal tenir en compte, a més, que només l'exigència general de coneixements de català, variable en funció de les característiques dels diversos llocs de treball, permet assolir amb plenitud les finalitats exposades, ja que una exigència limitada, per exemple, als llocs d'atenció directa al públic, a l'assessorament lingüístic i als serveis educatius, seria palesament insuficient.

Per altra banda, és actualment raonable exigir que, en els procediments administratius que es tramiten completament en català, tot el personal que hi hagi d'intervenir ha de comptar amb els coneixements adients d'aquesta llengua.

Finalment, s'inclouen en aquesta llei com a disposicions transitòries algunes decisions provisionals sobre els nivells de coneixement lingüístic exigibles als empleats públics, que ja havien estat en vigor en el passat sense que es produïssin disfuncions en la prestació dels serveis públics. L'establiment provisional d'aquests nivells respon a criteris d'igualtat, de raonabilitat i de proporcionalitat, tal com ve exigint la jurisprudència. Un tractament diferenciat requereix el personal estatutari i laboral de l'administració sanitària, ateses les seves característiques professionals i l'evidència del lent procés normalitzador que s'ha produït en aquest àmbit.

D'altra banda, és convenient fer esment que la llei incorpora tres disposicions addicionals en matèria de mobilitat i ocupació de llocs de feina i de situacions administratives.

(...)²

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició addicional primera. Nova redacció de l'apartat 2 de l'article 82 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears

Es modifica l'apartat 2 de l'article 82 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que queda amb la redacció següent:

"2. En cas que la provisió del lloc sigui inajornable i no hi hagi personal funcionari de carrera del mateix cos, escala o especialitat, es pot ocupar amb personal funcionari de carrera pertanyent al mateix subgrup o a la mateixa agrupació professional sempre que tengui la titulació requerida."

Disposició addicional segona. Nova redacció de l'article 82 bis de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears

"Article 82 bis. Nomenament provisional en un grup o subgrup superior

1. El personal funcionari de carrera pot ocupar un lloc de treball de la mateixa administració, adscrit a un cos, una escala o una especialitat de grup o subgrup superior al qual pertanyi, d'acord amb el procediment que es prevegi reglamentàriament, i amb la designació prèvia com a funcionari interí del cos corresponent, mitjançant el nomenament provisional en un grup o subgrup superior, quan el lloc estigui vacant de manera temporal o definitiva perquè no s'ha pogut proveir mitjançant una convocatòria de comissió de serveis ordinària voluntària prevista en els apartats 1 i 2 de l'article 82 i sigui urgent que es proveeixi.

2. Per poder accedir al nomenament provisional en un grup o subgrup superior, el personal funcionari ha d'acreditar els requisits següents:

a) Requisits generals:

1r. Tenir la titulació exigida per accedir al cos, l'escala o l'especialitat a què està adscrit el lloc.

2n. Complir els requisits establerts, si escau, en la relació de llocs de treball.

3r. Tenir una antiguitat mínima de dos anys de servei actiu com a personal funcionari de carrera en el grup, el subgrup o l'agrupació d'origen.

b) Requisits específics:

1r. Per al nomenament provisional en llocs de treball del subgrup A1: ser personal funcionari de carrera d'un cos, una escala o una especialitat del subgrup A2 o del C1, sempre que siguin de la mateixa naturalesa, generals o especials.

² Tots els articles (1 a 10) d'aquesta llei contenen modificacions de la Llei 3/2007, de 27 de març (§22), motiu pel qual s'omet el seu contingut.

- 2n. Per al nomenament provisional en llocs de treball del subgrup A2: ser personal funcionari de carrera d'un cos, una escala o una especialitat del subgrup C1 o C2, sempre que siguin de la mateixa naturalesa, generals o especials.
- 3r. Per al nomenament provisional en llocs de treball del subgrup C1: ser personal funcionari de carrera d'un cos, una escala o una especialitat del subgrup C2 o d'un cos que pertanyi a una agrupació professional, sempre que siguin de la mateixa naturalesa, generals o especials.
- 4t. Per al nomenament provisional en llocs de treball del subgrup C2: ser personal funcionari de carrera d'un cos que pertanyi a una agrupació professional, sempre que siguin de la mateixa naturalesa, generals o especials.

3. En cap cas no es pot dur a terme, pel sistema de nomenament provisional, la cobertura de llocs de treball de direccions orgàniques o de llocs singularitzats amb un nivell igual o superior a 26 la forma de provisió dels quals sigui la lliure designació.

4. En el cas de llocs de treball adscrits a dos o més grups o subgrups, el nomenament provisional només es pot fer en el grup o subgrup inferior.

5. Aquest procediment és preferent al nomenament per comissió de serveis forçosa o al nomenament de personal funcionari interí diferent del que preveu aquest article.

6. La selecció del personal funcionari de carrera que pot ser objecte de nomenament provisional en un grup o subgrup superior s'ha de dur a terme, llevat dels casos en què, excepcionalment i de manera motivada, el reglament pugui preveure que es faci mitjançant una convocatòria específica, mitjançant un sistema de borses o llistes, que, garantint els principis de publicitat, igualtat, mèrit i capacitat, facin possible l'agilitat necessària en la selecció, de conformitat amb la valoració dels mèrits del barem de la convocatòria.

7. L'òrgan competent per convocar i resoldre el procediment per integrar cadascuna de les borses que es constitueixen amb el personal funcionari de carrera és el conseller o la consellera amb competències en matèria de funció pública. La gestió concreta per cobrir els llocs de treball i per fer el nomenament com a personal funcionari interí correspon a la direcció general competent en matèria de funció pública.

8. Durant el temps que duri el nomenament provisional en un grup o subgrup superior, la persona interessada queda en la situació d'excedència voluntària que regula l'article 103 bis. Igualment, durant aquest temps, la persona interessada ha de percebre les retribucions corresponents al lloc efectivament exercit, i aquest temps computa a l'efecte de la meritació de triennis en el cos o l'escala a què pertanyi el lloc.

9. A aquest nomenament provisional s'hi ha d'aplicar de manera supletòria el règim general del personal funcionari interí."

Disposició addicional tercera. Incorporació d'un nou article 103 bis a la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears

S'incorpora un nou article 103 bis a la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb el següent tenor literal:

“Article 103 bis. Excedència voluntària per nomenament provisional en un grup o subgrup superior

S’ha de declarar en situació d’excedència voluntària per nomenament provisional en un grup o subgrup superior el personal funcionari de carrera quan ocupi, com a personal funcionari interí, un lloc de treball de la mateixa administració que estigui adscrit a un cos, una escala o una especialitat superior al qual pertanyi. El període de permanència en aquesta situació dóna dret a la reserva del lloc de treball d’origen del qual sigui titular.”

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera. Requisits de coneixement de llengua catalana del personal funcionari i laboral

Fins que no es dugui a terme el desenvolupament reglamentari previst en els articles 30.d) i 50.1.f) de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, els coneixements de llengua catalana que s’han d’exigir per a l’ingrés i per a l’ocupació de llocs de treball són els següents:

1. Coneixements que s’han d’exigir per ingressar i per ocupar llocs de treball corresponents als grups, cossos i escales de personal funcionari.
 - a) Administració General: cossos i escales inclosos en els articles 5 i 6 de la Llei 2/2007, de 16 de març, de cossos i escales dels cossos generals de l’Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Grups	Coneixements de llengua catalana que s’exigeixen
A1, A2 i C1	Certificat de nivell C1 (nivell de domini funcional efectiu)
C2	Certificat de nivell B2 (nivell avançat)
Grup d’agrupacions professionals	Certificat de nivell B1 (nivell lllindar)

- b) Administració especial: cossos i escales inclosos en els articles 7, 8, 9, 10, 11 i 12 de la Llei 2/2007, de 16 de març, de cossos i escales dels cossos especials de l’Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Grups	Coneixements de llengua catalana que s’exigeixen
A1, A2 i C1	Certificat de nivell B2 (nivell avançat)
C2 i grup d’agrupacions professionals	Certificat de nivell B1 (nivell lllindar)

- c) Llocs de treball adscrits conjuntament a cossos i escales de l’Administració General i de l’Administració especial i els adscrits a més d’un grup de titulació: s’ha d’exigir com a requisit per ocupar-los estar en possessió del certificat de coneixements de català corresponent al cos o escala de més exigència.
2. Coneixements que s’han d’exigir per ingressar i per ocupar llocs de treball corresponents a les categories professionals de naturalesa laboral.

Nivells	Coneixements de llengua catalana que s'exigeixen
Nivells 1, 2, 3 i 4 del Conveni col·lectiu per al personal laboral de l'Administració de la CAIB	Certificat de nivell B2 (nivell avançat)
Excepcions: tècnic superior, especialitat Administració general i especialitat jurídic (nivell 1), tècnic de grau mitjà, especialitat Administració general (nivell 2), encarregat administratiu (nivell 3) i administratiu (nivell 4)	Certificat del nivell C1 (nivell de domini funcional efectiu)
Nivells 5, 6, 7 i 8 del Conveni col·lectiu per al personal laboral al servei de l'Administració de la CAIB	Certificat de nivell B1 (nivell llindar)
Excepció: auxiliar administratiu (nivell 6)	Certificat de nivell B2 (nivell avançat)

Els llocs de treball adscrits a més d'una categoria professional exigeixen com a requisit per ocupar-los estar en possessió del certificat de coneixements de català corresponent al nivell de més exigència.

3. Llocs de treball amb requisit específic de coneixements de llengua catalana.

Amb caràcter particular, en la relació de llocs de treball i dins l'apartat de «requisits específics», es poden assenyalar els llocs de treball en què, per les característiques especials de les seves funcions, s'exigeix un nivell de coneixements de llengua catalana superior als esmentats amb caràcter general.

Disposició transitòria segona. Requisits de llengua catalana del personal estatutari i laboral del Servei de Salut de les Illes Balears³

En el termini d'un any, comptador des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern de les Illes Balears haurà de desenvolupar reglamentàriament allò que preveuen els articles 30.d) i 50.1.f) de la Llei 3/2007, de 23 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Mentrestant, els coneixements de llengua catalana que s'han d'exigir per a l'ingrés i per a l'ocupació de llocs de treball del personal estatutari i laboral sanitari del Servei de Salut de les Illes Balears seran els següents:

1. Coneixements exigibles en els procediments de selecció per ingressar en les categories de personal estatutari i en els procediments de mobilitat per ocupar places de personal estatutari.
 - a) Els coneixements de llengua catalana que s'han d'exigir en els procediments de selecció per ingressar en els diferents grups, especificats per categories de personal estatutari del Servei de Salut de les Illes Balears o de les entitats que hi estan adscrites, són els següents:

³ Vid. article 30.2 de la Llei 55/2003, de 16 de desembre (§17). En relació amb el desplegament reglamentari d'aquest precepte, vid. nota 3 de la Llei 3/2007, de 27 de març (§22).

Grups	Coneixements de llengua catalana que s'exigeixen
A1, A2 i C1	Certificat de nivell B2 (nivell avançat)
C2 i grup d'agrupacions professionals	Certificat de nivell B1 (nivell lllindar)

- b) En els procediments de mobilitat per ocupar places de personal estatutari del Servei de Salut de les Illes Balears o de les entitats que hi estan adscrites, regulats al capítol VII de la Llei 55/2003, de 16 de desembre, de l'estatut marc del personal estatutari dels serveis de salut, s'ha d'exigir l'acreditació dels coneixements de llengua catalana següent:

Grups	Coneixements de llengua catalana que s'exigeixen
A1, A2 i C1	Certificat de nivell B2 (nivell avançat)
C2 i grup d'agrupacions professionals	Certificat de nivell B1 (nivell lllindar)

2. Coneixements exigibles en els procediments de selecció i mobilitat del personal laboral del Servei de Salut de les Illes Balears.

Grups	Coneixements de llengua catalana que s'exigeixen
Nivells corresponents —o per ocupar llocs de treball inclosos en els nivells corresponents— del conveni col·lectiu que els sigui d'aplicació, que exigeixen estar en possessió d'una titulació universitària de grau, tècnic superior en formació professional, batxiller o tècnic en formació professional, o una d'equivalent	Certificat de nivell B2 (nivell avançat)
Nivells corresponents —o per ocupar llocs de treball inclosos en els nivells corresponents— del conveni col·lectiu que els sigui d'aplicació, que exigeixen estar en possessió d'una titulació de graduat en educació secundària obligatòria, certificat d'escolaritat o una d'equivalent	Certificat de nivell B1 (nivell lllindar)

3. Exempcions.

Excepcionalment i quan la prestació assistencial pugui resultar afectada per la manca o insuficiència de professionals, o quan s'hagin de contractar investigadors o científics d'àmbit nacional o internacional, les convocatòries de selecció i mobilitat que afectin determinades categories de personal estatutari o laboral, poden eximir els requisits de coneixements de la llengua catalana exigits per aquesta disposició transitòria, escoltat l'òrgan competent en matèria de planificació de recursos humans del Servei de Salut de les Illes Balears o de l'entitat corresponent, que ha d'emetre preceptivament informe sobre la vigència i l'extensió de l'exempció esmentada.

Disposició transitòria tercera. Exigència de coneixement de llengua catalana del grup B

Fins que no es dugui a terme el desenvolupament reglamentari previst en els articles 30.d) i 50.1.f) de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i mai abans de dia 1 de juny de 2017, per a l'ingrés i per a l'ocupació de llocs de treball dels cossos funcionaris o categories de personal estatutari corresponents al grup B de titulació previst en l'article 76 del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, ha de ser exigible el nivell de coneixements de llengua catalana corresponent al nivell B2 (nivell avançat) de la conselleria competent en matèria de política lingüística o de l'Escola Balear d'Administració Pública.

Disposició transitòria quarta. Efectivitat de l'exigència de capacitació lingüística

1. L'exigència de capacitació lingüística que es conté en les disposicions transitòries d'aquesta llei serà efectiva en tots els procediments en matèria de personal que s'iniciïn amb posterioritat a la seva entrada en vigor, fins que en desenvolupament reglamentari dels articles 30.d) i 50.1.f) de la Llei 3/2007, de 27 de març, es disposi una altra cosa.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, per al personal estatutari sanitari de l'Administració a què es refereix la disposició transitòria segona d'aquesta llei, aquesta exigència només serà efectiva en tots els procediments en matèria de personal que s'iniciïn a partir de dia 1 de juny de 2017, llevat que, en la normativa de desenvolupament dels articles 30.d) i 50.1.f) de la Llei 3/2007, de 27 de març, es disposi una altra cosa.

Disposició transitòria cinquena. Equivalències i adaptacions dels nivells al Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües

1. Els nivells de coneixement de català que s'exigeixen en aquesta llei s'entenen adaptats al Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües: aprenentatge, ensenyament i avaluació.

2. Els nivells de coneixement de la llengua catalana previstos amb caràcter transitori en aquesta llei s'han d'acreditar mitjançant un certificat emès o reconegut com a equivalent per la Direcció General de Política Lingüística del Govern de les Illes Balears. En tot cas, es consideren vàlids els certificats que, abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei, hagin estat emesos o reconeguts com a equivalents per l'òrgan competent en l'àmbit de les Illes Balears.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA ÚNICA

Es deroguen les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquesta llei i, en tot cas, la Llei 9/2012, de 19 de juliol, de modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.⁴

⁴ La STC 165/2013, de 26 de setembre (BOE núm. 254, de 23 d'octubre de 2013), va confirmar la constitucionalitat d'aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera

S'autoritza el Govern de les Illes Balears perquè dicti les disposicions que siguin necessàries per desplegar aquesta llei.

Disposició final segona

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

§24

DECRET 2/2017, DE 13 DE GENER, D'EXIGÈNCIA DEL CONEIXEMENT DE LA LLENGUA CATALANA EN ELS PROCEDIMENTS DE PROVISIÓ DE LLOCS DE TREBALL DE LES ENTITATS LOCALS DE LES ILLES BALEARS RESERVATS A PERSONAL FUNCIONARI DE L'ADMINISTRACIÓ LOCAL AMB HABILITACIÓ DE CARÀCTER NACIONAL¹

(BOIB núm. 6, de 14 de gener de 2017;
correcció d'errades BOIB núm. 12, de 28 de gener de 2017)

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació

1. L'objecte d'aquest Decret és establir l'exigència d'un determinat nivell de coneixement de la llengua catalana com a requisit per poder ocupar els llocs de treball reservats a personal funcionari de l'Administració local amb habilitació de caràcter nacional en l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

2. El nivell de coneixement de la llengua catalana que s'exigeix amb caràcter general és el nivell B2, sens perjudici que les entitats locals puguin exigir el requisit del coneixement de la llengua catalana corresponent al certificat de nivell C1 per a qualsevol forma de provisió de llocs de treball reservats a personal funcionari de l'Administració local amb habilitació de caràcter nacional quan estigui previst en la relació de llocs de treball o ho acordi l'òrgan competent.

Article 2. Concurs ordinari

En les bases del concurs ordinari per proveir llocs de treball reservats a funcionaris de l'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, les entitats locals han d'establir que els concursants han d'acreditar el coneixement de la llengua catalana mitjançant l'aportació, dins el termini de presentació de sol·licituds, del certificat de nivell B2, expedit o reconegut com a equivalent per la Direcció General de Política Lingüística del Govern de les Illes Balears.

Article 3. Concurs unitari

En el concurs unitari s'ha d'exigir el requisit del coneixement de la llengua catalana corresponent al certificat de nivell B2, que s'ha d'acreditar, dins el termini de presentació de sol·licituds, mitjançant la presentació del certificat corresponent expedit o reconegut com a equivalent per la Direcció General de Política Lingüística del Govern de les Illes Balears.

Article 4. Lliure designació

En els procediments de lliure designació, les bases del procediment han d'incloure l'exigència del requisit del coneixement de la llengua catalana corresponent al certificat de nivell B2, que s'ha d'acreditar, dins el termini de presentació de

¹ Vid. disposició transitòria 2a.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2) i article 34.3 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3).

sol·licituds, mitjançant la presentació del certificat corresponent expedit o reconegut com a equivalent per la Direcció General de Política Lingüística del Govern de les Illes Balears.

Article 5. Formes de provisió no definitives

El requisit del coneixement de la llengua catalana corresponent al certificat de nivell B2 s'exigeix en la resta de formes de provisió no definitives que preveu el Reial decret 1732/1994² i la persona interessada l'ha d'acreditar abans que es dicti la resolució del nomenament, mitjançant la presentació del certificat corresponent expedit o reconegut com a equivalent per la Direcció General de Política Lingüística del Govern de les Illes Balears.

Article 6. Incompliments

En el cas que les entitats locals incompleixin l'obligació d'incloure el requisit de coneixement del català en els procediments de provisió dels nacional en els termes que es llocs de treball reservats a funcionaris de l'Administració local amb habilitació de caràcter preveuen en aquest Decret, l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha de formular el requeriment a què fa referència l'article 112 de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears, i, si pertoca, ha d'impugnar l'acord davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Disposició derogatòria única. Normes que es deroguen

Queden derogades les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin a aquest Decret o el contradiguin.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera. Modificacions del Decret 75/1994, de 26 de maig, pel qual s'estableix el barem de mèrits en concursos per a la provisió de llocs de treball reservats a funcionaris amb habilitació nacional

1. L'article 1 del Decret 75/1994, de 26 de maig, pel qual s'estableix el barem de mèrits en concursos per a la provisió de llocs de treball reservats a funcionaris amb habilitació nacional, queda modificat de la manera següent:

Article 1

Els mèrits de determinació autonòmica que s'han de valorar en els concursos per proveir els llocs de treball reservats a funcionaris de l'Administració local amb habilitació de caràcter nacional són els següents:

² Reial decret derogat, amb efectes de 18 de març de 2018, per la disposició derogatòria única del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional (§20).

- a) Coneixement de la llengua catalana, fins a un màxim de 2,25 punts:
- Certificat de coneixements específics de llenguatge administratiu: 0,50 punts.
 - Certificat de nivell C2 (nivell de domini): 1,75 punts.
 - Certificat de nivell C1 (nivell de domini funcional efectiu): 1,50 punts.

Només s'ha de valorar el certificat del nivell més alt que s'acrediti, que no sigui requisit per a la provisió del lloc de treball, a més del certificat de coneixements de llenguatge administratiu, la puntuació del qual s'ha d'acumular a la de l'altre certificat que s'acrediti.

- b) Assistència a cursos, seminaris i jornades sobre l'organització territorial de les Illes Balears i la normativa autonòmica, fins a un màxim de 2,25 punts. Aquesta puntuació s'ha de distribuir d'acord amb el sistema de valoració que estableix l'Escola Balear d'Administració Pública.

2. L'article 2 de l'esmentat Decret 75/1994 queda modificat de la manera següent:

Article 2

Els mèrits s'han de justificar davant cada entitat local en els concursos ordinaris i davant el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques en els concursos unitaris, amb l'aportació de la documentació següent:

- a) Coneixement de la llengua catalana: certificat expedit o reconegut com a equivalent per la Direcció General de Política Lingüística del Govern de les Illes Balears. En cas de dubte sobre les equivalències, s'ha de sol·licitar un informe a la Direcció General de Política Lingüística.
- b) Cursos, seminaris i jornades: certificat expedit pel centre o la institució que els hagi organitzats, degudament homologat per l'Escola Balear d'Administració Pública.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquest Decret comença a vigir l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

§25

DECRET 11/2017, DE 24 DE MARÇ, D'EXIGÈNCIA DEL CONEIXEMENT DE LA LLENGUA CATALANA EN ELS PROCEDIMENTS SELECTIUS D'ACCÉS A LA FUNCIÓ PÚBLICA I PER OCUPAR LLOCS DE TREBALL DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS¹

(BOIB núm. 36, de 25 de març de 2017)

CAPÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS²

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació

1. Aquest Decret té per objecte regular els requisits referents als coneixements de llengua catalana, orals i escrits, que s'han d'exigir per:

- a) Ingressar a l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i ocupar llocs de treball corresponents als grups, els cossos i les escales de personal funcionari de l'Administració general i especial.
- b) Ingressar a l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i ocupar llocs de treball corresponents a les categories professionals de naturalesa laboral.
- c) Ingressar als ens que formen el sector públic instrumental de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i ocupar llocs de treball corresponents als cossos, les escales i les especialitats de personal funcionari i categories professionals de naturalesa laboral.

2. Resta exclòs de l'àmbit d'aquest Decret el personal estatutari i laboral del Servei de Salut de les Illes Balears³ i el personal docent⁴ al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que s'han regular per la seva normativa pròpia.

3. Aquest Decret també s'ha d'aplicar a les convocatòries que es duguin a terme per seleccionar personal funcionari interí i als procediments de selecció de personal laboral de duració determinada.

¹ Aquest Decret ha estat modificat per la Llei 14/2018, de 28 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2019 (BOIB núm. 163, de 29 de desembre de 2018).

² Vid. disposició transitòria 2a.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (§2); article 16.2 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril (§3); articles 30 d i 50.1 f de la Llei 3/2007, de 27 de març (§22); Llei 4/2016, de 6 d'abril (§23), i article 10 de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries, feta a Estrasburg el 5 de novembre de 1992 (BOE núm. 222, de 15 de setembre de 2001). Pel que fa a la regulació dels certificats oficials de coneixements de llengua catalana, vid. Decret 21/2019, de 15 de març, d'avaluació i certificació de coneixements de llengua catalana (BOIB núm. 35, de 16 de març de 2019).

³ Vid. article 3.1 b de la Llei 3/2007, de 27 de març (§22) i disposició transitòria 2a de la Llei 4/2016, de 6 d'abril (§23).

⁴ Vid. article 3.1 b de la Llei 3/2007, de 27 de març (§22) i Decret 115/2001, de 14 de setembre, pel qual es regula l'exigència de coneixement de llengües oficials al personal docent (BOIB núm. 114, de 22 de setembre de 2001).

Article 2. Certificats

Els coneixements de llengua catalana s'han d'acreditar, dins el termini que pertoqui, mitjançant un certificat corresponent a un nivell igual o superior al que exigeix aquest Decret en cada cas, expedit o reconegut com a equivalent o que estigui homologat per la Direcció General de Política Lingüística, o bé expedit per l'Escola Balear d'Administració Pública, sens perjudici del que preveu l'article 6 d'aquest Decret.

CAPÍTOL II
CONEXEMENTS QUE S'HAN D'EXIGIR PER INGRESSAR
A LA FUNCIÓ PÚBLICA I PER OCUPAR LLOCS DE TREBALL
CORRESPONENTS ALS EMPLEATS PÚBLICS

Article 3. Requisits del personal funcionari

Per ingressar a la funció pública i ocupar llocs de treball corresponents als grups, els cossos i les escales del personal funcionari s'han d'exigir els coneixements de llengua catalana següents:

- a) Administració general: cossos i escales inclosos en els articles 5 i 6 de la Llei 2/2007, de 16 de març, de cossos i escales de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Grups	Coneixements de llengua catalana que s'exigeixen
A1, A2 i C1	Certificat de nivell C1 (nivell de domini funcional efectiu)
C2	Certificat de nivell B2 (nivell avançat)
Grup d'agrupacions professionals	Certificat de nivell B1 (nivell lllindar)

- b) Administració especial: cossos i escales inclosos en els articles 7, 8, 9, 10, 11 i 12 de la Llei 2/2007.

Grups	Coneixements de llengua catalana que s'exigeixen
A1, A2 i C1	Certificat de nivell B2 (nivell avançat)
C2 i grup d'agrupacions professionals	Certificat de nivell B1 (nivell lllindar)

- c) Llocs de treball adscrits conjuntament a cossos i escales de l'Administració general i de l'Administració especial i els adscrits a més d'un grup de titulació: s'ha d'exigir com a requisit per ocupar-los estar en possessió del certificat de coneixements de llengua catalana més alt dels exigits per a aquests cossos i escales.

Article 4. Requisits del personal laboral

Per ingressar a la funció pública i ocupar llocs de treball corresponents a les categories professionals de naturalesa laboral s'han d'exigir els coneixements de llengua catalana següents:

Nivells	Coneixements de llengua catalana que s'exigeixen
Nivells 1, 2, 3 i 4 del Conveni col·lectiu per al personal laboral de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears	Certificat de nivell B2 (nivell avançat)
Excepcions: <ul style="list-style-type: none"> – tècnic superior, especialitat Administració general i especialitat jurídic (nivell 1), – tècnic de grau mitjà, especialitat Administració general (nivell 2), – encarregat administratiu (nivell 3) i – administratiu (nivell 4) 	Certificat de nivell C1 (nivell de domini funcional efectiu)
Nivells 5 i 6 del Conveni col·lectiu per al personal laboral al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears	Certificat de nivell B1 (nivell llindar)
Excepció: <ul style="list-style-type: none"> – auxiliar administratiu (nivell 6) 	Certificat de nivell B2 (nivell avançat)
Nivells 7 i 8 del Conveni col·lectiu per al personal laboral al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears	Certificat de nivell A2 (nivell bàsic)
Excepció: <ul style="list-style-type: none"> – auxiliar de suport (nivell 7) – ordenança (nivell 7) 	Certificat de nivell B1 (nivell llindar)

En els llocs de treball adscrits a més d'una categoria professional s'ha d'exigir com a requisit per ocupar-los estar en possessió del certificat de coneixements de llengua catalana més alt dels exigits per a aquests nivells.

CAPÍTOL III ACREDITACIÓ DEL CONEIXEMENT DE LA LLENGUA CATALANA I PROVA ESPECÍFICA

Article 5. Acreditació del coneixement de la llengua catalana

1. El coneixement de la llengua catalana es pot acreditar en cada procés selectiu de personal i en els de proveïment de llocs de treball mitjançant l'aportació, dins el termini per presentar sol·licituds, del certificat corresponent acreditatiu de la possessió d'algun dels nivells de coneixements establerts en la normativa vigent, que justifiqui uns coneixements iguals o superiors als exigits en aquest Decret per accedir a cada un dels grups en què la llei classifica els distints cossos i/o escales de funcionaris

d'Administració general i especial o a cada un dels nivells laborals del personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

2. Els certificats han de ser els expedits per l'Escola Balear d'Administració Pública o els expedits, els reconeguts com a equivalents o els homologats per la Direcció General de Política Lingüística, per mitjà dels quals s'acrediti el nivell de coneixements esmentat.

Article 6. Prova específica

1. En els procediments selectius per cobrir, amb caràcter individualitzat, llocs de treball de personal laboral de duració determinada fets mitjançant una oferta al Servei d'Ocupació de les Illes Balears (SOIB) es pot avaluar, mitjançant una prova específica, l'acreditació del coneixement de la llengua catalana.

2. Aquestes proves, les han de dur a terme els assessors especialistes que designi l'Escola Balear d'Administració Pública.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició addicional primera. Nivell superior a l'exigit

L'acreditació d'un nivell superior a l'exigit en aquest Decret s'ha de considerar en tot cas com a mèrit en tota mena de processos de selecció de personal per accedir als diferents cossos i escales de funcionaris de carrera de l'Administració general i especial, o a llocs de treball de personal laboral fix al servei d'aquesta Administració, i en processos de proveïment que es convoquin en l'àmbit de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

També s'ha de considerar com a mèrit en els processos de selecció de personal funcionari interí o laboral temporal.

Disposició addicional segona. Requisits per als llocs de treball amb requisit específic de coneixements de llengua catalana

Amb caràcter particular, en la relació de llocs de treball, en l'apartat de «requisits específics», es poden assenyalar els llocs de treball en què, per les característiques especials de les seves funcions, s'exigeix un nivell de coneixements de llengua catalana superior als esmentats amb caràcter general.

Disposició addicional tercera. Cursos de llengua catalana

L'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, mitjançant l'Escola Balear d'Administració Pública, ha de promoure la impartició de cursos que permetin a tot el personal al seu servei assolir tots els nivells de coneixements de llengua catalana.

Disposició addicional quarta. Procediments selectius de personal laboral del sector públic instrumental

1. En tots els procediments selectius per accedir a llocs de treball de personal laboral fix i personal laboral temporal de totes les entitats que formen part dels ens regulats en la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, s'han d'acreditar, necessàriament, els coneixements de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, orals i escrits, d'acord

amb els criteris establerts en aquest Decret i en la disposició addicional quinzena de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2013.

2. Aquesta acreditació també s'ha d'exigir en els processos de proveïment de llocs de treball que convoquin aquestes entitats.

3. Excepcionalment, i quan la prestació assistencial pugui resultar afectada per la manca o insuficiència de professionals capacitats lingüísticament, les convocatòries de selecció per a la contractació temporal de personal sanitari dels ens de caràcter sociosanitari i les convocatòries de selecció per a la contractació temporal de personal sanitari i de personal investigador dels ens de caràcter sanitari poden eximir del requisit del coneixement de la llengua catalana exigint en el punt 1 d'aquesta disposició addicional, oït l'òrgan competent en matèria de planificació de recursos humans de la conselleria competent en matèria de benestar social o de la conselleria competent en matèria de salut, el qual ha d'emetre preceptivament un informe sobre la vigència d'aquesta exempció. En el cas que la durada del contracte sigui com a mínim de divuit mesos, s'haurà d'acreditar en el termini d'un any el corresponent nivell de coneixements de llengua catalana.

4. ⁵En el cas del personal de les categories professionals artístiques, de l'especialitat interpretació, de la Fundació Orquestra Simfònica de les Illes Balears, la creació de la qual fou autoritzada per l'Acord de Consell de Govern de 19 de desembre de 2014, publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* núm. 174, de 20 de desembre de 2014, el moment per a l'acreditació del nivell de català que correspongui serà el de l'efectiva incorporació al lloc de feina. Si en el moment de la incorporació no pot acreditar el nivell exigint de coneixements de llengua catalana, en el seu contracte es farà constar que queda obligat a assolir i a acreditar el nivell mínim de català en el termini d'un any, i dins els dos anys successius el nivell de català corresponent al lloc de treball. Si no ha obtingut el corresponent nivell de català, una vegada transcorreguts aquests terminis, serà remogut del lloc de treball per manca d'adequació a les funcions d'aquest, mitjançant un procediment contradictori i oïda la junta de personal corresponent.

No serà exigible nivell de català en les contractacions, en les categories i especialitats indicades, per períodes inferiors a un any.

En qualsevol cas, tenir un nivell de català superior a l'exigint sempre ha de constituir un mèrit a valorar en els procediments de provisió.

Disposició addicional cinquena. Cossos i escales del grup B

1. En el moment en què es creïn els cossos i les escales corresponents al grup B de titulació previst en l'article 76 del Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, els ha de ser exigible el nivell de coneixements de llengua catalana corresponent al nivell B2 (nivell avançat).

2. Aquesta exigència només serà efectiva a partir de l'1 de juny de 2017.

Disposició addicional sisena. Exempcions per al personal funcionari

1. No obstant el que disposa aquest Decret, el personal funcionari d'altres administracions que participa en un procediment de proveïment de llocs de treball de l'Administració autònoma que tenguin establerta aquesta possibilitat en la relació de

⁵ Apartat afegit per la Llei 14/2018, de 28 de desembre, esmentada en la nota 1.

llocs de treball, si no pot acreditar el nivell mínim exigít de coneixements de llengua catalana corresponent al lloc de treball al qual opta, queda obligat a assolir-lo i a acreditar-lo en un termini de dos anys, comptadors a partir de la data d'ocupació del lloc de treball.

Si el personal esmentat no ha obtingut el nivell corresponent de català una vegada transcorregut aquest termini, serà remogut del lloc de treball per manca d'adequació a les funcions d'aquest, mitjançant un procediment contradictori i oïda la junta de personal corresponent.

2. Per falta de professionals capacitats lingüísticament, i quan la prestació del servei pugui resultar afectada per la manca o insuficiència de professionals, les convocatòries de selecció de personal temporal del cos facultatiu superior, escala sanitària, especialitat medicina del treball, i del cos facultatiu tècnic, escala sanitària, especialitat infermeria del treball, poden eximir del requisit del coneixement de la llengua catalana, oït l'òrgan competent en matèria de recursos humans de la conselleria afectada, que ha d'emetre un informe sobre la vigència i l'extensió d'aquesta exempció. En tot cas, aquests professionals disposaran d'un any per acreditar el corresponent nivell de coneixements de llengua catalana.

Si no han obtingut el corresponent nivell de català, una vegada transcorregut aquest termini, seran remoguts del lloc de treball per manca d'adequació a les funcions d'aquest, mitjançant un procediment contradictori i oïda la junta de personal corresponent.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Disposició transitòria única. Processos selectius iniciats abans de l'entrada en vigor

Els processos selectius iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquest Decret s'han de regir per la normativa vigent en el moment en què es varen iniciar.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Disposició derogatòria única. Derogació normativa

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que entrin en contradicció amb aquesta norma.

DISPOSICIÓ FINAL

Disposició final única. Entrada en vigor

Aquest Decret comença a vigir l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

ÍNDEX ANALÍTIC

(La numeració remet als articles de les normes)

A

Actes públics §3 6 §15 32

Actuacions internes §3 22.2 §12 43 §15 3, 12-14
Comunicacions §5 10.4

Administració de Justícia

Ús de la llengua catalana §3 11
Ús de les llengües oficials §15 29

Administració General de l'Estat

Consell de les Llengües Oficials §11 1
Producció de documentació en llengües oficials §3 4 §10 5.1, 8.3
Publicitat i comunicació institucional §6 9
Retolació externa, cartells informatius i senyalitzacions §10 6, 11
Ús de les llengües oficials en l'Administració territorial de l'Estat §11 8.2

Administració local

Actuacions administratives §3 9.3, 34.2 §12 43 §15 3.1, 12-14, 19, DA 8a
Capacitació lingüística dels empleats públics §2 DT 2a.2 §3 34.3
Centres per al foment del català §3 38.2
Determinació dels noms de les vies urbanes §3 14.2
Funcionaris amb habilitació de caràcter nacional §16 92 bis.6 §20 22 c §24 1
Llengua pròpia §3 6.1
Procediments administratius §3 34.2 §7 15.2 §12 44 §15 15, 23, 28,
29.1, DA 8a

Aplicacions telemàtiques §15 21

Atenció lingüística dels serveis públics

A rebre resposta en la llengua oficial utilitzada §2 14.3 §18 54.11
A través de contractistes i concessionaris §15 24
Defensa i promoció de l'atenció lingüística dels serveis públics §5 3.1 d, 5 b
En la tramitació dels procediments administratius §15 23
Presencial i telefònica §15 16

C

Certificats

De coneixements de llengua catalana §23 DT 5a.2 §25 2
En català §15 19.2
Expedició per l'Escola Balear d'Administració Pública §25 5.2

Comissió Interdepartamental de Política Lingüística §15 5

Comunicacions

- Adreçades a persones físiques i jurídiques §15 15
- Institucionals amb els empleats públics §15 14
- Institucionals amb les institucions estatutàries i altres administracions públiques §15 28
- Megafonia §15 9

Concessionaris

- Actuació administrativa i procediment administratiu §12 43, 44 §15 DA 8a
- Atenció lingüística §15 24

Coneixement de llengua catalana

- Accés a la funció pública §3 16.2 §17 30.2 §22 50.1 f
- Capacitació lingüística del professorat §3 23
- Certificació acreditativa del coneixement de la llengua §20 22 c
- Convocatòries
 - barem (concurs) §22 76.3 d
 - de provisió §22 80.1 b
 - per a la provisió de places (bases) §3 34.3
 - per cobrir els càrrecs de lliure designació (bases) §20 46.1 f
- Deure de coneixement §18 54.11 §22 50.1 f
- Dret de conèixer la llengua §2 4.2
- Empleats públics §2 DT 2a.2 §15 31
- En tots els àmbits i activitats de la vida social §3 33
- En tots els mitjans de comunicació §3 27
- Enquesta sobre el coneixement per part dels ciutadans §3 40
- Funcionaris de l'Administració local amb habilitació de caràcter nacional §24 2-5
- Mandat d'assegurar el coneixement §2 4.3 §3 1.2 b, 4
- Mèrit preferent §2 97.2, 99.2
- Mobilitat, reingrés en adscripció provisional §22 DA 14a
- Nivell exigít en les relacions de llocs de feina §22 30 d
- Personal al servei de les entitats locals §16 92.bis.6 §24 1
- Planificació per al progressiu coneixement de la llengua §3 40.3
- Requisits del personal
 - estatutari i laboral del Servei de Salut §17 30.2 §23 DT 2a
 - funcionari i laboral §23 DT 1a

Consell Audiovisual de les Illes Balears §2 77

Consell Social de la Llengua Catalana

- Normalització §4 2 a
- Planificació §3 39 §4 2 b, 8 b

Consells insulars

- Capacitació lingüística dels empleats públics §2 DT 2a.2 §3 34.4
- Col·laboració en la creació de centres dedicats al foment de la llengua catalana §3 38.2

Coneixement de llengua oficial dels funcionaris amb habilitació de caràcter nacional **§16** 92 bis.6 **§20** 22 c **§24** 1
 Determinació dels noms oficials dels municipis i dels topònims de la comunitat autònoma **§3** 14
 Garantia de l'ensenyament de la llengua catalana als seus empleats públics **§3** 34.3
 Llengua pròpia **§3** 6.1
 Regulació de l'ús de la llengua catalana en els funcions administratives **§3** 9.3, 34.2
 Ús del català en l'actuació administrativa i en els procediments administratius **§3** 34.1 **§12** 43, 44 **§15** DA 8a

Contractació

Clàusules lingüístiques **§15** 24, DT única
 Documents contractuals **§15** 26

Corporacions de dret públic

Actuació administrativa **§12** 43 **§15** DA 8a
 Llengua pròpia **§3** 6.1
 Procediment administratiu **§12** 44 **§15** DA 8a

D

Deures

D'acreditar el coneixement de llengua catalana per a l'accés a la funció pública **§22** 50.1 f
 D'informació sanitària intel·ligible **§21** 5.2
 De capacitació lingüística dels professors **§3** 23.3
 De col·laboració amb l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics **§5** 12
 De rebre ensenyament de llengua i literatura catalanes **§3** 19.1
 De conèixer la llengua castellana **§1** 3.1
 Dels empleats públics i principis de conducta **§18** 54.11
 De respondre davant una reclamació o suggeriment relacionats amb la tutela dels drets lingüístics **§5** 10.3

Drets lingüístics

Defensa dels drets lingüístics **§5** 1 **§15** 1 b
 Dret a rebre
 informació en català a través dels mitjans de comunicació **§3** 2.2, 29.1
 informació sanitària en català **§21** 5.2
 l'ensenyament en català **§3** 2.2, 18, 22
 resposta en la llengua preferida **§2** 14.3 **§7** 15.1 **§12** 43, 44 **§15** 15, 16, 18, 19, 23 **§18** 54.11
 Dret d'opció lingüística a través dels contractistes o concessionaris de serveis públics **§15** 24
 Dret d'usar la llengua catalana davant l'Administració i organismes públics **§2** 4.2, 14.3 **§3** 2.2, 8.1, 11.1 **§7** 13 c, 15 **§12** 43, 44
 Dret de conèixer i usar la llengua catalana **§2** 4.2 **§3** 2.1

Garantia del dret d'opció lingüística §3 16.1 §15 1 b §18 54.11 §22 124.1 g
Igualtat de les llengües quant als drets dels ciutadans §2 4.3 §3 29.2
Lliure expressió en català
a través de qualsevol mitjà §15 21
en qualsevol àmbit de la vida §3 2.2, 29.2

E

Eficàcia administrativa

Activitats administratives en català §3 7.2, 8.3 §7 15.3 §15 19.3

Ensenyament de la llengua catalana

Alumnes procedents de fora de la comunitat lingüística §3 DA 5a
Centres d'ensenyament superior §3 25
Centres privats subvencionats amb fons públics §3 19.2
Competències §1 148.1.17a §2 35
Dret a rebre
el primer ensenyament en la llengua pròpia §3 18
l'ensenyament en català §3 2.2
Elaboració de material didàctic §3 26
Ensenyament a adults §3 24, 36
Ensenyaments especialitzats i d'educació especial §3 24.2,3,4
Funcionaris i empleats públics de l'Administració autonòmica,
dels consells insulars i de les corporacions locals §3 35
Llengua vehicular en l'àmbit de l'ensenyament §3 1.2 b
Objectius §3 20.1
Obligació d'ensenyament en tots els nivells, graus i modalitats
no universitaris §3 19.1

Escola Balear d'Administració Pública

Capacitació en llenguatge administratiu §15 DA 3a
Nivell de coneixements de llengua catalana §23 DT 3a
Valoració de coneixements §24 DF 1a

F

Formularis i documents §3 7, 10.4 §15 18, 19

Material imprès de l'Administració General de l'Estat §10 5.1

I

Igualtat entre llengües §2 4.3

Interdicció de la discriminació §1 14 §2 4.2 §3 2.4 §12 35 §15 1 c

Imatge corporativa §15 6

Retolació →

L

Llengua de tramitació del procediment §3 34.1,2 §7 15 §12 44 §15 23

Llengua de treball §3 34.1,2 §7 15 §12 43, 44 §15 12, 19.1

M

Memòria anual

De l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics **§5 15**

Del Ple i de la Comissió Permanent del Consell Social
de la Llengua Catalana **§4 8 c, 9 a**

Mitjans públics de comunicació

Compliment del model lingüístic **§2 90.2**

Foment del pluralisme lingüístic **§2 77**

Respecte del pluralisme lingüístic **§1 20.3**

Ús normal de la llengua catalana **§3 28.1**

Modalitats insulars

Ensenyament **§3 19.1**

Objecte d'estudi i protecció **§2 35 §3 2.5**

N

**No-discriminació per raó de llengua §1 14 §2 4.2 §3 2.4 §15 1 c §17 72.2 b
§18 95.2.b §19 6 b §22 137.1 b**

No separació en centres diferents **§3 22.3**

Plens efectes jurídics de les manifestacions en català **§3 2.3**

Normalització de la llengua catalana §2 4.3, 35 §3 1

A les emissores de ràdio i canals de televisió **§3 28.1**

Administració de Justícia **§3 11.3**

Àmbits administratius no dependents del Govern **§3 DA 1a**

Corporacions locals **§3 42**

En els centres emissors de RTVE a Balears **§3 30.3**

En els centres i serveis que depenen del Servei de Salut
de les Illes Balears **§21 DA 5a**

En tots els àmbits i activitats de la vida social **§3 33**

Normalització de retolació pública dels topònims **§3 14.3**

Participació del Consell Social de la Llengua Catalana **§4 2 a**

Registres públics no dependents de la Comunitat Autònoma **§3 9.2**

Regulació de l'ús oficial de la llengua catalana §15 1 a
Utilitat social §3 40.3

Notificacions §7 15 §12 43, 44 §15 15, 23

Comunicacions →

O

Oficialitat de la llengua §1 3.1,2 §2 4.1,3 §3 6.2, 9 §15 1

Capacitació lingüística §2 DA 2a §3 16 §22 30 d, 50.1 f

Documents públics §3 10.3

Procediment administratiu §3 34.1 §7 15 §12 44 §15 23

Publicacions, disposicions i resolucions oficials §3 7 §14 6, 17.1

Retolació pública §3 15

Topònims §3 14

Ús institucional i administratiu §3 1.2, 6 §12 43, 44

Validesa i eficàcia §3 8.3

Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics

Atenció lingüística dels serveis públics §5 3.1 d, 5 d

Drets lingüístics →

No-discriminació per raó de llengua →

Reclamacions i suggeriments §5 1 a, 5 a,b, 6-11

P

Parlament de les Illes Balears

Informe del Govern d'evolució del procés de normalització de la llengua catalana §3 39

Memòria anual de l'Oficina de Defensa dels Drets Lingüístics §5 15

Publicació oficial §3 7.1 §14 6, 17

Representació dels grups parlamentaris en el Consell Social
de la Llengua Catalana §4 3 d

Patrimoni lingüístic comú §2 5, 35, 119 §3 DA 2a, 3a

Patrocini per l'Administració de la Comunitat Autònoma §15 25

Procediment administratiu

Comunicacions §3 15.3 §12 43.1 §15 15

Documents per als administrats §15 19

Llengua dels procediments §3 9.1 m, 34.1 §7 15 §12 44 §15 23

Normes generals d'actuació §7 13

Publicació

De les normes amb força de llei de l'Estat en les llengües cooficials §9 1

Llengua de publicació §14 6

Llengua de tramesa **§14 17**
 Oficial de disposicions normatives i de resolucions **§3 7.1 §14 6, 17**
 Publicacions de tot tipus de l'Administració de la Comunitat Autònoma **§15 20**

Publicitat

Foment de la llengua catalana **§3 37.1**
 Publicitat i comunicació institucional de l'Administració General de l'Estat
 i de les entitats integrants en el sector públic estatal **§6 9**
 Publicitat institucional **§6 9 §15 10**

R

Recursos materials §15 13

Registres públics

De la Comunitat Autònoma **§3 12 §15 17**
 No dependents de la Comunitat Autònoma **§2 99.2 §3 DA 1a**

Retolació §3 15, 37.2

Externa **§15 8**
 Interna **§15 7**
 Senyalització exterior en l'Administració General de l'Estat **§10 6, 11**
 Topònims **§3 14.3, DT 2a**

T

Traduccions

Convenis de col·laboració per cooperar en la traducció de les normes
 amb força de llei de l'Estat **§9 2**
 Garantia de traducció de les certificacions d'inscripcions en registres públics **§3 12.2**
 Impuls de l'Oficina per a les Llengües Oficials per a les tasques de traducció i
 interpretació per a l'ús de les llengües oficials **§11 8.3 f**
 Inexistència de requeriment de traducció de les manifestacions
 en llengua catalana **§3 2, 11.1**
 Lliurament sense càrregues de testimoniatge traduït
 de documents o actuacions **§12 44.2 §15 19**
 Responsabilitat per garantir la correspondència entre les versions publicables
 en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* **§14 17.6**

U

Unitat lingüística §2 35 §3 DA 3a

Convenis de cooperació i de col·laboració **§2 DA 2a**
 Protocols de caràcter cultural **§2 119**

Universitat de les Illes Balears

Assessorament **§3** 14.2, 39

Capacitació lingüística del professorat i l'alumnat
en l'ensenyament universitari **§3** 25.2

Institució oficial consultiva **§2** 35

Ús general i normal §2 4.3 **§3** 1.2 a, 4 **§15** 3

Administració local **§3** 6.1, 9.3

En l'àmbit administratiu **§3** 9.1 **§12** 43, 44

En l'àmbit de l'ensenyament **§3** 22.1,2

Llengua de signes **§15** DA 2a

Darrers títols d'aquesta Col·lecció

- *Protecció de dades de caràcter personal* (3a ed.) [núm. 9, 2020]
- *Legislació de transparència i accés a la informació pública* [núm. 12, 2021]
- *Règim jurídic del Govern i de l'Administració* (4a ed.) [núm. 1, 2021]
- *Legislació de subvencions* (3a ed.) [núm. 4, 2021]
- *Legislació d'habitatge* [núm. 13, 2021]

